

Delta

LLOBREGAT

EL PRAT, MAIG 2004 ANY XXVII N° 288 PREU: 1,80 euros (300 ptes.)

El mar es menja la platja

**El Prat celebra
el seu 'Fòrum'
geganter**

MUEBLES

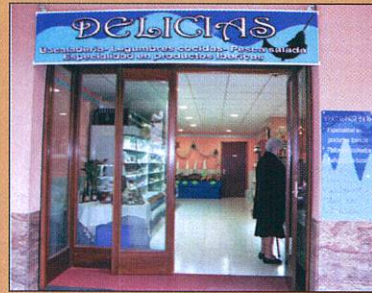
Luna

LA SOLUCION
A SUS PROBLEMAS
DE ESPACIO

FABRICACION
PROPIA

C/ Castilla, 38 TEL.: 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

¡DELICIAS en el Prat!

ESPECIALIDAD EN:

- Pesca salada
- Legumbres cocidas
- Platos precocinados
- Jamones ibéricos

y todo tipo de
DELICATESSEN

C. Jaume Casanoves, 162
El Prat de Llobregat • Tel. 93 370 78 55

Aplicacions i
Instalacions

Hiper Decoració

C/ Lleida, 100 • Tel./Fax 93 370 49 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

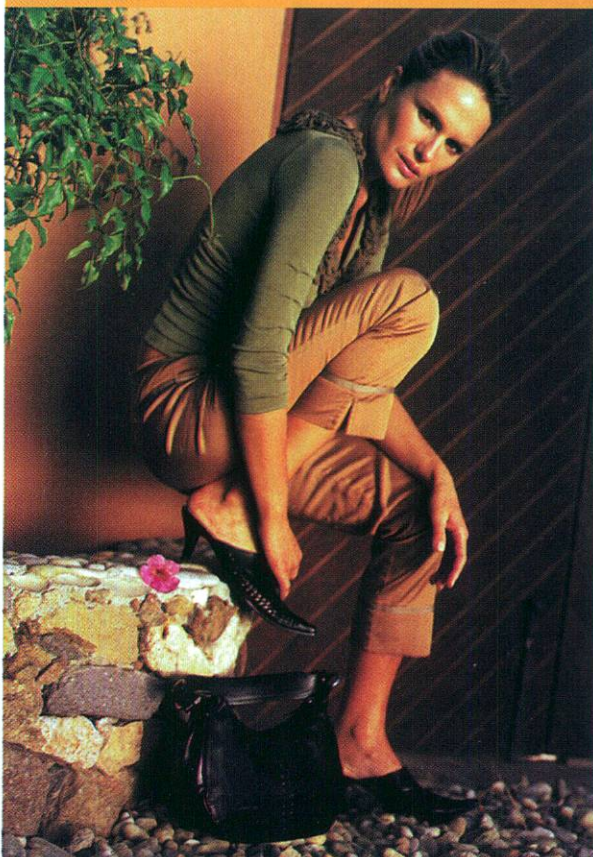
OFERTA PARQUET

SINTÉTICO CLIC AC 31 - - - 35 euros / m²
MADERA CLIC ROBLE - - - 55 euros / m²
MADERA CLIC JATOBA - - - 59 euros / m²
MADERA CLIC HAYA - - - 59 euros / m²

TODO INCLUIDO

- Zócalo 9 cm.
- Mover muebles
- Cortar y ajustar puertas
- Pasos puerta
- IVA

PAGUE SU REFORMA EN 3, 6
Ó 12 MESES SIN INTERESES

Jugar con los pies es
jugar con la salud

FONT PELL

SABATES

Les ofrecemos las mejores
marcas para sentirse cómodo

Frederic Soler, 42 El Prat de Llobregat | I també a Sant Boi

Papa Jeans
LONDON

24 HRS PLUS
AIR KING SYSTEM

HISPANITAS

STONEFLY
ABSOLUTE COMFORT

GEOX
RESPIRA

Clarks

TOMMY HILFIGER

LA PLATJA QUE NO GAUDIREM

L'any passat era la carretera de la platja. Ara, qui es troba en estat lamentable és la platja en sí mateixa. Cada cop hi ha menys sorra, el mar avança i arriba fins i tot a algunes torres de vigilància de Creu Roja i a les zones de jocs infantils. Aquesta és una altra part de la cara lletja del Pla Delta, la que no volen esmentar les administracions quan s'omplen la boca parlant de la depuradora, del creixement industrial del port de Barcelona o dels llocs de treball que se suposa que es crearan.

Els espigons de Barcelona deixen sense sorra la platja del Prat, una platja que ara tot just tornava a néixer i deixava de ser catalogada com a punt negre del litoral català. A sobre, el port creix en direcció al Prat, i ho fa mentre el consistori pratenc –paradoxalment- intenta dibuixar-nos un altre cop un jardí imaginari anomenat Parc Litoral. Si toquem de peus a terra, a banda de maquetes i bones idees, caldran moltes inversions per tal que el Parc Litoral tingui d'aquí tres o quatre anys terreny real on ubicar-se.

A sobre, el ministeri de Medi Ambient ha anunciat que no aportarà més diners per regenerar la sorra que els ports fan perdre a les platges, i ha dit que han de ser els ports mateixos els responsables de la reposició de la sorra. S'obre, doncs, una guerra administrativa entre Estat i gestors portuaris. Pot ser una guerra llarga, però el mar seguirà avançant sense aturar-se a contemplar-la...

EL PRAT SERÀ UNA FESTA

L'esdeveniment de la celebració de la Ciutat Gegantera al Prat, és una fita de les que passen a la història. Multitud de gegants, nans, grallers..., ompliran de festa, música, sàtira i color els carrers de la nostra ciutat. Les trobades de gegants que, com diu en aquestes planes qui va ser promotor de la primera Ciutat Gegantera a Sallent, Llobregat amunt, "es pot dir que se'n celebra una a Catalunya cada dia de l'any", són l'exponent més vistós de la nostra cultura tradicional.

Els geganters faran ballar les grans figures de cartró on podrem observar peces de la millor i més imaginativa artesanía. Els nans o capgrossos -que de les dues maneres es pot dir- aportaran a l'espectacle la picardia. Les nostres danses tradicionals seran ballades sovint d'una manera inconcebible per tractar-se de grans figures de cartró gens fàcils de suportar damunt l'espatlles dels geganters i les músiques més populars parlaran d'un folklore català per antonomàsia, que es distingeix per un amor a la festa entesa com un espai d'alegre convivència.

Acosteu-vos als grups de geganters, agafeu el porró si us l'ofereixen... Participeu plenament d'una gran festa i deixeu que els ulls dels vostres fills s'omplin dels colors de la diversitat d'una cultura tradicional, que s'ha recobrat espectacularment al llarg del darrer quart de segle que gaudim en llibertat.

No ho dubteu, El Prat serà una gran festa que no us heu de perdre.

Delta
LLOBREGAT

SUMARI

Safareig Oficial

PÀGINA 5

Tema del mes: Part de la platja pot desaparèixer en menys d'una dècada

PÀGINES 8 I 9

Entrevista a Joffre i Jordina Tarrida, aspirants al certamen nacional d'enòlegs

PÀGINES 10 I 11

Els sindicats reclamen més recursos per a les escoles de Sant Cosme

PÀGINES 14 I 15

El Prat, Ciutat Gegantera 2004

PÀGINES 36 I 37

L'AE Prat continua a dalt de la classificació

PÀGINA 42

El nou format de la Nit de l'Esport

PÀGINES 46 I 47

EDITA ASSOCIACIÓ CULTURAL "DELTA DEL LLOBREGAT"

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos. Telèfon i fax: 93 379 05 33, periodicdelta@jazzfree.com

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Sots-Presidents

Josep Maria Canalías

Alfredo García

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Jaume Monés i Albet

Director Adjunt: Josep Maria Canalías

30 dies i cultura: Neus Macías, Javier Martínez,

Ana Cano, Laura Fernández, Raúl Quesada,

Mariano Martínez, Azahara Palomares

Esports: Toni Espigares, Iván Álvarez, Manolo Gol,

Lalo González, Elisenda Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu

Fotos: Aurelio Poyato, Laura Fernández

Publicitat: Neus Nos

Maquetació: Delta

Impressió: La Impremta

Frederic Soler, 81-83

08820 - El Prat de Llobregat

Tel.: 93 370 22 51

FAX: 93 478 01 77

Periòdic membre de:

(≡) ACPC

Associació Catalana
de la Premsa Comarcal

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial D.L.B. 43419 - 1977

**MARMOLÉS
Outils**

CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ

MARBRES, PEDRES I GRANITS

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GRUP 3 ASSESSORS

Gabinet comptable, fiscal i laboral

- ✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
- Nòmines i Assegurances Socials
- Contractació
- Selecció de Personal

- ✓ ÀREA MERCANTIL
- Tramitació Constitució de Societats
- ✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
- Comptabilitat de Societats
- Confeció i Dipòsit Comptes Anuals
- ✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
- Impost de Societats
- Impost sobre la Renda i Patrimoni I.V.A.
- Successions i Donacions
- Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 - Telf. Fax 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontòlego)

Les atende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

SCIENCIA FORMACIÓN

Tamiami

CURSO DE REFLEXOTERAPIA PODAL

19 y 20 de junio
Información:

FISIOTEK: Pasaje Rector Martí i Pinyol, 21-25
93 478 33 29 • El Prat de Llobregat

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ

Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

CO-SERVICE, S.L.

Servicio técnico oficial

Schneider

PIONEER

KENWOOD

GRUNDING

Servicio técnico de reparaciones

TV / Video / Hi-fi / Car-audio

Virgen de Montserrat, 69- tels. 93 379 72 52 - 93 379 73 95 - 93 379 72 49
- PRAT DE LLOBREGAT -

Gavà, 29-31 Tels. 93 331 96 58 - 93 431 87 90 - 93 296 59 33 Fax: 93 432 21 13
-BARCELONA-

CRISTALERIA
METALISTERIA

PEDRO

- Cerramientos de aluminio en general → mallorquinas → rejas
- ballestas mamparas de baño → vidrieras de aluminio y emplomadas
- Cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 Fax 93 379 81 05 El Prat de Llobregat (Barcelona)

Safareig Oficial

Y de pronto, San Jorge emergió qual ave fénix de sus cenizas para rescatar el honor de la princesa, y clavó su lanza en el corazón de la bestia subversiva con todo género de pleitesías. Y es por ello que, desde entonces, para conmemorar tal efeméride, en todo el territorio nacional regalamos un libro (negro sobre blanco, el donoso escrutinio) como símbolo de la cultura y una rosa, símbolo de la fermosura... Quizá así interpretan la leyenda algunos vendedores de rosas en el día de Sant Jordi, que colocaron sus paradas con banderas rojigualdas en plena Avenida Virgen de Montserrat. O simplemente venden rosas como podrían acabar vendiendo churros ese mismo día.

La «Ciutat Gegantera» ja és a punt. I augurem que la cosa anirà molt bé. Serà com el nostre Forum pratenc. Això sí, amb una diferència: a la Ciutat Gegantera tothom sap quines seran totes les activitats que s'hi realitzaran de manera ben detallada.

Como si se tratara de la entrega de los Óscar de Hollywood. La XVIII Nit de l'Esport tuvo de todo: presentador de lujo -el periodista de TV3 Xavi Andreu-, nuevo escenario -el Joan Busquets-, proyección de un audiovisual, *pesebre* con espectáculo -la entrada de los camareros con los platos, coreada y coreografiada-, muchos premios y más políticos -socialistas, concretamente, que salieron inflados del pabellón-. De la noche rescatamos dos frases: un «vivan los novios» que sonó en algún rincón de la pista, y una frase de la concejala de deportes quien, tras una excelente demostración de cómo se memoriza un discurso, dejó ir un grito de ánimo a los «deportistas *pratencos*». ¡Has-ta los gentilicios eran nuevos este año!

On no es viurà aquest any gaire ambient esportiu serà a la plaça de Blanes. Els aficionats, presidents de penyes i polítics que es donaven cita a la plaça més "merengue" del Prat hauran d'esperar temps millors. Ara toca posar els peus a terra, i no pas a les galàxies. Aquest any, l'ajuntament no haurà d'apagar els fanals de la plaça enmig de cap celebració.

És evident el dèficit de mitjans de transport públic que connecten la nostra ciutat amb Barcelona i -ja no en parlem- amb la resta de la comarca. Però sincerament, donem gràcies que el traçat del trambaix va mirar cap a una altra banda. Sobretot ara que s'ha començat a rebatejar com el «Tram-crash», després de tantes nates. S'imaginem com li dirien si el seu traçat passés pel nostre municipi? TramPrat, potser? Lleig.

Por cierto, que después de la Maragallada sobre la conveniencia de ubicar la estación del AVE en el aeropuerto, no se han vuelto a escuchar más voces oficiales ni a favor ni en contra. Da risa pensar que se hablaba del año 2007 como fecha posible para la llegada de la alta velocidad a Barcelona. De momento, vía muerta.

Hace semanas que la Policía Local controla con recelo la velocidad de los conductores por el casco urbano. Es una medida que sin duda contribuirá a civi-

lizar el tráfico rodado. Una de las zonas más controladas es la que rodea a la empresa Damm. Encomendamos desde aquí a los agentes a que también controlen y multen el exceso de animales sueltos (y ahora no nos referimos a los conductores temerarios) que circulan por esa misma zona, sobre todo al atardecer.

Entre desviaments de rius i ampliacions de ports s'estan menjant la nostra platja. O aquest estiu hi ha una tempesta de sorra del Sahara o bé les activitats infantils programades pels espais hauran de ser només aquàtiques. Des del Delta, proposem la creació d'un nou esport, el volley-water, que s'adapti a les noves circumstàncies de la platja i substitueixi els sofocants tornejos de voleibol que s'han disputat sempre sobre la sorra.

Anant més enllà, si l'erosió del litoral continua a aquest ritme, l'ocellet anomenat coriol camanegre, que anua a les plantetes que creixen a la sorra de la platja, podria evolucionar d'aquí milers d'anys cap a una espècie nova d'au aquàtica a cavall entre el camanegre i el pingüí de Groenlandia. Pensem-hi. Fins i tot la fauna més nostrada corre perill.

Se ha hecho público recientemente que la Generalitat quiere construir una gran desalinizadora, "una de las más grandes de Europa", en el delta del Llobregat. Lo que quizá no se grita a los cuatro vientos es el rumor que corre sobre la intención de la Diputació de Barcelona de construir una planta tèrmica cerca de El Prat.

LA TIRA

El sentido de las calles

Ha pasado bastante tiempo desde que se hizo el cambio de dirección en algunas calles del Prat (casco antiguo) y sigo sin entender ni ver el beneficio que se decía que se obtendría. Creo que el único beneficio, y lo considero un gran acierto, ha sido el de la calle Jaime Casanoves por donde, al cortar la entrada desde la Plaça de la Vila (delante de la antigua fuente), circulan menos coches.

Pero lo que no entiendo es porque se penaliza a todos los que vivimos en las calles Mossen Cinto Verdager, Jaume Casanoves, Mariscal Joffre, Doctor Robert, Martí Julià, Rigual y Eusebio Soler ya que si queremos ir hacia la Avda. Monserrat o la playa tenemos que hacer un gran rodeo e ir por la calle Mossen Cinto Verdager (ensanche), superar la dificultad que, por falta de visibilidad, supone el incorporarse a la calle Doctor Soler, ir por la piscina del fondo d'en Peixo o la calle Penedés. Con esto se aumenta el número de coches que circulan por algunas calles y se ocasiona a los conductores un gasto innecesario de tiempo y gasolina.

La calle Mariscal Joffre, entre las calles Jaime Casanoves y Mossen Cinto Verdager, tiene la dirección oeste (hacia los jardines del fondo d'en Peixo) mientras que el otro tramo de la misma calle, con los nombres de calle Madoz y Maurici Vilomara, tienen dirección opuesta hacia el este (río). Lo normal sería que las tres tuviesen la misma dirección hacia el río como tenían antes.

En resumen, el cierre, que no permite acceder a la calle Jaime Casanoves desde la Plaça de la Vila, me parece muy bien y debería seguir así. La calle Jaime Casanoves tendría que tener la dirección de antes (hacia el mar) y las calles Mariscal Joffre y Eusebio Soler hacia el este (río) como tenían antes. Creo que sería una gran mejora que no penalizaría a nadie y no se aumentaría la circulación en algunas calles como ocurre ahora.

Joaquín Hueto Sáinz

Descontento con la Nit

Sr Director

Querría expresar mi queja sobre la última edición de la Nit de l'Esport. Entre otras cosas estoy en desacuerdo con que hayan habido tantas AMPAS para designar los premios.

Proyectos millonarios para arquitectos mediocres

Con motivo de las obras de ampliación del Puerto de Barcelona y del Aeropuerto del Prat, se han redactado una serie de proyectos con un coste millonario para encandilar a los ciudadanos y adjudicados a una serie de arquitectos mediocres y desconocedores de la fragilidad de nuestro territorio.

Al final, y para poder cobrar el último plazo, estos técnicos han debido explicar en la oficina del Plan Delta las excelencias de los proyectos.

Rayando el sarcasmo se nos han explicado los proyectos de remodelación del edificio de la telegrafía, la reconstrucción del molino de Ca l'Arana, la reconstrucción de la Granja de la Ricarda, la creación del Born del Prat y la ubicación de la escuela de cocina a instalar en el edificio del desaparecido Campo de Golf, como un gran logro para el bien de los ciudadanos de El Prat, algo así como la panacea del siglo XXI.

Todos los conferenciantes, ganadores de los proyectos financiados por Aena y la Junta de Obras del Puerto, han omitido los aspectos negativos para los ciudadanos de El Prat y han resaltado, sobre planos muy bonitos, los aspectos medioambientales como ejemplo del buen hacer del conjunto de estas obras.

Es decir, lo que es malo para el conjunto

del territorio y para los ciudadanos, que son las obras de ampliación del puerto y del aeropuerto, para los arquitectos ganadores de los concursos para enmascarar el desastre urbanístico, todo lo que se hace es bueno para la ciudad y para el entorno medioambiental.

Claro que si no lo explican así no cobran.

Y para finalizar, el último día el arquitecto Sergi Godia intentó, con poco éxito, explicar el desarrollo del proyecto de ocio de la zona de la Pineda de Can Camins.

A la pregunta de las previsiones para frenar la erosión del mar sobre esta zona, el arquitecto Sr. Godia se quedó mudo.

Posiblemente el técnico desconocía que El Prat, en los últimos 50 años, había perdido 200 metros de profundidad de costa y que de seguir este ritmo, lo que hoy se pretende rehabilitar puede ser propiedad del mar en menos de treinta años.

En este aspecto y en esta playa, «el más tonto hace relojes».

Como colofón a estas charlas, tengo que denunciar que ningún responsable político ha estado presente en las mismas, huyendo del bochorno y las falsedades que, a lo largo de estas conferencias, han pronunciado los técnicos redactores de los proyectos millonarios.

Juan Miñarro

Creo que ese acto no es el más idóneo para homenajear al deporte de las escuelas, sino que la Nit debe de estar destinado al deporte federado. El deporte escolar ya tiene sus torneos y sus actos de celebración en donde está reconocido. Esta opinión además es compartida por más de un directivo y entrenadores de otros clubs del Prat que yo mismo he consultado. Por otra parte estoy muy descontento con que uno de mis pupilos, Manolo González, no haya sido nominado entre los tres mejores de su categoría habiendo sido en el 2003 campeón de España amateur del peso medio. Después de haber visto la Nit de l'Esport no creo que hubieran muchos campeones de España entre los nominados, no?. Con esto no quiero quitar el mérito y la valía de todos los chicos que fueron nominados, ni mucho menos, aunque deberían tener en cuenta el esfuerzo de más que tienen que hacer mis chicos.

Agustín González
Presidente y entrenador del Club Boxeo Prat

¿Quién se ha quedado el campo?

Desde hace décadas el jugar ha golf se ha asociado, y con razón, a la clase pudiente y por ello repudiado por el pueblo.

Ahora y gracias a que dicho deporte se ha popularizado el número de practicantes sube día a día. Es un deporte que se puede practicar a cualquier edad, se hace al aire libre, se aprende a amar y respetar la naturaleza, por mencionar algunos de sus muchos valores que, aunque parezcan pasados de moda, son el pilar de una sociedad.

Nuestro pueblo ha sido conocido por algunas cosas que mejor olvidar pero muy favorablemente, incluso fuera de nuestras fronteras, por su afamado e inmejorable «Campo de golf» del que, por desgracia, solo disfrutaban unos privilegiados mientras muchos pratenses solo accedían a él a prestar sus servicios (cadis, profesores, jardineros, camareeros, fontaneros, etc...). Pero como casi todo en la vida tiene su parte positiva en El Prat nació un gran número de aficionados que, por desdicha no pueden practicar lo que desearían, a pesar de tenerlo tan a mano.

Con la ampliación de «nuestro aeropuerto» y después de muchas pérdidas a cambio parece que del que fuera el «Campo de Golf» iban a salvarse 9 hoyos, más que suficientes para que todos los pratenses, y no sólo los amantes del deporte pudieran disfrutarlo. El Ayuntamiento lanzó a bombo y platillo una encuesta

en la que se animaba a los ciudadanos para que, entre varios proyectos posibles, decidieran que destino debería darse a esa zona recuperada, al mismo tiempo que alentaba y daba alas a las distintas asociaciones para que con su participación y empuje se consiguieran sus objetivos. ¿De qué ha servido?. Todo hace pensar que se trataba tan solo de una campaña publicitaria.

Esto es lo que se desprende de la información facilitada desde el Departamento de Deportes de nuestro Ayuntamiento que ahora dice: el campo no es de los pratenses. Entonces: ¿de quién es? ¿quién podrá utilizarlo? y ¿para qué?

Recordeu que també podeu enviar les vostres cartes i suggerències per correu electrònic a:

periodicdelta@jazzfree.com

En definitiva: Una vez más el pueblo ha perdido. Ha perdido el ciudadano que quiere pasear en plena naturaleza (no sobre el asfalto). Ha perdido el colegial que podría aprender y practicar un nuevo deporte. Ha perdido el amante de la flora y la fauna que no podrá observarla. Ha perdido el amante del golf.

Imma Querol Serra

¡Por fin les llegó la mayoría de edad!

En el párrafo cuarto del editorial sobre «La nit de l'Esport» se afirma: «...y una importante: han instaurado el premio al mejor deportista con discapacidad física o psíquica...» Y en este punto me permito recordarles que no mencionan a los sensoriales, que son del mismo colectivo.

Pero lo que quiero preguntarles como autores del mencionado editorial, es qué entienden ustedes por integración: ¿qué es la integración para ustedes? ¿Solamente los actos de una noche?. La verdad es que sólo de pensar que ésta fuera su interpretación se me ponen los pelos de punta.

Si lo que quieren realmente es INTEGRACIÓN, colaboremos todos juntos y preguntémos también a nosotros, familiares de discapacitados físicos, psíquicos o sensoriales, qué entendemos por INTEGRACIÓN.

¿Tiene ustedes claro que hay tres tipos de Olimpiadas? Se las enumeraré: las olimpiadas para «normales», las

olimpiadas para los discapacitados físicos y sensoriales, que son los Paralímpicos y los Special Olímpicos, que son para los discapacitados psíquicos. ¿Les queda claro ahora?

Personalmente, les diré que integración para mí es lo que se está haciendo en los cursos de cerámica, esmaltes y dibujo, a los que asisten personas discapacitadas junto con las que no lo están. Cuando se realiza una exposición no se hace ninguna excepción con las personas que exponen los trabajos. Quiero decirles que si la norma establece que cada persona lleve una o dos piezas es la misma para todos y se exponen mezcladas, sin indicar la «peculiaridad» del autor. ¡Claro que se puede apreciar la diferencia en contraste con la perfección de las demás! Pero eso qué importa cuando se ve la satisfacción de todos.

Cuando digo «todos», me refiero a ellos y a los compañeros y profesoras que están dándoles ese soporte y amistad que tanto necesitamos (ellos - los discapacitados - mucho más). ¿Se atreverían ustedes a preguntar cómo se sienten estas personas y cómo está su motivación cuando no ven diferencias? Yo les sugiero que lo hagan y así quizá estén en disposición de hacer críticas positivas y constructivas.

¿Sabían ustedes que es la primera vez que un discapacitado psíquico recibe un premio en los 18 años de existencia de «La Nit de l'Esport?».

Creo que no.

¡Por fin llegó la mayoría de edad para ellos!

C.E.F.

Quin són els responsables?

Com a soci nº 94 del Club Bàsquet Prat, en nom de molts socis i simpatitzants, estic molt descontent de la situació esportiva i sobretot de la crispació social que gaudeix l'entitat en aquests moments. Un president que hi és però no hi és, on la seva dedicació és nomès i exclusivament per al sènior A, tot i que ell digui el contrari. Gaudeix d'una directiva seria i competent, que realitza la feina bruta que tot club ha de portar a terme.

La direcció tècnica és un cas apart, plena de «Scariolos» de tercera categoria que actua amb molta prepotència i molt poca autocrítica, que permet que jugadors com Toni Rodés que porten a la casa tretze anys se'n vagin a jugar a Viladecans per raons més que estranyes. Els equips de base estan pitjor que fa quatre anys quan vaig marxar del club al CB L'Hospitalet, ja que han baixat el seu nivell competitiu pel a les categories.

Gràcies a L'ajuntament, el C.B. Prat s'ha convertit en un dels clubs que rep més aportació via subvencions de tota Catalunya, per això s'ha de demanar més esforç, coherència i responsabilitats alhora de gestionar uns diners que sorgeixen de l'esforç dels habi-

tants d'aquest poble.

C.B. Prat sempre ha representat ser un club social e integrador, el qual m'ha format com a esportista i persona, aquest hauria de ser el «leit motiv» perpètu de l'entitat. Però l'aclaparadora atenció que rep el primer equip, fa que la base s'estigui deteriorant, llavors la pregunta que ens fem molts simpatitzants i socis és: Val la pena tot això? Val la pena que gran quantitat dels diners que rep el club, se'ls emportin uns jugadors i entrenadors, que potser en un o dos anys no tornaran a trepitjar el nostre poble?; si de veritat la gent vol un equip a l'èlit i un bàsquet base precari, llavors valorem els fracassos que està tenint el primer equip, sobretot aquesta última temporada, quart classificat, amb el presupost i plantilla més important de l'EBA.

En definitiva, el primer equip no ha aconseguit els objectius establerts i a la mateixa hora, ha sigut l'any que pitjor s'ha gestionat la base, tot això és una paradoxa, no? Quin és el responsable? Evidentment de responsable n'hi ha un, Arseni Conde, que per sorpresa, i després de molts anys; ha convocat, per al dia 18 de juny una Assemblea general de socis, aquesta hauria de ser la nostra via per expressar el nostre descontent e inquietuts, a l'errònia gestió social, econòmica i esportiva d'aquesta entitat que tant ens estimem.

Rubén Romera Juárez

OPINIÓ

El Fòrum ja camina

El Fòrum Universal de les Cultures de Barcelona va començar a caminar el passat 9 de maig. Un camí amb el triple objectiu de promoure les condicions per a la pau, la diversitat cultural i el desenvolupament sostenible.

Durant sis mesos Barcelona es convertirà en el centre del món on hi haurà debats, col·loquis, actuacions, exposicions a l'entorn de diverses temàtiques de l'actualitat.

Aquest debat de l'actualitat més vibrant aplegarà els problemes del món actual des del punt de vista de la societat civil i no pas des de la dels governs.

Aquest fòrum arriba en un moment de grans i cruels esdeveniments a l'Àfrica i a l'Orient Mitjà, amb la intenció de cercar fórmules que condueixin els problemes cap a la pau o, com a mínim, que es pugui parlar d'ells sense armament i odi damunt la taula.

La missió del Fòrum, però, també és la de conversar sobre altres temes que ens preocupen a tots: l'efecte de la globalització econòmica, les migracions, els països pobres, el paper de la dona en el món actual, el medi ambient...i una tirallonga de temes importantíssims.

Jo pensava que a reflexionar sobre aquests temes d'una manera tranquil·la i constructiva s'hi afegiria gairebé tothom o, si més no, aplaudirien aquesta iniciativa. Però la meua sorpresa ha estat comprovar

que hi ha una minoria que s'ha carregat el Fòrum de dalt abans de néixer i ara que ja ha començat a caminar. Sense anar més lluny, l'altre dia un grup de nois i noies que actualment ocupen un bloc de pisos al carrer Sardanya i que es defineixen com un moviment contrari a participar al Fòrum 2004 repartien uns folletons amb frases com: «El Fòrum va de mentides i falsos esdeveniments». «El Fòrum va sobre la pau de guerra». «L'ajuntament són una colla d'especuladors». «El Fòrum és un muntatge que manipula la realitat». etc...

No ho entenc. Quan no els deixen participar, protesten. I amb raó. I quan els conviden a participar-hi, també protesten. No comprenc per què sempre hi ha una minoria que està en contra de tot.

El NO com a única resposta i la crítica nua sense solucions no considero que porti res de bo ni interessant. En canvi, la crítica constructiva i la proposta de solucions viables als problemes em semblarien molt més atinats.

Què hi farem! la diversitat d'opinions és saludable i democràtica. Un servidor, però, i en aquesta ocasió, vol anar del braç del Fòrum, amb el meu criteri i opinió.

MÀXIM PUJADÉ I MUMBARDÓ

Un tercio de la playa puede desaparecer en menos de una década

La ampliación del puerto de Barcelona dificultará aún más la reposición de arena

La ampliación del puerto de Barcelona podría acelerar de forma exponencial la desaparición del tercio de la playa de El Prat que discurre entre los terrenos del antiguo camping Cala Gogó y se extiende a lo largo de la pineda de Can Camins.

Josep Ferret, experto en hidrología y asesor técnico de la Comunitat d'Usuaris d'Aigües del Llobregat, no le da a este sector de la playa más de 8 ó 10 años de vida, a no ser que se tomen medidas correctoras. "La pérdida de arena en las costas es un problema presente en todas las zonas próximas a un puerto. Los espigones construidos en las playas de Barcelona han ido reteniendo en los últimos años todos los sedimentos arrastrados por las corrientes, que aquí siempre discurren de Norte a Sur. Si esos sedimentos se quedan 'atascados' en la Barceloneta, es imposible que la arena de El Prat se regenere", explica Ferret.

Por si fuera poco, el puerto de Barcelona crecerá 1,5 kilómetros en dirección a El Prat. Eso significa más espigones y, por tanto, menos arena. "Por este motivo, cerca de la nueva desembocadura [en la zona conocida como Els Carabiners] se ha querido crear una playa artificial construyendo un espigón que retenga sedimentos, pero ésa es una solución provisional e insuficiente", argumenta el experto en aguas. "Aún no hay conciencia de que el delta es un terreno frágil y arcilloso donde no se puede construir lo que uno quiere", sentencia Ferret.

Hasta mediados de los años 30, el la tierra del delta le ganaba progresivamente la partida al agua. Con la posterior construcción masiva de embalses, los ríos perdieron fuerza y empezaron a aportar cada vez menos sedimentos. Los aún más recientes espigones han acabado de realizar el trabajo hasta ahora explicado. Entre 1979 y 1999, el mar le ganó 50 metros de terreno a la costa.

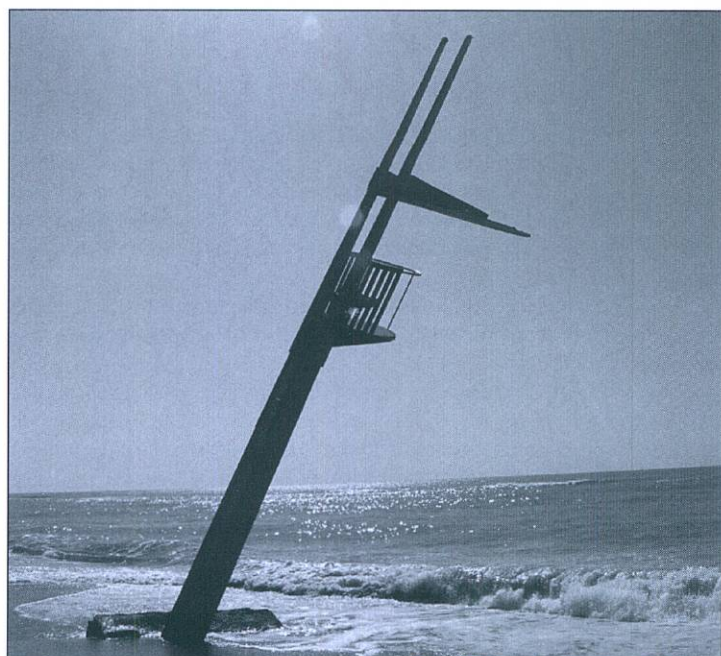
El problema no acaba aquí, porque el costosísimo método de regeneración de playas consisten-

A menos de un mes para el comienzo del verano, la playa de El Prat presenta un aspecto nada atractivo. Las olas rompen ya contra la base de los puestos de socorro e incluso contra alguna zona de juegos infantiles que el año pasado quedaba a 30 metros de la orilla.

Torre de juegos infantiles que el año pasado estaba situada a unos 30 metros de la orilla

**Entre 1979
y 1999,
el mar le
ganó 50
metros de
terreno a
la costa**

El mar rompe ya contra los puestos de vigilancia de Cruz Roja

te transportar y descargar anualmente millones de metros cúbicos de arena tiene los días contados. La ministra de Medio Ambiente, Cristina Narbona, ha anunciado que el Estado no va a gastar ni un euro en la reposición de arena y que esta tarea deberá ser costeada a partir de ahora por los principales responsables de la desaparición de las playas: los puertos. Mientras la batalla legal y política entre la maquinaria del Estado y las no menos poderosas agrupaciones empresariales que gestionan los puertos se decante hacia un lado u otro, el mar seguirá ganando su batalla contra la arena.

Miedo en el aeropuerto

José García, portavoz de la agrupación ecologista Depana en El Prat, coincide de lleno con los vaticinios pesimistas de Ferret. "Si la ampliación del puerto se lleva a cabo, la desaparición de la playa será irreversible, o bien veremos la playa convertida en un sistema de diques y contradiques", expone García. El portavoz ecologista ha asegurado a este periódico que incluso algunos responsables de la ampliación del aeropuerto han manifestado, en el contexto de diferentes conversaciones con Depana, su temor ante los efectos que el avance del mar podría tener sobre las instalaciones aeroportuarias.

Respecto a la suspensión del programa de regeneración de playas, García cree que Medio Ambiente ha hecho bien en pasar la patata caliente a los puertos, "aunque los puertos creen que reponer arena basta para salvar el litoral, y eso no es así; hacen falta más medidas y más inversión". "Si estuviéramos en un país normal, el ayuntamiento de El Prat sería el primero en quejarse y exigir medidas, pero hay que tener en cuenta que aquí gobierna ICV, y que aunque este grupo gestione la conselleria de Medi Ambient en la Generalitat, están supeditados a los intereses de otros partidos".

Precisamente una fuente relacionada con Medi Ambient ha señalado a Jordi Cañas -ex técnico de la concejalía de Medio Ambiente del consistorio pratense- como una de las personas que próximamente ocupará un puesto relevante en ámbitos de la conselleria relacionados con espacios naturales. Se puede pensar así que El Prat tendría un elemento de presión importante en la Generalitat ante

En la zona próxima al antiguo Cala Gogó, la arena ya ha desaparecido por completo

temas de impacto ambiental. García, sin embargo, sigue aludiendo a las ataduras políticas que paralizan a ICV.

El portavoz de Depana considera que hay muy poca presión social contra el proceso de desaparición de la playa, "a diferencia de

las protestas organizadas de otras zonas, como en el delta del Ebro".

JAVIER MARTÍNEZ

Parc Litoral contra viento y marea

Hacia ya dos años que no se oía ni hablar del Parc Litoral (un proyecto que pretende acondicionar la zona que quedará entre la tercera pista y la playa mezclando los aspectos biológicos y lúdicos). Ahora que el pronóstico de conservación de la playa no pinta muy azul, se han reafirmado en una conferencia lo que pretenden ser las líneas básicas del Parc Litoral. Según el arquitecto responsable de este proyecto, Sergi Gòdia, el acondicionamiento se va a realizar sobre una franja de costa de tres kilómetros. Sin duda, las modificaciones del punto de partida son obligadas, porque cuando comience a ejecutarse el proyecto, la franja de la costa pratense quizá tenga bastante menos de tres kilómetros.

Los puntos clave del Parc Litoral serán, según Gòdia, un gran parking a la entrada (en los terrenos del antiguo camping Cala Gogó) con capacidad para 450 vehículos. El objetivo es que la mayoría de visitantes opten por dejar aquí su vehículo y sigan después a pie, con lo que se evitaría mucho tráfico rodado hacia el interior del recinto. Una zona de picnic con chiringuitos y restaurantes seguiría a continuación. Tras ella, la zona más natural, la pineda de Can Camins, en la que se trazarán senderos para controlar mejor el paso del público. Los terrenos del campo de golf se acondi-

cionarán para que siga habiendo filtraciones de agua dulce -una barrera natural contra la salinización, otro de los problemas que conlleva el avance del agua marina-.

El arquitecto también explicó que el paseo marítimo se alejaría de lo convencional y que sería concebido como una rampa que descendiera poco a poco desde la zona de pinos hasta la orilla. Nuevamente, si se cumplen los pronósticos sobre el avance de las aguas, la rampa puede ser vertiginosa.

Desde el público asistente a la conferencia, una voz preguntó por fin sobre las medidas para regenerar la arena. Pau Esteban, técnico municipal de Medio Ambiente, respondió que esta cuestión sería objeto de una próxima conferencia. Esteban admitió que, aunque el puerto de Barcelona está construyendo por fin la playa artificial de Ca l'Arana -junto a la nueva desembocadura del río-, ha tardado muchísimo en hacerlo, y "hay que tener en cuenta que esta playa artificial perderá anualmente 150.000 metros cúbicos de arena, lo que significa que no basta sólo con construirla, sino que se debe ir alimentando". Esteban también reconoció que de nada sirve conservar la recién creada playa de Ca l'Arana si se acaban perdiendo las playas que quedan más al Norte.

Joffre i Jordina Tarrida, candidats al guardó «La Nariz de Oro 2004» al millor sommelier

«El futur del petit comerç és l'especialització i oferir els clients assessorament i professionalitat»

Acaben de ser escollits entre els millors sommeliers catalans, i aniran a Madrid a competir per aquest títol. Com va sorgir la idea de presentar-se a aquest certamen?

Joffre: Estem fent un curs de sommelier a l'Escola de Restauració, i van venir de la revista "Vino y Gastronomía" per proposar-nos participar a tots els de la classe. També es van presentar sommeliers de restaurants amb cert renom, o gent que té botigues especialitzades.

Jordina: Ja vam intervenir l'any passat, però no vam aconseguir passar la selecció.

I en què va consistir la competició?

Joffre: Havíem de fer una cata de 80 vins, i puntuar de 0 a 5 diverses característiques per omplir una fitxa de tast. Aquesta prova va durar tot un matí i s'havien de valorar propietats des d'una fase visual, per definir el color del vi; olfactiva, per conèixer els seus aromes; i després gustativa, és clar.

Jordina: Era força complicat, perquè per fer una fitxa de tast t'has de prendre un cert temps, i aquí no disposàvem de gaire. A la tarda vam superar una altra prova: passàvem a una sala, i allà ens deixaven olorar sis tipus diferents de vins, servits en copes de vidre transparent: un "oloroso", un "palo cortado", un "manzanilla", un "fino", un "Pedro Ximénez" i un "amontillado". Finalment, el jurat seleccionava un d'aquests vins, el servien en una copa opaca –i això ens privava de la fase visual, que és molt important–, i nosaltres havíem d'esbrinar quin tipus de vi era i definir les seves característiques.

Joffre: Ara que ja estem a la final, puc dir que nosaltres no estem nerviosos. Jo crec que haver aconseguit arribar fins aquí ja és molt important, i estar a la final és com un somni. Si a sobre guanyem alguna cosa, millor encara, és clar. Però hem de tenir en compte que hi ha gent molt preparada i especialitzada, que fa molts anys que s'hi dedica al món del vi.

Un món del vi que vosaltres coneixeu des de fa temps, perquè

Joffre Tarrida va néixer l'any 1972, i la seva germana Jordina, l'any 1973. Els separen tretze mesos, però els uneix un cognom que ha marcat la seva trajectòria professional i una passió comuna: el món dels vins. Tots dos van créixer a la taverna que el seu avi va fundar l'any 1924, Cal Tarrida, al carrer Jaume Casanovas, i encara que en un principi no pensaven dedicar-se al negoci familiar, diferents camins els van fer arribar al mateix punt. Ara, Joffre i Jordina competeixen per aconseguir el guardó "La Nariz de Oro" que premia el millor sommelier d'Espanya i que es celebra els propers 19 i 20 de juny a Madrid.

Els germans Tarrida, al celler familiar, un negoci que va començar l'avi l'any 1924

el vostre pare, Josep Ma. Tarrida, és un nom que de seguida s'associa a la taverna del carrer Jaume Casanovas, on heu crescut tots dos.

Jordina: Sí, és cert que nosaltres hem viscut sempre entre garrafes, ajudant els caps de setmana al celler, que és quan hi ha més clients, perquè volen fer el vermut i menjar les anxoves. Però en un principi cap dels dos havia pensat a dedicar-se en exclusiva a això. Jo volia fer Empresarials, i al final vaig estudiar Alta Direcció de Secretariat. Portava la comptabilitat de l'empresa familiar, i treballava a un negoci d'oli a L'Hospitalet. En aquell moment vaig decidir fer un curs de cata a l'Institut Català del Vi i la Vinya (INCAVI), però no per dedicar-m'hi professionalment, sinó perquè m'agradava aquest món.

Joffre: Jo sóc Tècnic Industrial d'Electrònica, i quan vaig acabar els estudis vaig buscar feina,

però també estava a la botiga, assistia a reunions....La veritat és que des de ben petit em va agradar el tema dels cellers. Quan tenia onze o dotze anys, acompanyava el meu pare a fires. Així que al final vaig decidir quedar-me a casa i prosseguir amb el negoci familiar. Però tots dos hem decidit continuar estudiant, documentant-nos sobre el món dels vins, perquè aquí mai no acabes de saber-ho tot. Vull saber què contestar si algun client em pregunta qualsevol cosa.

Perquè al celler organitzeu des de fa temps cursos de cata de vins, un tema que s'està posant molt de moda. Cada vegada hi ha més gent interessada en conèixer el món de la vinya. Tinc entès que abans aquestes classes les impartia una persona que venia de fora, però ara Joffre se n'encarrega, oi?

Joffre: Sí, és cert. Fa any i mig

que me n'ocupo personalment. Ja hem fet dos cursos de cata de vins, que han durat cinc dies, i hem fet uns quinze o setze monogràfics dedicats a un vi. El proper dia 18 de juny hi ha la Festa del Cava, que és també una forma de que la gent conegui aquest món. També preparem un monogràfic sobre menjar japonès i els vins que poden ser més adients. Abans comentaves que la gent cada vegada en sap més d'aquest tema. És cert que tenen inquietuds per conèixer el món del vi: cada vegada tenim més clients als cursos de cata. La gent està més convençuda de que el vi no és només l'acompanyament del menjar, sinó que és una part més del menú. Una part important que s'ha d'adaptar al plats que tu poses a la taula.

Jordina: Els nostres clients no venen només a buscar un producte determinat. Es deixen aconsellar

per nosaltres, que els recomanem vins nous que potser no han tastat mai, però que segur que els agradaran. Als cursos de cata els ensenyem que un menjar mai no ha d'emascarar un vi, hi ha d'haver un maridatge i que la beguda potenciï el gust del menjar, i a l'inrevés també.

El món del vi, ara tan de moda, pot arribar a ser elitista i sortir molt car? Només poden aprofundir en el seu coneixement les persones amb un cert poder adquisitiu?

Jordina: Tot depèn del tipus d'elaboració del vi. Si el raïm es recull a mà, és evident que el procés s'encareix. Però es poden trobar vins de certa qualitat a preus raonables. A la botiga tenim des d'un Pergamino que costa 6 euros, a un Petrus que pot arribar als 2.200.

Joffre: Sí que és cert que a la botiga de l'aeroport, per exemple, tenim clients amb un poder adquisitiu més elevat, executius de grans empreses que aprofiten els seus viatges per venir a buscar un producte determinat.

Vosaltres heu decidit continuar el negoci familiar, i suposo que teniu molt a veure en la reno-

El gust del sentits

Aquests dos germans asseguren que, quan surten a sopar amb amics, procuren no triar mai el vi i deixar-se sorprendre per l'elecció d'altres. O escollir aquell líquid que no han tastat mai, perquè volen innovar. El celler familiar, que va inaugurar el seu avi l'any 1924 i que va continuar el seu pare, Josep Ma. Tarrida, amaga un tresor sota les entranyes d'El Prat: un laberint de passadissos foscos, però amb la humitat justa per tal de mantenir en bones condicions els milers d'ampolles que dormen sota el nivell del mar. Joffre Tarrida és capaç d'enumerar l'any d'elaboració, el tipus de vi o la casa a què pertany, i fins i tot saber quants envasos queden de cadascuna. Estan orgullosos d'haver aconseguit construir aquest celler, "que fins fa poc era només un forat excavat a la pedra". Tot i això, diuen que per tenir espai on guardar vins de totes les bodegues d'Espanya "necessitaríem dos camps de futbol". Jordina fa d'amfitriona i va encenent llums d'aquests corredors plens de prestatgeries, i explicant com han fet la distribució de les ampolles. I quan parlen dels vins, utilitzen paraules seductores com "untuós" o "cremós". Un gust per als sentits escoltar-los.

N.M.

vació del celler i l'aposta decidida per donar a conèixer el món del vi, amb els cursos de cata i les festes del vi jove o del cava. Creieu que aquesta és la manera de que el petit comerç pugui sobreviure?

Jordina: Estic convençuda que el petit comerç ha de centrarse en l'especialització. És fonamen-

tal oferir alguna cosa més que una gran superfície. Nosaltres donem assessorament als nostres clients, els ensenyem a innovar, els proposem que tastin noves marques.

Joffre: Les persones que venen a comprar no busquen un producte determinat. Es deixen aconsellar per nosaltres. Ens expliquen, per

exemple, quin menú volen preparar, i nosaltres ens encarreguem d'escollir el vi més indicat. Ens tenen confiança per la nostra professionalitat. Al celler, que acabem de renovar, tenim una diversitat de vins molt important. Estem molt satisfets de tenir representació de vins de França, de Xile, d'Itàlia, Sudàfrica, Austràlia o Alemanya.

D'aquí unes setmanes compe-tireu l'un contra l'altre. Us podríeu definir l'un a l'altre i enumerar les característiques que més admireu en el vostre germà?

Joffre: Jordina és persistent en descobrir coses, i estudiarà fins que entengui un dubte que pugui tenir. Té una habilitat especial per recomanar el producte adequat a una determinada persona, perquè coneix els clients més que jo, ja que ha estat més temps a la botiga.

Jordina: Ell, en qüestió d'aromes, o d'esbrinar la marca d'un vi, ho té molt clar, i és capaç de llançar-se a la piscina amb més facilitat que jo. Coneix totes les característiques d'un vi, i pot enumerar-te la denominació d'origen, si és reserva, o l'anyada.

NEUS MACÍAS

ANTONIO SAIZ GARCIA

Agente de Seguros, Registro nº 2.211

EN EL PRAT DE LLOBREGAT

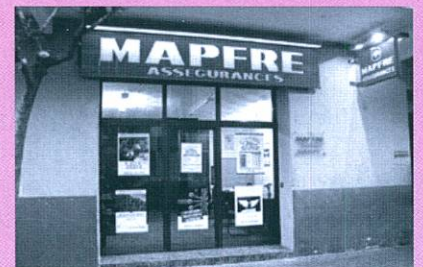

C/ Coronel
Sanfeliu, 90
Tels: 93 478 46 66
93 478 04 20

- SEGUROS
- HOGAR
- AUTOMOVILES
- COMERCIO

- VIDA
- JUBILACION
- COMUNIDADES
- RESPONSABILIDAD CIVIL

Carretera de la
Marina, 102-104
Tel. y fax 93 478 82 07
Tel. y fax 93 478 56 72

Talleres SAIZ, S. L.

MONTAJE DE CRISTALES
NACIONAL-IMPORTACIÓN

NO ESTÉ NI UN DÍA SIN COCHE

Mientras dure la reparación de su vehículo,
le prestamos uno gratuitamente

COMPRA-VENTA
de vehículos nuevos y de segunda mano

- Reparación de automóviles
- Planchistería y pintura
- Secado al horno
- Colocación inmediata de cristales
- Presupuestos
- Restauración de todo tipo de vehículos clásicos y antiguos
- Tenemos a la venta toda clase de vehículos clásicos

29 AÑOS
EN EL PRAT

Ignasi Iglesias, 170
Tel. i fax: 93 379 96 55

DOMINGO PITARCH ESCRIBANO
Arquitecto Técnico

Informes y valoraciones
Asumes y dirección de obras
Estudios básicos de seguridad
Células de habitabilidad
ITV de edificios

Pasaje de la Autovía, 10
08820 El Prat de Llobregat

Tel. 615 57 86 84
93 370 06 55
Fax: 93 370 23 54

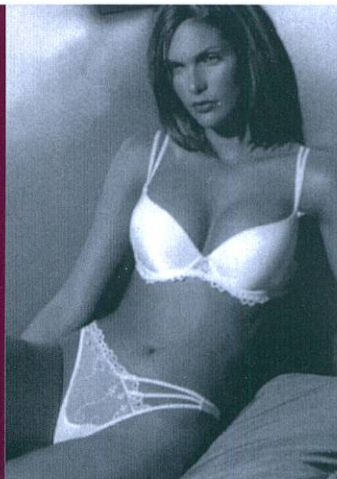
ÀNGELS CODINA

ESTÈTICA - QUIROMASSATGE

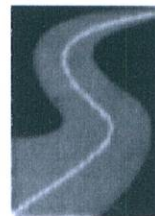
Neteja Facial - Depilació Elèctrica Definitiva
Tractaments d'Hidratació - Renovació Cutànea
Tractaments Facials - Micropigmentació
Maquillatge - Raig U.V.A. - Massatges
Depilació Cera Calenta i Cera Freda
Algoteràpia - Aromateràpia - Mesoteràpia
Tractaments Reductors de Pes i Volum

C/ Maurici Vilomara 5
Tel. 93 370 48 67
08820 El Prat de Llobregat

Agueda Herrera
LENCERIA-CORSETERIA

Frederic Soler, 66
Tel.: 93 478 47 38

AGÈNCIA DE TRANSPORTS
SALVADOR, S.L.

ESPECIALITAT EN:
Camions grua i transports en
general per a tota la Unió Europea

Polígon Industrial Can Estruch
C/ Lo Gaiter del Llobregat, 129
EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax: (93) 370 70 56

Tels.: (93) 379 40 06
(93) 379 21 18
(Part.)(93) 370 73 88

 Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

Herboristeria,
Dietètica i
Cosmètica natural
*Maria Rosa
Busquets*

Dr. Robert, 1 - Telf. 93 379 52 76
08820 - EL PRAT DE LLOBREGAT

flors

company

Madoz, 4 .- Tel. 93 379 02 70 EL PRAT DE LLOBREGAT

ROCA

SUBMINISTRES INDUSTRIALS

- RODES
- CORRETTGES
- EINES
- PROTECCIO
- LABORAL
- ABRASIUS
- MÀNEGUES

Ciutat de Consuegra, 12

Telèfon: 93 379 48 31 / Fax: 93 370 89 05

L'ajuntament proposarà els propietaris els colors per pintar els seus immobles

Una ordenança municipal regularà tots els elements visibles dels edificis

El Prat compta amb un nou instrument per mantenir un paisatge urbà harmònic i sense estridències. El ple municipal del 5 de maig va aprovar l'ordenança que regula l'ús dels colors, materials i altres elements a les edificacions de la ciutat. Una eina que està a disposició de les comunitats de veïns a l'Oficina d'Edificació i Habitatge, i que va ser ben rebuda pels polítics locals, que la van aprovar per unanimitat.

Aquest projecte arriba, segons Sergi Alegre, després d'un estudi de colors que es va fer a El Prat fa dos anys, i que es va posar en marxa de forma experimental amb una "bona acollida per part de les comunitats de propietaris". D'aquesta forma, els propietaris que han hagut de remodelar els seus immobles han pogut consultar aquesta oficina i rebre assessorament sobre els colors i els materials que era més adient utilitzar. "La paleta de colors ha tingut molta acceptació, i així s'eviten també discussions entre veïns que no es posen d'acord sobre com pintar el bloc", va bromejar Alegre.

El portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi, va donar la benvinguda a l'ordenança, però va matisar que tenia "certa por" perquè encara s'ha de veure "la seva aplicació". Gordi va assegurar que haguessin volgut una normativa "més ambiciosa", però va decidir adoptar una actitud prudent a l'espera de com evolucioni "aquesta eina viva" i de corregir els errors que es vagin detectant "sobre la marxa". El convergent va demanar que els ciutadans puguin accedir a la paleta de colors des de la pàgina web de l'ajuntament d'El Prat.

L'ordenança reguladora de l'ús dels colors, materials i altres elements en les edificacions sorgeix a partir d'un estudi on s'analitzava l'arquitectura de la ciutat, realitzat per diversos especialistes en paisatge urbà, segons la explicat la responsable de l'Oficina d'Edificació i Habitatge, Marta Borbonet. "Hi ha algunes poblacions que han fet un anàlisi només de zones específiques del nucli urbà, com pot ser el casc antic. Però a El Prat vam de-

El document regularà altres elements que configuren les façanes, com aparells d'aire condicionat o antenes

El model unifamiliar, que es distingeix al casc antic, inclou una paleta d'ocres i tons terrossos

cidir apostar per estudiar tota la ciutat".

Un color diferent segons el model de construcció

D'aquesta forma es van detectar sis tipus d'edificacions, que han anat variant segons les tendències arquitectòniques de les diferents èpoques. En primer lloc es troba el model unifamiliar, cases baixes com les que es poden trobar al casc antic d'El Prat. Després s'especifica el model compacte, d'un estil auster. En tercer lloc es defineix el model buidat, amb grans obertures cap a dintre a les façanes. El model sobresortit significaria l'antífesi de l'anterior, ja que la normativa va canviar i segons l'amplada del car-

rer es podien construir zones volades. Les últimes categories serien el model vertical i el model horitzontal.

D'aquesta manera, en funció d'aquestes volumetries es van assignar als edificis una sèrie de colors per enfatitzar les seves característiques, i amb la possibilitat de combinar la pintura segons els plànols dels immobles. Es tracta d'una paleta que inclou 28 tonalitats, i a cadascú d'aquests models li podria correspondre uns quatre o cinc colors. Per exemple, el model unifamiliar, que es distingeix especialment al casc antic, tindria assignats ocres i terrossos, mentre que les cases de l'Eixample podrien pintar-se de colors blaus, verds o vermells. «Aquest document vol incentivar l'ús dels colors -explica Marta Borbonet-, perquè a la nostra cultura no hi estem acostumats, i molt menys a les façanes, tot i que als interiors potser sí que apliquem grocs o salmons». En aquest sentit, Borbonet ha qualificat la paleta d'«agossarada», i afirma que inclou «combinacions armòniques i intenta apostar per una diversitat cromàtica controlada».

El departament que coordina Borbonet ja ha elaborat informes a nivell orientatiu quan una comunitat de veïns ha demanat llicència per a rehabilitar una façana, «i els colors que hem proposat han estat ben rebuts», explica la tècnica.

Des de l'Oficina d'Edificació i Habitatge s'han posat en marxa una sèrie de conferències per explicar l'ordenança, i el 22 d'abril es va organitzar una xerrada per explicar la llei de Propietat Horitzontal. «En aquest tema l'ajuntament no té competències, però volem respondre a les consultes que fa molta gent».

La nova ordenança municipal no només regula els colors amb què s'han de pintar les façanes, «sinó tots els elements que la poden configurar, i això inclou els aparells d'aire condicionat, les antenes o els cables de telèfon que formen part del paisatge urbà», conclou Borbonet.

NEUS MACÍAS

Els sindicats impulsen un manifest per millorar la situació educativa a Sant Cosme

CC.OO, UGT, CGT i USTEC-STEs lamenten la passivitat de l'Administració

La situació educativa a Sant Cosme no millora. De l'esperançadora visita conjunta de tres consellers (el conseller en Cap, Josep Bargalló, la consellera d'Ensenyament, Marta Cid, i la consellera de Benestar i Família, Anna Simó) fa dos mesos, s'ha passat a un manifest conjunt dels sindicats CCOO, UGT, CGT i USTEC-STEs (específic del món de l'ensenyament) que demana l'adopció de "mesures singulars i urgents per a la millora de la situació educativa de Sant Cosme". El manifest situa l'any 1996, any de l'aplicació de la Logse, com a data clau ja que va ser llavors quan es va establir que Sant Cosme comptaria amb dues escoles de Primària, els CEIP Sant Cosme i Sant Damià i Jaume Balmes, i un institut, el Doctor Trueta, anteriorment escola de Primària. Des d'aquell moment, i sempre segons el manifest, Sant Cosme ha patit "un procés d'exclusió educativa, objectivitat en la fugida de matrícula, la concentració altíssima d'alumnat amb greu risc d'exclusió social i el creixement alarmant de les xifres d'absentisme". A la presentació d'aquest document van assistir el director del IES Doctor Trueta, Francesc Cazorla, la directora del CEIP Jaume Balmes, Marta Ribas, i el director del CEIP Sant Cosme i Sant Damià, Antoni López, tots tres molt compromesos amb la millora educativa del barri.

"Des de que es va aplicar la Logse, Sant Cosme no té cap tipus de continuïtat educativa", denuncia Ester del Alcazar, del sindicat CGT. La sindicalista al·ludeix a la falta de cicles de Formació Professional i de Batxillerat al barri que fa que les famílies optin per matricular els nens a centres de fora del barri davant d'aquesta manca educativa. També ha fet que el nombre de nens matriculats a les escoles concertades s'ampliï i arribi al 20%. Tampoc ajuda gaire que es doni la mateixa puntuació a les famílies que matriculen els seus nens a centres del barri que a les que ho fan fora ja que, davant d'aquesta situació, els pares opten per portar-los a escoles on tinguin garantida

Dos mesos després d'aquestes imatges, els professors de les escoles de Sant Cosme veuen la situació amb pesimisme

una continuïtat educativa. El resultat: dels 800 alumnes de Sant Cosme, uns 360 se'n van a centres d'altres barris del poble. Un cop finalitzada la preinscripció escolar es pot afirmar que la situació no canviarà el curs vinent: "Les dades de preinscripció per al pròxim curs en l'institut de Sant Cosme han evidenciat que ens trobem amb la mateixa perspectiva i les mateixes dificultats que al curs anterior", va

declarar Joan Porcel, de CCOO. Una altra dada demolidora és que el període de preinscripció es va tancar amb només 15 alumnes al 1er curs de l'IES Doctor Trueta i això gràcies a la bona tasca del personal educatiu.

«Celebrem la visita però volem una política real que doni resposta a aquestes qüestions urgents»

La resposta de les administracions

El manifest destaca altres punts conflictius com "la concentració d'alumnes amb problemàtiques socials, econòmiques i culturals", "el comportament agressiu de de-

Els directors dels centres matisen una informació del diari El Punt

Els mitjans de comunicació també juguen un paper important a la normalització de Sant Cosme. Es va poder veure a la presentació de l'informe sindical sobre l'educació en Sant Cosme, que va servir als directors dels centres educatius del Barri de Sant Cosme, Marta Ribas, Antoni López i Francesc Cazorla, per repartir un paper on matisaven un article del diari El Punt. A la dita informació del dia 5 de maig, s'afirmava al titular que Sant Cosme era "un desert educatiu". Aquest qualificatiu no va agradar gens a uns professionals de l'educació que, com expliquen ells mateixos, estan "intentant treballar dia a dia contra tots aquests obstacles, intentant fer una escola més digna i el més normalitzadora possible en un entorn advers, poc motivador i ple d'obstacles". Queda escrit.

terminades famílies" o "l'absentisme", ja que enfront la mitjana catalana de un 0'5 % a Primària i un 2 % al cicle superior de formació professional, Sant Cosme assoleix i sobrepasa el 50 %, un percentatge que supera altres zones conflictives com La Mina a Barcelona o Sant Roc a Badalona. El passat 3 de març, els directors dels tres centres van traslladar tota aquesta problemàtica als tres consellers que van visitar el barri de Sant Cosme. Aquell mateix dia, el conseller en Cap va anunciar la creació de una mesa interdepartamental, presidida per ell mateix i l'alcalde del Prat, per lluitar contra l'absentisme i una setmana més tard el Parlament

va aprovar una llei per dotar amb 600 milions d'euros 40 projectes procedents de barris amb problemes, amb una menció especial per l'educació i la cohesió social. Fins i tot el director Francesc Cazorla es mostrava optimista a les nostres pàgines i declarava que era "el moment d'actuar". Dos mesos després les coses es veuen amb més distància. "La voluntat política no s'ha vist modificada", va assegurar el representant de Comissions. "Ja fa dos mesos de la visita i no tenim cap resposta", va dir Carolina Rius, d'USTEC-STEs. "Vam celebrar la visita però volem una política real que doni resposta a aquestes qüestions urgents", va declarar Joan Es-

calona, d'UGT.

El document dels sindicats busca "una actuació concertada des de diferents Departaments de la Generalitat, així com de l'Ajuntament del Prat de Llobregat i el Consell Comarcal". La primera de les propostes de canvi és "la creació d'una UEC (Unitat d'Escolarització Compartida) i una UME (Unitat Mèdica d'Escolarització)" que millorarien "el clima de conflictitat en els centres". El segon punt fa referència a la necessitat que l'IES Doctor Trueta compti amb "Cicles de Grau Mitjà i línies de Batxillerat prou atractives" per mantenir els alumnes del barri i fins i tot captar nous de la resta del municipi. Per últim, volen que els nomenaments dels mestres i professors es facin tenint en compte que aquests "coneguin de manera clara les característiques dels centres" i que les substitucions es cobreixin "de manera àgil i ràpida". Mesures necessàries per aconseguir que els centres de Sant Cosme siguin "autènticament inclusius" i donin "una veritable igualtat d'oportunitats" a tots els alumnes. El perill està clar, en paraules del representant d'UGT: "Aquests centres no són *guettos* però poden arribar a ser-ho".

RAUL QUESADA

Aterrizaje forzoso en el aeropuerto

Un avión Fokker-100 de la compañía Gir Jet, procedente de Sevilla y sin pasajeros, tuvo que efectuar un aterrizaje de emergencia en el aeropuerto de El Prat el pasado 8 de mayo. La pista tuvo que ser cubierta de espuma al no poder desplegar el piloto las ruedas delanteras mientras se aproximaba, informa El Periódico. Aunque la Generalitat envió 11 camiones de bomberos y 12 ambulancias al aeropuerto, éstos no llegaron a intervenir porque en el último momento se desplegaron las ruedas.

La torre de control recibió la primera llamada de auxilio del piloto a las 21.30. El comandante hizo una aproximación para que el personal de control comprobara visualmente si el tren de aterrizaje se había activado. Al no ser así, se ordenó al piloto que siguiera volando hasta agotar el combustible y se agilizó la salida de

otros aviones que ocupaban la pista para que ésta fuese recubierta de espuma.

Equipos de emergencia

El Centro de Coordinación de Emergencias de Catalunya (Cecat) envió 11 camiones de bomberos, una decena de ambulancias del 061 y varios coches de policía, tal y como indica el protocolo. Mientras, dentro del aeropuerto los bomberos de la instalación tomaron posiciones. A las 23.12 horas, el avión posó su tren trasero sobre la pista con espuma. Afortunadamente, la sacudida provocada por la toma de contacto del tren trasero con la pista hizo que se desplegaran las ruedas delanteras, por lo que el piloto pudo aterrizar normalmente.

REDACCIÓN

breus

Detinguts per endur-se papereres de la platja

Agents de la Policia Local del Prat van interceptar la matinada del 8 de maig una furgoneta ocupada per tres veïns del Prat i carregada amb 27 papereres metàl·liques noves arrencades de la platja. En observar presència policial mentre circulava pel passeig marítim, la furgoneta va fer una maniobra evasiva i va intentar fugir i amagar-se a la zona de l'antic càmping Cala-Gogó. La valoració del material que s'intentava sostreure i de l'arrencament del seu suport és d'uns 3.400 euros.

Augmenten a l'aeroport el tràfic de droga dins del cos

Durant el mes d'abril la policia ha detingut a l'aeroport 13 persones, una més que en tot l'any 2003, per transportar boles de cocaïna allotjades a l'estómac, segons han informat fonts policials al diari El Periódico. Aquests traficants, coneguts com muleros, procedeixen sobretot de Sudamèrica i, segons les autoritats, aquesta pràctica va en augment perquè els traficants creuen que d'aquesta forma poden evitar els cada cop més rigorosos controls d'equipatges. Tot i així, se'ls detecta pels seus símptomes de deshidratació (no poden ingerir res durant el viatge, perquè la digestió pot provocar el reventament de les boles de droga i, per tant, la mort). En total, en els primers quatre mesos de 2004 s'han decomissat 1.527 boles.

Prevista una dessalinitzadora al delta

La Generalitat construirà a la costa del delta del Llobregat una de les dessalinitzadores d'aigua marina més grans d'Europa, amb capacitat per produir 60 hectòmetres cúbics anuals, tot i que inicialment podria arrencar amb la meitat. Aquesta dessalinitzadora podria consumir energia elèctrica procedent d'un parc eòlic que la Generalitat podria construir a la zona del port de Barcelona, tot i que es tracta d'un projecte encara en estudi.

La manifestación discurrió por la Avenida Remolar, y participaron diversas entidades de la Xarxa Social d'El Prat

La manifestación contra el cierre de empresas recorre El Prat

La manifestación convocada por la Xarxa Social d'El Prat recorrió las calles de la ciudad el 21 de abril para protestar por el continuo cierre de empresas y la precariedad laboral de muchos trabajadores. La comitiva, a la que se fueron sumando muchos ciudadanos a medida que avanzaba, partió de la rotonda que une la calle Vall d'Aran y la Ronda de Ponent, enfiló la Avenida Remolar, siguió por Avenida Montserrat para girar en la Carretera de la Marina, llegar a la calle Lleida y recorrer la carretera de la Bunyola, Frederic Soler y Ferran Puig. Ya en la Plaça de la Vila, dos representantes de los trabajadores leyeron un manifiesto para reivindicar medidas que acaben con el problema de la deslocalización.

Esta medida nació como una propuesta del sindicato CGT, que el 2 de abril organizó una reunión con diferentes comités de empresa afectados por expedientes de regulación. En esa asamblea se decidió convocar una manifestación multitudinaria «por encima de siglas», a pesar de que sindicatos como UGT o CC.OO no apoyaron explícitamente la medida. Sin embargo, a título individual se pudieron ver en la marcha algunos afiliados a estas organizaciones. También participó la formación local de EUiA. Uno de sus miembros más desta-

cados, Salvador Martínez, trabajador de Sarrió, se encargó de leer el manifiesto, acompañado de Ma. Carmen Díaz, delegada de CGT y miembro del comité de empresa de Fisipe. También los miembros del Kasal Okupat d'El Prat apoyaron la manifestación, a la que acudieron trabajadores de otras empresas afectadas, como Printer.

A medida que la marcha recorría las calles de la ciudad, fueron muchos los comercios que decidieron bajar sus rejas al paso de la manifestación, como medida de apoyo. Uno de los convocantes, Juan Antonio Aguado, representante de la Federación Comarcal del Baix Llobregat de la CGT, expresó su satisfacción por la respuesta de las tiendas. Los miembros de la Xarxa Social d'El Prat se habían puesto en contacto con todos los comercios situados en las calles por donde transcurrió la comitiva, para pedirles que cerrasen sus puertas al paso de la manifestación como medida de apoyo. Según Aguado, el problema de la deslocalización afecta a todo el tejido económico de la ciudad.

Fisipe, por el despido improcedente

Por otro lado, la situación de la factoría Fisipe se hace insosteni-

ble. A pesar de que el Departament d'Indústria i Treball de la Generalitat desestimó el expediente de regulación y esto hizo renacer las esperanzas de los trabajadores, los directivos portugueses siguen sin aportar materia prima, y las líneas de producción de la fábrica se encuentran cerradas.

El comité de empresa ha denunciado esta situación ante Magistratura de Trabajo, «porque no nos dan trabajo efectivo», alega un representante de este órgano, Joan Manel Rodríguez. En caso de que el juzgado acepte la denuncia se decretaría un despido improcedente y los 264 trabajadores afectados podrían cobrar una indemnización de 45 días por año trabajado, y nos los actuales 20 días que ofrece la directiva. Aún así, los operarios de la factoría acuden puntualmente en su horario laboral. «Hasta que alguien no nos diga que no tenemos contratos de trabajo, nosotros seguiremos acudiendo a la fábrica. Si no lo hiciésemos nos podrían despedir alegando abandono del puesto de trabajo», asegura Rodríguez. Los problemas se hacen acuciantes, ya que los empleados de Fisipe no habían cobrado las nóminas de abril al cierre de esta edición, a mediados de mayo.

NEUS MACÍAS

El Prat es dota de mecanismos per ser un municipi més segur

El ple municipal va aprovar el 5 de maig el Pla Bàsic d'Emergència Municipal, un projecte que recull les característiques dels edificis de la ciutat i les analitza per tal de fer front a sinistres. Es tracta d'un document pendent de la homologació de la Comissió de Protecció Civil de Catalunya i que s'ha elaborat en col.laboració amb l'Institut d'Estudis de Seguretat per adaptar-se a la nova normativa. Segons el regidor de Seguretat Ciutadana, Antoni Pedrero, es tracta d'un «bons instrument que s'ha treballat a consciència» i que ha de ser «un paraigua que recull altres plans específics».

Pla especial per a Inundacions

L'any 2001 es va aprovar el Pla Especial per a Inundacions, «que es va elaborar abans degut a les característiques del municipi, amb el riu al costat i la platja», tal i com explica Pedrero. El document inclou les actuacions a totes les escoles de primària i secundària, els instituts de la localitat, les escoles-bressol, el Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa, el poliesportiu de l'Estruch o la Casa de la Vila. Tots aquests equipaments han estat catalogats per un equip que ha determinat com actuar en cas de catàstrofe, «i s'ha nomenat un responsable de cada edifici», assenyala el regidor d'ICV. Queden pendent encara els estudis a la residència d'avis del carrer Penedès o el nou edifici municipal de la Plaça de la Vila, i també fer els cursos de formació al personal i els simulacres pertinents.

Antoni Pedrero va assegurar que «pocs ajuntaments tenen tan desenvolupats aquests plans». El portaveu del PP, Antonio Gallego, va recordar que la seva formació ja va demanar aquest informe «fa quatre anys, perquè és una eina fonamental». Gallego va assegurar que l'anterior pla, que data de l'any 1992, «s'havia quedat obsolet i no hagués permès fer front a una catàstrofe». El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va exigir el compromís de l'eip de govern per tal que aquest pla d'emergència «tingui una àmplia difusió entre els ciutadans i aquests siguin formats».

NEUS MACÍAS

Ma. José Albaladejo relleva Francisco Villena en la regidoria d'Educació

La regidoria de Medi Ambient passa a mans de Sergi Alegre

Quan encara no ha passat un any des de les eleccions municipals, arriben nous canvis al cartipàs de l'Ajuntament d'El Prat, després que al mes d'octubre de 2003 Ana Fernández es fes càrrec de la regidoria de Serveis Socials i deixés en mans d'Agüi de los Santos la cartera de Sanitat i Consum.

En aquesta ocasió la remodelació afecta el fins ara regidor d'Educació i Cooperació, Francisco Villena, que deixa les responsabilitats en temes escolars per dedicar-se exclusivament a la regidoria de Promoció Ciutadana i Cooperació, una cartera que assumeix Ma. José Albaladejo, que continuarà com a coordinadora de l'Àrea de Manteniments i Serveis, però que ja no es responsabilitzarà de la cartera de Medi Ambient, que torna a mans de Sergi Alegre, que ja se'n va ocupar durant la passada legislatura.

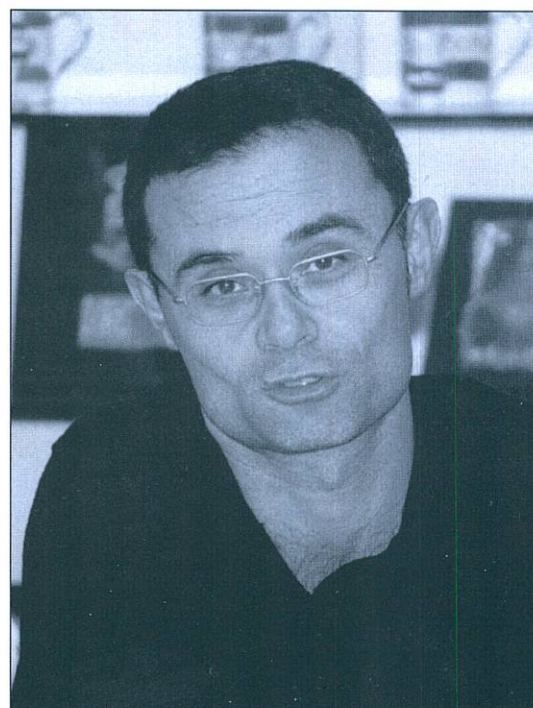
Aquesta reorganització interna respon, segons el coordinador del grup d'ICV i portaveu a l'ajuntament, Rafael Duarte, a una millora «en l'eficàcia de la gestió municipal». De fet, Francisco Villena ocupa des de fa uns mesos la presidència d'ICV a El Prat, càrrec que demana molta dedicació i que

Ma. José Albaladejo

no pot compatibilitzar amb la gestió d'una cartera com Educació i la coordinació del complicat Pla d'Actuació de Sant Cosme. D'aquesta manera, Villena queda en certa mesura alliberat per a dedicar-se a l'activitat política del seu partit.

Tots i aquests canvis, Duarte considera que el cartipàs de l'ajuntament no s'ha modificat substancialment, «perquè es mantenen les mateixes estructures de les àrees».

Sergi Alegre

Respecte a les competències que assumeix Ma. José Albaladejo, Duarte considera que són «adients», ja que moltes de les actuacions de la Brigada d'Obres que la regidora gestiona des de Manteniments i Serveis es dediquen a l'adequació de les instal·lacions educatives de la ciutat. «Això facilita molt la coordinació entre les dues regidories».

Durant el ple municipal en què

aquests canvis es van fer efectius, el portaveu del Partit Popular, Antonio Gallego, va requerir l'alcalde sobre la conveniència d'aquestes modificacions. «Volem saber per què això ajudarà a gestionar millor les àrees de l'ajuntament». Tejedor va contestar assegurant de forma taxativa que «el resultat ho demostrarà».

NEUS MACÍAS

Quim Bartolomé torna a l'ajuntament

Quim Bartolomé va prometre el seu càrrec de regidor d'ICV durant el ple municipal del passat 5 de maig, després de la renúncia d'Àlex Eslava a continuar a la política activa. Bartolomé apareixia a les llistes d'Iniciativa al número 13, i no va poder accedir a l'ajuntament a causa de la pèrdua de la majoria absoluta de la formació que lidera Lluís Tejedor. El nou regidor és una persona molt coneguda i estimada dins el món associatiu de la ciutat, ja que és un dels fundadors de la Colla de Diables d'El Prat. Es

dóna la casualitat que és la segona ocasió en què Bartolomé arriba al consistori després de la dimissió d'un altre regidor ecosocialista. L'any 2001 Bartolomé va substituir l'històric José Gómez Barriga. En aquella ocasió van acompanyar-lo altres membres de la colla de diables. El passat 5 de maig Quim Bartolomé va rebre el suport de la seva família i alguns militants d'ICV, que van assistir a la sessió plenària on va rebre l'acta de regidor.

N.M.

Bartolomé, a la dreta de la imatge, amb el exregidor Àlex Eslava, a qui ha substituït

Unes enquestes recolliran les prioritats dels ciutadans d'El Prat

El Pla d'Actuació Municipal (PAM) es debatrà durant el mes de maig

Durant la segona quinzena del mes de maig, els ciutadans d'El Prat tornaran a tenir la paraula per fer les seves propostes respecte al futur de la ciutat. Es posa en marxa, quatre anys després de la seva primera edició, el Pla d'Actuació Municipal (PAM), que va ser presentat en una jornada celebrada al Centre Cívic Ribera Baixa amb l'assistència de l'alcalde de la ciutat, Lluís Tejedor, i de diversos representants de la vida associativa de la ciutat, que van voler conèixer la mecànica d'aquest procés participatiu.

El PAM s'ha dividit en cinc eixos temàtics que recullen totes les accions proposades per l'equip de govern resultant del pacte entre ICV i PSC, i que són: Territori equilibrat, La Ciutat on vivim i volem viure, Impuls econòmic, progrés social i formació i ocupació, Millora dels serveis de la ciutat de les persones i Valors de ciutadania: la cohesió social. En cadascú d'aquests apartats s'han recollit una sèrie de projectes que els pratencs han de valorar i prioritzar. Es tracta, segons paraules de Tejedor, de «implicar i corresponsabilitzar la ciutadania en les seves actuacions», i fa extensiva aquesta invitació als grups polítics de l'oposició, «perquè es la manera d'obtenir el major consens social i polític».

El Centre Cívic Ribera Baixa va acollir la sessió de presentació del PAm 2004-2007

Recordem que el document aprovat al ple municipal del mes de març va ser votat amb l'abstenció del PP i CiU. Aquell document, segons Tejedor, «era un text involuntàriament inacabat», perquè esperaven recollir «les prioritats i les inquietuds de la ciutadania».

Opinions sobre el parc d'habitatges o la platja

D'aquesta manera, els pratencs estan rebent uns qüestionaris als seus domicilis on han de prioritzar diverses actuacions, que anirien des de la construcció d'aparcaments, les zones blaves, l'augment del parc d'habitatges de lloguer o de propietat fins a temes relacionats amb

el Pla del Delta, la sostenibilitat o la dotació dels equipaments necessaris a la platja. Els ciutadans poden afegir els seus comentaris respecte a cadascuna d'aquestes actuacions i, una vegada emplenats, dipositar-los a les bústies disposades a tots els equipaments públics de la ciutat, o bé trucar a l'Oficina d'Informació i Atenció Ciutadana.

En la jornada inaugural es va presentar el calendari dels debats, que van començar el 18 de maig amb una sessió de treball sota el títol «La ciutat dels propers anys», per discutir el desenvolupament urbanístic d'El Prat, i la urbanització de l'Eixample, el Prat Nord i el Prat Sud o el Parc Litoral. El 20 de maig es va parlar sobre «Trans-

port públic, aparcaments i accessibilitat», i es va debatre sobre la necessitat d'incrementar la freqüència de pas dels autobusos, la nova línia urbana o la xarxa de metro que ha d'arribar fins a la ciutat. Els centres culturals i equipaments que s'han de construir a El Prat - residència de gent gran, de discapacitats, el Centre Cultural Plaça de Catalunya - van centrar les discussions del 25 de maig, per acabar el dia 27 amb una sessió per abordar els nous reptes de la ciutadania, com són la immigració, el civisme o la seguretat ciutadana. Tots aquestes debats es van ubicar al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa.

NEUS MACÍAS

CiU demana celebrar el centenari de l'edifici consistorial

El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va demanar durant la sessió plenària del 5 de maig que s'organitzin actes institucionals per celebrar al 2005 els cent anys de la construcció de l'edifici consistorial que coneixem a l'actualitat. Gordi va assenyalar la importància d'aquest esdeveniment, «que marca el que seria el principi de la transformació de la ciutat d'El Prat», segons va dir. La Casa de la Vila, que data de l'any 1905, és un edifici neogòtic construït per l'arquitecte Joan Feu, que originàriament era de color blanc, i que va significar la primera construcció «d'estil noble» en un poble «de cases baixes

i de color fang d'estil mediterrani», en paraules de Gordi, arquitecte de professió. L'aixecament de l'edifici consistorial va iniciar una sèrie de projectes arquitectònics de certa importància a la ciutat, com la construcció de La Ricarda (1912) o del Centre Artesà (1919). «Aquest va ser el tret de sortida per a la transformació d'El Prat en una ciutat industrial», explica Gordi.

La Casa de la Vila va ser reformada entre els anys 2000 i 2002 per ampliar la seva capacitat, donar cabuda a nous serveis i millorar les antigues instal·lacions.

NEUS MACÍAS

El Prat inicia la precampanya europea amb la presència de Raül Romeva

“Europa comença a El Prat”. Amb aquesta contundent afirmació va voler Raül Romeva, candidat d'ICV-EUiA a les eleccions europees del 13 de juny, conjurar el fantasma de l'abstenció que planeja sempre sobre aquests comicis, i tractar d'implicar els ciutadans en la construcció del projecte europeu. La cita amb les urnes serà una bona oportunitat per demostrar, segons el candidat ecosocialista, que el poble es vol “implicar” en la definició d'aquesta nova Europa, “perquè sinó, influiran en la seva construcció el Partit Popular Europeu o el Partit Socialista”, va assegurar Romeva, que va mostrar-se preocupat per deixar el continent “en mans” d'aquestes dues forces majoritàries. “Hi ha una nova visió de com s'ha de construir Europa, i l'esquerra verda que representem nosaltres n'ofereix una nova perspectiva”. L'objectiu d'ICV-EUiA seria “influir” en les decisions que es preguin a Brussel·les, “canviar la forma de fer polítiques” i acabar amb el “bipartidisme”, segons les paraules del candidat.

Els reptes, l'ampliació i la Constitució

Romeva va desenvolupar el que ell considera els “reptes” per a aquesta legislatura, i que es basarien especialment en la redacció de la Constitució europea, la promoció de la cultura de la pau i l'ampliació dels països de la UE. En aquest sentit, va dir que els 10 països que s'acaben d'incorporar “te-

nen el mateix dret que nosaltres” a beneficiar-se de les avantatges d'aquesta aliança. “Ho hem de veure com una oportunitat, i no com un problema”. En un àmbit d'actuació més específic, Romeva va assegurar que des de la UE es consensuen molts projectes que ens afecten directament, “com per exemple els impostos sobre els discos, o els programes de cohesió social”. El candidat ecosocialista va posar espe-

cial èmfasi en recordar que el Pla Hidrològic Nacional va ser aturat a Bruse·les, o que les subvencions per construir l'AVE van arribar des d'Europa. “Moltes decisions que afecten Espanya tenen una dimensió europea”, va recalcar Romeva, en un discurs marcat per tractar d'involucrar els ciutadans en uns comicis que veuen com una cosa llunyana.

L'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor, que també va intervenir en aquest acte de pre-campanya celebrat al Centre Cívic Jardins de la Pau, va incidir en la importància d'aquestes eleccions. “Els ciutadans han de valorar si volen que governi la dreta, o si prefereixen una esquerra que garanteixi la construcció d'una Europa democràtica, social i compromesa a construir la pau”. Aquest compromís europeu, segons Tejedor, està perfectament representat per Raül Romeva, “un excel·lent candidat, i una persona que coneix el tema perquè ha treballat amb l'ONG Intermon-Oxfam i la Unesco”.

NEUS MACÍAS

Recuperar la biodiversitat del Delta, un repte a assolir

Després de la fase teòrica, l'ajuntament posarà en marxa de forma pràctica el document d'Estratègia local per a la conservació i recuperació de la biodiversitat al Prat de Llobregat.

Es tracta d'un total de 71 accions que tenen com a objectiu, entre altres, concretar una sèrie de compromisos mediambientals, com la recuperació del riu Llobregat o la conservació dels hàbitats naturals de les escoles de la ciutat. Un projecte en què han participat més de 50 persones i diversos experts, durant els dos anys que ha durat la seva elaboració. «Una eina valuosa que hem d'aprofitar», segons l'exregidora de Medi Ambient, Ma. José Albaladejo, que precisament durant el ple del 5 de maig

va deixar en mans de Sergi Alegre aquestes funcions.

L'alcalde, Lluís Tejedor, va assegurar que no es tractava d'un «treball de desenvolupament teòric», i va parlar de l'«ambició» dels objectius, que han permès «influir» al Pla del Delta amb propostes concretes i coherents referents a l'estratègia de la biodiversitat». Sense aquest estudi previ, que

ha catalogat tota la flora i la fauna del Delta i ha elaborat una potent base de dades, no s'hauria pogut vigilar el desenvolupament de les obres, segons Tejedor. L'alcalde va assegurar que «pocs municipis» poden dir que tinguin «aquesta feina feta».

N.M.

Problemes a la coberta del teatre Artesà

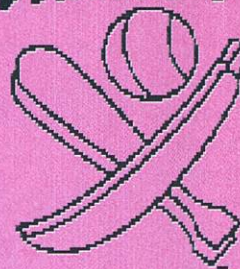
«L'Artesà sembla l'Arca de Noé». Amb aquesta metàfora, el convergent Felip-Neri Gordi va voler cridar l'atenció sobre la situació de la coberta de l'emblemàtic edifici, que va ser reparada fa un any per impedir l'entrada d'aigua. Tot i així, els coloms continuen accedint a l'interior del teatre, i per aquest motiu venia la referència bíblica. Antoni Rodés, regidor de Cultura, va assegurar que de moment no està projectada la reforma integral de l'Artesà, i va afirmar que no sabia «si es podria dur a terme en aquest mandat».

- CRISTALERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO
- PERSIANAS Y PVC

C/ Coronel Sanfeliu, 124 - Teléfono 93 370 27 90
EL PRAT DE LLOBREGAT

Restaurante Frontón

Casa
Alcaide

C/ NICOLÁS Mª URGOITI, 16
Teléfono: 93 379 10 12

EL PRAT DE LLOBREGAT

SUEPRAT

C/ Ribes de Freser, nº7
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANERIA

OSRAM
SIEMENS
SIMON

Tel. 93 370 83 11
FAX: 93 370 43 42

Fontaneria
C/ Castilla, 38 EL PRAT
Iluminación
C/ Indústria, 90 EL PRAT
C/ Consejo de Ciento, 245 (Barcelona)
Tel. 93 451 59 52
Carrer de l'Amor, 19-21 (Igualada)

Les dones demanen el seu espai a la societat i conciliar la vida laboral i familiar

Moltes dones encara tenen dificultats per accedir a determinats àmbits, o se senten inhibides per actuar fora del cercle social i familiar. Altres demanen la creació de més escoles-bressol i uns horaris més flexibles, i reivindiquen el paper de les àvies com a cuidadores dels fills. Els nous models de família trastorquen la mentalitat de molta gent, i aquests canvis comporten modificacions en els estils de vida. També s'imposa el diàleg com a forma de fomentar la tolerància i la comprensió cap a aquelles dones immigrants que moltes vegades resulten invisibles, i tirar per terra les visions estereotipades que tots, en un moment o altre, acabem tenint.

Aquestes, entre moltes altres, serien les conclusions de la I Trobada de Dones celebrada al Centre Cívic Jardins de la Pau, en un ambient festiu però també reivindicatiu i amb un esperit de donar continuïtat a aquesta iniciativa.

Un projecte molt ben rebut per les dones -i per alguns homes que també s'hi van apuntar-, vist el nombre d'inscripcions que van rebre a la regidoria de Promoció de la Dona, que gestiona la regidora Ana Navarro. La trobada volia ser «un espai de reflexió i debat, per intercanviar penes i alegries», segons Navarro, que va recordar que precisament el 15 de maig es celebrava el Dia Internacional de la Família. L'alcalde, Lluís Tejedor, que va ser present a la sessió inaugural, va demanar que la societat pratenca respongui al percentatge del padró municipal, que donava unes dades de 63.338 habitants, dels quals un 50% són homes i l'altra 50%, dones. «Però això no respon a la realitat de la vida social, perquè la gran majoria de la població present a aquesta àmbits són homes», va assegurar Tejedor. Aquestes jornades, segons l'alcalde, sorgeixen amb l'ambició «d'estimular la incorporació de les dones a la vida social de la comunitat, per tal que funcionem millor i siguem una societat més equilibrada».

Quatre tallers per abordar temes que preocupen les dones

Després de l'acte d'obertura es va presentar l'estudi Condicions de

L'alta participació va desbordar les previsions més optimistes dels organitzadors de la I Trobada de Dones, celebrada el 15 de maig al Centre Cívic Sant Jordi-Ribera Baixa. Més de cent-cinquanta dones es van inscriure en aquesta jornada, que va posar a disposició de tothom un servei de ludoteca per fer-se càrrec dels nens. Les conclusions dels diferents tallers realitzats van posar de manifest realitats com la dificultat de les dones per conciliar la vida laboral i familiar o la manca de polítiques que permetin la inserció de les femines al món laboral.

Desenes de dones esperen el seu torn per a acreditar-s en aquesta exitosa trobada celebrada al Centre Cívic Ribera Baixa

vida i hàbits de les dones de la província de Barcelona, a càrrec d'Elena Sintes, directora de l'estudi i cap de projectes de l'Institut Regionals i Metropolitans de Barcelona. Les dades i els percentatges van donar pas a la conferència inaugural que va oferir Teresa Torns, professora de Sociologia de la Universitat Autònoma de Barcelona, sobre els reptes que tenen les dones per compatibilitzar el treball a dins i fora de casa, i la doble o triple presència.

A continuació les participants es van dividir en quatre grups per assistir als diversos tallers organitzats. El primer d'ells, sota el títol *Dones i mercat de treball*, va anar a càrrec de Lourdes Busquets i Paola Henríques, tècniques d'orientació i inserció laboral. El taller B volia contestar la qüestió de les *Noves formes de família; respon la societat a les seves necessitats?*, i la dinamitzadora del debat va ser Elisabet Almeda, professora de Sociologia de la UB. La meua veïna

La regidora de Promoció de la Dona, Ana Navarro, i l'alcalde, Lluís Tejedor, en la sessió inaugural

es diu Amina volia fer front al problema de l'adaptació de les dones immigrants a la nostra societat i feia una crida al diàleg com a forma d'integració. Un dels que més acceptació va tenir va ser Dona, tu pots!, que volia elevar l'autoestima de les dones mitjançant el creixement personal i animar-les a fer-se

visibles a la societat.

Aquesta I Trobada de Dones va cloure amb un homenatge a la pensadora feminista Maria Zambrano, ja que ara es celebra el centenari del seu naixement, a càrrec de la poetessa local Mariana Colomer.

NEUS MACÍAS

Can Nicolau

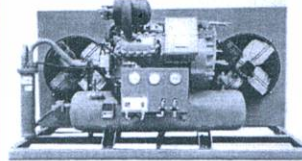
RESTAURANTE
MARISQUERIA

ESPECIALIDAD EN
MARISCOS VIVOS
Y COCINA DE MERCADO

Servicio diario de menú

Avda. Virgen de Montserrat, 185
Tel.: 93 379 20 30 - Fax: 93 370 33 61
EL PRAT DE LLOBREGAT

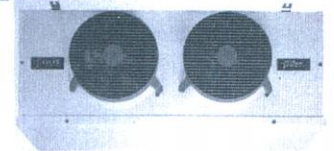
MARFRED, S.L.

FRED
INDUSTRIAL

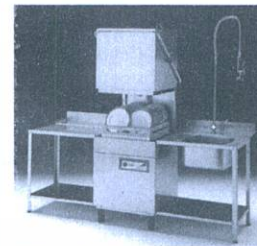
Evaporadors industrials

Compresors de fred
industrial

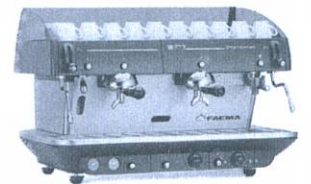

Aire condicionat

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA
(MUNTATGE I REPARACIÓ)

Cafeteres, trituradors,
microones industrials

Túnels de rentat
de vaixelles

Exp. i vendes: Maurici Vilomara, 6

Taller: Maurici Vilomara, 8

Tel.: 93 370 31 37 • Fax: 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

moblidecor

EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad. Pídanos
información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 - Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

studio mobil

DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el servicio
más profesional, lo tiene muy cerca de usted.

Studio Mobil su garantía

J. Casanovas, 114-116 - Tel. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Teléfonos: 93 658 21 33
93 658 21 37
Fax: 93 659 40 97
C/ Andorra, 63-65
Viladecans

e-mail: transportespratscl@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel-Fax: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos
trasladado a
la nave del
Polígono
Can
Calderón
de
Viladecans

Setmana Santa de 1945

Aquesta fotografia, de la col·lecció de Rosalia Piguillem, va ser feta l'any 1945 en una excursió realitzada durant una Setmana Santa. Entre aquest grup de pratencs podem identificar, entre d'altres: Rafael Farré, Jaume Piguillem, Enric Montané, Joan Farrés, Pere Rosell Camps, Jordi Ribas Martí, Maria Canillo, Rosalia Piguillem Rosell, Maria Company, Aurelia Rigol i Gertrudis Puig.

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertat)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:

Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

SERVIMATICA-PRAT, S.L.
 INFORMÁTICA-OFIMÁTICA-VENTA-REPARACION-MANTENIMIENTO

INFORMÁTICA OFIMÁTICA

- * Ordenadores
- * Impresoras
- * Plotters de dibujo
- * Programas: (Standard y medida)
- * Papel continuo
- * Impresos
- * Diskettes
- * Mobiliarios
- * Libros, etc...
- * Máquinas escribir
- * Calculadoras
- * Registradoras
- * Fax
- * Fotocopiadoras
- * Destructoras de Papel
- * Encuadernadoras, etc...

**CONCESIONARIO OFICIAL DEL
 BAJO LLOBREGAT**

SERVICIO DE ASISTENCIA TECNICA

Avenida Virgen de Montserrat, 249
 Teléf. y Fax: 93 370 80 57
 EL PRAT DE LLOBREGAT

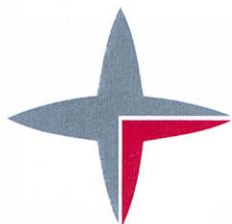
F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERIA
- SERVICIO TECNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERIA
- FABRICACION PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

**EXPOSICION Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
 EL PRAT DE LLOBREGAT - TEL. 93 370 23 63**

AUREN ABOGADOS

CODINA
 ADVOCATS

Ara fa un any apareixia a les pàgines d'aquesta publicació la noticia de la implantació al Prat del Grup jurídic AUREN ADVOCATS tot formant Grup amb l'advocat pratenc Jordi Codina Roig. Ara el despatx canvia de seu per traslladar-se a una de nova al carrer Jaume Casanovas, nº 99, 1er., on compta amb un espai per a la deguda prestació de tots els serveis d'aquesta firma jurídica que són els següents:

AUREN ABOGADOS

- Dret Civil
- Dret Mercantil
- Dret Tributari
- Dret Laboral
- Dret Penal
- Dret Administratiu
- Dret Urbanístic
- Dret de la Propietat Industrial i Intel.lectual
- Dret de la Competència
- Dret Comunitari
- Dret de les noves tecnologies i Internet
- Assessorament Jurídic per a Projectes Internacionals
- Dret de l'Empresa Familiar
- Planificació i Desenvolupament de Societats Holding
- Dret Mediambiental i d'Aigües
- Dret Immobiliari

AUREN ESPECIALITATS

- Consultoria General
- Auditoria
- Control de Gestió Empresarial
- Prevenció de Riscos Laborals
- Implantacions Informàtiques Empresarials
- Medi Ambient
- Selecció de Personal
- Màrqueting
- Investigació de Mercats
- Comunicació
- Publicitat
- Formació
- Ajuts i Subvencions
- Logística
- Recursos Humans

C. Jaume Casanovas, 99, 1er. 08820 EL PRAT
 Tel. 93 378 95 70 · Fax 93 478 20 21 email: codinadvocats@eresmas.net

Cada mes, gratuït,

el suplement

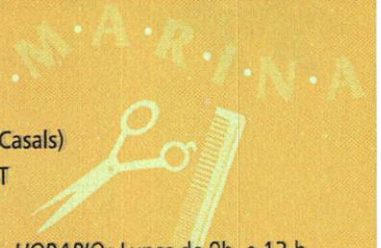
Delta

LLOBREGAT

amb la teva revista

PELUQUERÍA · M · A · R · I · N · A ·

Av. Virgen Montserrat, 128 (c. Pau Casals)
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
Telèfon: 93 478 11 15

HORARIO: Lunes de 9h. a 13 h.
Martes a Viernes de 9 h. a 19 h.
Sábado de 8:30 h. a 15 h.
Horas convenidas

Locales Comerciales

Edificio 4000 m² Mas Blau

En Alquiler • Información: 93.478.48.47

PNEUMÀTICS
PUIG

C/ Madoz, 11 • Tel. 93 379 13 98 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT.

Bar Restaurante la
ASTELLANA desde 1968
TAPAS SELECTAS

ESPECIALIDAD

Jamón Ibérico
Bacalao
Anchoas
Pulpo
Patatas bravas

Primer de Maig, 12 • Tel. 93 379 43 59
08820 El Prat de Llobregat (Barcelona)

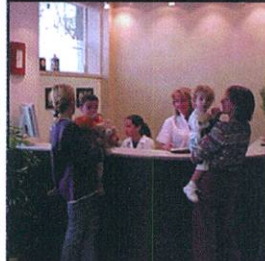
Piera

Asesorías y Servicios

ASESORAMIENTO INTEGRAL:

- Laboral
- Fiscal
- Contable
- Financiero

Avda. Verge de Montserrat, 114 1º 1ª • Apartado de Correos: 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)
Tel. 93 379 57 04 • Fax 93 370 05 60
www.asesoriapiera.com - E-mail: piera@tuasesor.net

C. Penedès 117 (Cantonada de Montserrat)
Av. Verge 08820 EL PRAT

Clínica Peditriàtica i Familiar

Dr. Nevot - Dra. Casas

☎ 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNQUES
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

Vols aprendre música? Vine amb nosaltres

Clarinet, trompeta, saxofon, percussió (timbals, bateria), baix, bombardí, tuba, fiscorn, oboe, flauta, etc... Viola, violí, violoncel, contrabaix, guitarra clàssica, acordió, etc...

Sempre per la música
Nou Curs
Guitarra moderna

Matrícula oberta
curs 2004-2005

T'esperem a l'Escola de Música de l'Associació Musical

Des de l'any 1984,
a l'avantguarda de
l'ensenyament musical

Amb el suport de:
 Ajuntament del Prat de Llobregat
Regidoria de Cultura

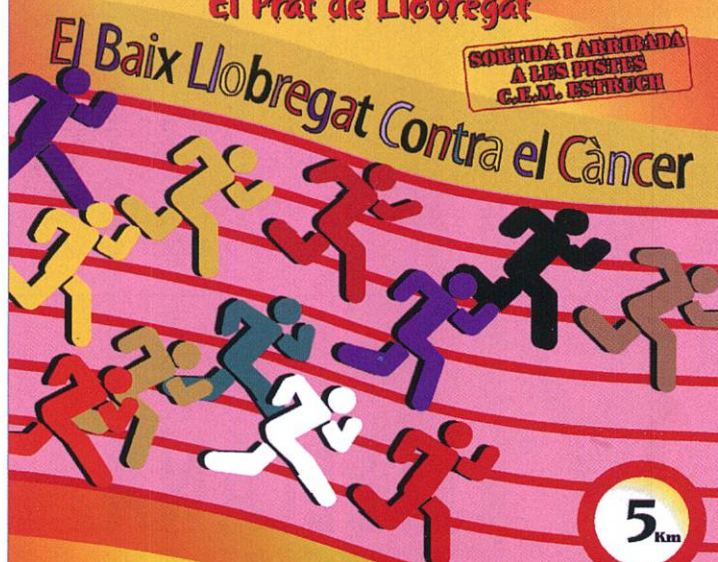
Casal Municipal de Cultura; Plaça Pau Casals / Telèfon: 93 370 80 90
DE DILLUNS A DIJOUS DE 5 A 8 DE LA TARDA

CURSA PER LA VIDA

17 d'octubre de 2004 a les 11 hores
El Prat de Llobregat

SOLIDARITAT I ARRIBADA A LES PISSES C.E.M. ESTIBICH

El Baix Llobregat Contra el Càncer

5km

Organitzen:
 aecc Catalunya contra el Càncer
ASSOCIACIÓ D'AMICS DE LA UNESCO DEL PRAT DE LLOBREGAT

Anys 2000, 01, 02, 03 fem país...

Anys, 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

Anys 2004 ... Amb la Indústria !!

El futur es aquest. (Poma Abastible)

1er de Catalunya y España

El motor de l'Economia

Recomendada per la Ley de Riesgos Laborales

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS Nº 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

☎ **902.370.901**

EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

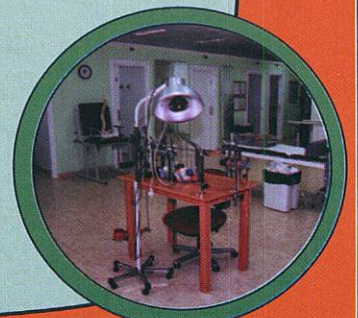
CLINICA DE DIA

Assistencial Prat
Trauma Salut

- Mútues mediques i particulars
- Accidents de tràfic
- Revisions
- Certificats
- Disposem de 24 especialitats mèdiques
- Servei de Densimetria, Ecografia i Radiologia

LA MEDICINA PRIVADA AL SEU ABAST

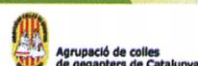
URGÈNCIES:
93 478 05 05

C/ Enric Morera, 20
(cantonada Pau Casals)
EL PRAT

El Prat de Llobregat

XIX
ciutat
gegatera
de Catalunya
2004

28, 29 i 30
de maig

Francisca Ruiz Castillo, natural de Riopar, Albacete, viuda i de 88 anys, morí el 16 d'abril.

Isabel Luque Canales, natural de Pedro Abad, Córdoba, viuda i de 95 anys, morí al seu domicili el 18 d'abril.

Jacinta Barbado Mogena, natural de València de Alcántara, Caceres, separada i de 69 anys, morí el 17 d'abril.

Núria Camps Solé, natural d'El Prat i de 80 anys, morí el 19 d'abril.

Patrocinio Martínez Crisol, natural de Lijar, Almeria, viuda de José Díaz i de 79 anys, morí el 21 d'abril.

Montserrat Balletbo Giménez, natural d'El Prat, esposa de Francesc Segues i de 59 anys, morí a l'hospital Duran i Reinald el 24 d'abril.

Elena Camps Dexeus, natural d'El Prat, viuda d'Eusebi Planas i de 79 anys, morí el 26 d'abril.

Consol Bou Marín, natural de Santa Magdalena de Pulpis, Castelló, esposa de Joan Mallon i de 66 anys, morí el 30 d'abril.

Aureliano Estirado Eslava, natural de Bienvenida, Badajoz, espòs d'Anna Suarez i de 82 anys,

morí l'1 de maig.

Carme Farre Torrents, natural d'El Prat, viuda de Baldiri Company i de 90 anys, morí l'1 de maig.

Jordi Nebot Esteban, natural de Badalona, espòs de Virgínia Bergel i de 69 anys, morí l'1 de maig.

Maria del Rosario Alcobendas Arias, natural d'Agudo, Ciudad Real, esposa d'Ambrosio Bolaños i de 66 anys, morí a Cornellà el 2 de maig.

Bonifàcia Huertas del Olmo, natural de Torrenueva, Ciudad Real, esposa de Wladimiro Sánchez i de 74 anys, morí a L'Hospitalet de Llobregat el 7 de maig.

Valentina Lanza Cano, natural de Santander, viuda d'Antonio Sánchez i de 75 anys, morí a Castelldefels el 9 de maig.

Pura Giménez Villalba, natural de Lanteira, Granada, viuda de Joan Barberà i de 90 anys, morí a Castelldefels el 15 de maig.

Antonio Cid Alonso, natural Tahal, Almeria, solter i de 70 anys, morí a la residència municipal del carrer Penedès el 14 de maig.

Consuelo Bou Marín

Ens va deixar
el dia 30 d'abril de 2.004
a l'edat de 66 anys

Els teus familiars, marit, filles, nét i gendre no t'obliden

Ens ha deixat en Jordi Parés i Pujals

El passat dia 15 de maig va morir a l'edat de 68 anys el conegut i estimat pratenc Jordi Parés i Pujals. L'acte del sepeli va tenir lloc en el Tanatori del Gironés el dia 16 de maig, amb l'assistència de quasi un centenar de persones, familiars i amics d'El Prat i de Sant Feliu de Buixalleu on residia darrerament, ja que el Jordi era molt popular entre la pagesia pratenca.

Rebi la seva família el testimoni del nostre més sentit condol.

Descansi en pau Alfonso Carmona

El passat dia 4 de març va morir a l'Hospitalet de Llobregat Alfonso Carmona Márquez, a l'edat de 72 anys. Persona amable i que irradiava simpatia, va ésser un dels primers alumnes que va tenir l'Escola de Dibuix i Puntura, avui Associació Amics de l'Art d'El Prat. Va celebrar amb l'Escola els 25 anys de la seva fundació. Tot i que últimament no era alumne, sovintejava les seves visites, comentant-nos les moltes exposicions que ell visitava. Va ser alumne de Josep Mayol, a qui apreciava molt.

Des d'aquestes línies de Delta l'Associació Amics de l'Art vol expressar el seu condol a la seva esposa Josefa González, fill i la resta de familiars.

Descansi en pau Alfonso Carmona.

Agradecimiento de la familia Peña Carrascosa

La familia Peña Carrascosa quiere agradecer la presencia y las muestras de cariño y apoyo que nos han ofrecido todas las personas que nos han acompañado en estos momentos tan difíciles. Gracias por todo y un abrazo.

Agraïments de la família Busquets

La família Busquets-Sabater vol agrair als amics i veïns d'El Prat les atencions i mostres de condol rebudes després de la mort de l'Eladi, així com a la SEM (Servei d'Emergències Mèdiques) i a les forces municipals i nacionals, per l'atenció i l'ajuda rebuda en moments tan difícils.

Per la inserció d'esqueles,
truqueu al
93 379 05 33
de dilluns a dijous, de 16 a 19 h.

Funerària d'El Prat

Sant Pere i Sant Pau

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

OFICINES: Ctra. Camí Mel Natrus s/n

Telf. 93 478 08 31

Telf. FAX 93 478 63 33

La proposta de rectificació del meandre de “La Marrada del Llobregat” del 1902

A finals del segle XIX, s'alçaren diverses veus, que per reduir l'impacte de les inundacions provocades per les riuades del riu Llobregat a la plana deltaica, és plantejaren diverses propostes pel desviament el riu Llobregat, algunes d'elles pretenien fer-ho des de Sant Boi del Llobregat directament a l'estany del Remolar (1).

Menys conegudes són, però, altres alternatives per reduir els danys de les riuades, de menor impacte i més econòmiques, que en determinades èpoques es van plantejar.

Farem avui referència a una d'aquestes propostes, que es qualificava com obra de defensa, que afectava al meandre del riu Llobregat, conegut per “La marrada del Llobregat”, “La Volta del Llobregat” o també per “la marrada de Cornellà”, zona on habitualment es produïa el desbordament del riu (2).

Val a dir, que a part dels efectes generals de les inundacions, l'ímpetu de les aigües en el punt del trencament del marge de defensa, provocat per l'efecte de la diferència de nivells, produïa un increment de la velocitat de les aigües que arrossegava tot el que trobava pel davant.

Aquest efecte es va experimentar diverses vegades, i era causa del desnivellament de les finques, i de la pèrdua del sòl agrícola. Justament en la riuada de Sant Antoni (1898) “A Can Sostres el corrent va arrencar uns formosos i vells roures, que foren arrossegats cap a les marines (3)”

Després de les fortes riuades

Proposta municipal de construcció de canal a “la volta o marrada del Llobregat”, de 1902

de caràcter general de gener de 1898 i sobretot de la de 21 de setembre de 1901(4), l'Ajuntament pratenc, presidit per l'alcalde Josep Ferrer, va efectuar al llarg del 1902, diverses gestions “acerca las entidades que procede coadyuvar en el desarrollo de las obras de defensa para evitar inundaciones del río Llobregat (5)”

En la sessió municipal de l'ajuntament pratenc, celebrada el dia

20 de setembre de 1902, l'alcalde Josep Ferrer, va informar al consistori “... que previo exámen concurrido de las causas primordiales que refieren al curso de la expresada via fluvial que ante todo procede subsanar para la oportuna base de aquellas, siendo una de ellas y la más principal rectificar el curso de dicho río, para ponerlo en estado primitivo en el trayecto comprendido ó límite con las propiedades anterior y posterior a la de Don Juan Ignacio Sostres (6).

La primera autoritat municipal, es referia particularment a la finques que limiten amb el citat

meandre de la “marrada del Llobregat”.

L'actuació principal que proposava la citada autoritat local, per reduir o limitar les inundacions al terme d' El Prat, consistia en la construcció “... de una gran zanja que luego proceda favorecer por medio de una o más estacadas que la defienden (7)”.

De fet les estacades ja s'havien emprat en diversos indrets dels curs fluvial del riu Llobregat, per fixar la llera del riu, i protegir les finques colindants i evitar així els problemes, que sempre suposaven pels propietaris, el desplaçament de la llera del riu (8).

Una altra de les actuacions, complementàries a l'anterior, que va proposar l'alcalde Josep Ferrer, per aminorar els danys de les inundacions, era “... de acuerdo con los propietarios ribereños y la “Junta del Canal de la Derecha” establecer en el límite que permita la debida expansión de las aguas un terraplen de base, i altura y longitud convenientes que permita regular el ímpetu de las avenidas encauzandolas convenientemente.. (9).”

Per efectuar aquestes millores es requeria la deguda autorització de l'autoritat superior provincial i calia alhora que la “Jefatura de Obras Públicas de la Provincia”, es assenyalés “... la línea de defensa de las propiedades de la Derecha del consabido río, la mayor parte de ellas comprendidas en esta jurisdicción municipal”. En un planol s'havia de definir tot això i a més l'eix de la llera del riu (10).

Tot i l'interés demostrat per l'Ajuntament d' El Prat, aquest va quedar en un projecte més.

JOSEP FERRET PUJOL

Ara fa 75 anys

En la sessió del 6 de maig de 1929, de la Comissió Municipal Permanent de l'Ajuntament d' El Prat, es va aprovar el projecte de pressupost extraordinari per l'empedrament dels carrers: Martí Julià, Madoz, Processó i Frederic Soler.

En la mateixa sessió, l'ajuntament va acordar adherir-se al document d'oposició a un intent d'urbanització d'una zona del litoral deltaic que suposava terraplenar diversos estanys, presentat pels ajuntaments de Sant Boi, Gavà, Viladecans i Castelldefels.

NOTES:

- 1.- Planol del delta del geòleg i canonge Dr. Jaume Almera, de 1891
- 2.- CODINA VILÀ J.; “La Gent del Fang”, p.
- 3.- CODINA VILÀ J.: “Inundacions al delta del Llobregat”, Episodis de la Història. Edit. Dalmau
- 4.- CODINA VILÀ J.; “Inundacions...”, op. cit.
- 5.- Arxiu Municipal El Prat (A.M.E.P.), Llibre d' Actes 1902.
- 6.- Sessió de 20-9-1902, op. cit.
- 7.- Sessió de 20-9-2002, op. cit..
- 8.- FERRET PUJOL J.; “La fi del meandre “La Marrada del Llobregat i de les seves estacades”, DELTA nº 32, desembre de 1980
- 9.- Sessió de 20-9-1902, op. cit.
- 10.- Sessió de 20-9-1902, op. cit.

Fernando Casanovas, un referent de la festa del carrer Ferran Puig

Va néixer a Barcelona, al Fossar de les Moreres, l'any 1940. El metge que va atendre la seva mare pensava que no sobreviuria, perquè havia nascut amb vuit mesos d'embaràs i només pesava un quilo i mig. «Però em van cuidar molt, amb cotofluid i aigua calenta, i vaig tirar endavant». El seu pare, mentrestant, feia el servei militar a Galícia, per culpa d'un decret de Franco que obligava tots els soldats republicans a tornar a passar per les casernes de l'exèrcit feixista. Així, es van veure obligats a tancar la botigueta que tenien al costat de Santa Maria del Mar, fins que van asseblar-se de que a El Prat traspassaven una botiga i se'n van fer càrrec. Fernando Casanovas i la seva família van arribar a la ciutat l'any 1942. «Jo només tenia un any i mig». I des d'aquell moment ell no s'ha mogut mai de la botiga.

Va estudiar al col·legi Sant Josep de Calasanz. «però no m'agrada gaire, i jo sempre havia pensat dedicar-me a la mateixa feina que els pares». Així, als catorze anys va acabar els estudis, i va començar a despatxar a la botiga, «però des de ben petit ja hi ajudava», recorda. Ara creu que no sabia fer res més que ser comerciant. «M'ha agradat molt aquesta feina. Si treballes en una cosa, és indispensable que t'agradi. De vegades estar darrera el taulell pot ser empipador, perquè són moltes hores, però tens un contacte directe amb la gent, i això és molt maco». Fernando assegura que ell, més que clients, té «amics». «Conec a tothom, les seves famílies, t'expliquen els petits problemes...». Somriu recordant que ell ha atès tres generacions de clients, «les àvies, les filles i ara les nêtes», i afirma que en l'actualitat la seva botiga és la més antiga d'El Prat d'aquelles que es dediquen a la venda de queviures. Assegura que aquest tipus de comerços tradicionals no tenen «futur» degut a la competència de les grans superfícies. «Quan van posar el Carrefour vam perdre moltíssims clients. Però hi ha un altre tant per cent que troba que aquests tipus d'establiment són molt freds, i prefereixen el contacte directe. Amb les grans superfícies només podem competir en el trac-

Durant trenta anys ha estat tresorer de l'Associació de Veïns i Comerciants de l'emblemàtic carrer Ferran Puig. Es mostra molt satisfet de que l'entitat hagi trobat gent jove per continuar la tradició i mantenir viu l'esperit de la via més important de la ciutat. «Fa anys que volíem plegar, però no trobàvem relleu». Ara, relaxat, content i xerraire, el Fernando, com el coneix tothom, repassa la seva vida, indisolublement lligada a la botiga que va aixecar el seu pare, Ferran Casanovas.

Fernando Casanovas pertanyia a l'AViC de Ferran Puig des de l'any 1973

te». D'aquí vint mesos, però, baixarà la reixa per no tornar-la a obrir mai més. «Se'ns acaba el contracte de lloguer, i jo ja faré els 65 anys. Així que em jubilo, que ja em toca!», somriu.

Entre el teatre i l'Associació de Veïns i Comerciants

Els seus pares es van conèixer fent teatre. Una afició que ell va heredar. Ferran Casanovas també escrivia obres, poesies, i fins i tot el mestre Ventura Tort va fer la música per una sarsuela que havia escrit. «i fins i tot la van passar per televisió», explica Fernando. Ferran Casanovas va ser fundador de l'Agrupació Artística Cervantes, «i tots èrem molt aficionats al teatre». Recorda representacions de «Terra Baixa» o de «La Ferida Llumina» que el van impactar.

«La meua mare era molt bona, s'aprenia els textos fins a l'última coma. El meu pare, en canvi, sempre improvisava». Ell també va formar part de l'Agrupació Cervantes, i va compartir escenari amb Joan Antoni Calvet, Armando Aguirre o Jaume Monés, en títols com «Els Pastorets», «El amor venia en taxi» o «Don Juan Tenorio».

Una gran part del seu temps lliure també l'ha dedicat a l'Associació de Veïns i Comerciants del carrer Ferran Puig. Ell va entrar a formar part de la Junta Directiva l'any 1973, amb Joan Antoni Calvet com a president, Josep Ma. Vilà en funcions de vicepresident, el Sr. Fonollosa com a secretari, i ell com a tresorer. Sempre ha estat un col·laborador actiu en la il·luminació del Nadal, en la distribució de la loteria o, com no!, en l'organització de la festa major del vell

carrer. «Però he de reconèixer que no ho hauria pogut fer sense comptar amb l'ajuda del Vicenç Pérez i de Miquel Busquets, el nostre «Miquelet», que ens acaba de deixar fa molt poc temps». Explica que si han estat tants anys al davant de l'entitat és perquè «tots hem estat sempre molt amics, ens hem avingut molt i hem disfrutat amb la feina». I això és el que aconsella els que acaben d'arribar - el Josep Sarrà com a president i el Delfi Casas com a vicepresident - segueixin aquest exemple. «Que disfrutin molt i que s'entenguin bé».

Aviat ell disfrutará del seu temps lliure. «No crec que m'avorrèixi. Fa molts anys que no vaig al cine, per exemple, i també seguiré el meu equip de futbol, l'Espanyol, tot i que sempre ens fa patir».

NEUS MACÍAS

GENTE SINGULAR

El elefante

El asunto empezó con una cuestión tan trivial, y al mismo tiempo escatológica, como hacer un pedido de papel higiénico, para los retretes del Aeropuerto de Barcelona. Se recurrió al sistema del concurso, y fueron citados todos los proveedores de la materia prima necesaria, para calibrar que oferta resultaba la más ventajosa. Una vez ultimada la rueda de entrevistas, se sometió el asunto al comité aeroportuario, que bajo la presidencia del director del centro, analizó por boca del encargado de los suministros, las gracias y desgracias, de cada uno de los productos ofertados.

Al final todo quedó reducido a dos opciones, un papel de doble faz y fino tramado, que era el que hasta aquel momento se había venido usado, y otro nuevo, marca "el elefante" que había hecho irrupción en el mercado con una agresiva campaña de ventas, y cuyas características eran, el estar satinado por una de sus caras, y tener más metros por rollo, pero lo que le hizo ser el favorito de la asamblea deliberadora fue su precio; tres pesetas por unidad, mientras el que estaba en uso superaba las diez. - *Hay una pequeña condición* - informó el responsable de compras - *se debe hacer un pedido de cien mil rollos, aunque, a la larga, se ahorrará mucho dinero...*

Tras corta deliberación, se optó por realizar el macro pedido, y pocos días más tarde, un camión lleno hasta los topes de papel higiénico, descargó en el almacén de mantenimiento los cien mil rollos, dejándolo saturado hasta la misma puerta. En poco tiempo, "el elefante", era el único papel en uso en los distintos lavabos de la estación aérea y con él, llegaron también los problemas. El papel - que a primera vista tenía muy buen aspecto - estaba satinado por una de sus caras, y en ella era resbaloso y refractario al agua, mientras que por la otra presentaba una gran aspereza, con lo que resultaba incómodo de usar por ambos lados, pero además - al poco - un grupo de mujeres que trabajaban en el edificio comenzaron a quejarse, de que el uso del nuevo papel, producía severas irritaciones en sus partes más íntimas.

- *Eso es que no lo saben usar* - argumentó un responsable al conocer la naturaleza del problema, lo que fue rebatido de inmediato, por una mujer de la limpieza - *lenguaraz ella - que en la intimidad de la tertulia con sus compañeras argumentó - ¡ A ver si va a enseñarme el tío ese, después de cuarenta años, como tengo yo que limpiarme el coño ! - y se quedó tan fresca.*

Pero con ser molesto, el problema de los picores, no era el menor. El nuevo papel, debido quizás a su condición de satinado, era prácticamente indestructible al agua, y como consecuencia de ello, al cabo de una semana de uso, comenzaron a registrarse pequeños atascos en los sanitarios, que eran resueltos a base de mocho de fregona. No habían pasado ni quince días, cuando varios de los retretes registraron obstrucciones

serias en las cañerías inferiores, por lo que a partir de entonces, se hubo de recurrir a los servicios de bomberos del centro, para que con sus mangueras, inyectasen agua a presión en el sistema de desagüe, y lo dejaran de nuevo operativo.

Una noche, cuando ya el procedimiento descrito había comenzado a ser casi rutinario, el oficial de servicio recibió una nota de mantenimiento, en el sentido de que - por enésima vez - el sistema había vuelto a colapsarse, por lo que se llamó a la cuba correspondiente, para realizar el consabido desatasco. Normalmente se esperaba a realizar tales cometidos durante la noche, porque los urinarios, y la misma aerostación - por lo general - permanecía prácticamente desierta, ante la inexistencia de vuelos.

Con la misma diligencia de siempre, los empleados del servicio anti incendio introdujeron la manguera por uno de los retretes, pero a diferencia de ocasiones anteriores el atasco persistía. Visto lo inútil de sus esfuerzos, decidieron aumentar al máximo la potencia de la bomba inyectora, lanzando en escasos minutos, miles de litros de agua a presión, por la red de tuberías.

- *Ahora si ha funcionado* - respiró tranquilo el jefe de equipo, viendo como bajaba el nivel del agua en los sanitarios. No había concluido de hablar, cuando se oyó a alguien gritando desafortadamente al otro extremo del enorme vestíbulo, y lanzando expresiones incomprensibles, pues lo hacía en alemán.

Rápidamente se dirigieron al lugar del griterío, que correspondía a los lavabos, de donde vieron salir - pantalones a medio bajar y cubierto de pestilentes heces de los pies a la cabeza - a un rubicundo teutón, que había sido sorprendido por la salida del agua a presión, sentado en la taza del water haciendo sus necesidades mayores, las cuales le fueron reintegradas en su totalidad, acompañadas de todas que las contenía el resto de tubería.

El incidente se saldó con la colérica queja del germano, y la indemnización correspondiente por el traje, y las pertenencias que portaba, ya que todas quedaron de un marrón indeleble y un olor indescriptible, por lo que, en vista del creciente cúmulo de problemas que el nuevo producto higiénico generaba, se convino una reunión de responsables para buscar salida el conflicto.

Por unanimidad, se decidió retirar de inmediato el papel de las discor-dias, el cual, pese a todo, aun no había acabado su vida activa. Dada su condición de satinado, tras ser debidamente troceado, acabó su peripecia - hasta su total extinción - usado para hacer los partes de servicio en el departamento de mantenimiento del Aeropuerto... y es que, en aquellos años - finales de los sesenta del pasado siglo - no se tiraba nunca, nada de nada.

J.M.HIDALGO

TRIF TORRENTS® S.L.

**Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería**

Lloret de Mar, 9
Teléfono 93 379 40 95
Fax 93 379 31 18

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

C/ Sarajevo, 2 Local 1
(frente al ambulatorio nuevo)
El Prat de Llobregat - BCN
Tel. 93 478 58 61
Tel. móvil 635 48 72 31

BELLESA I BENESTAR

Higiene y tratamientos faciales personalizados
Velos de caviar, oro, colágeno, lifting facial
Manicura y pedicura: clásica, italiana, francesa, uñas de gel
Depilación específica: progresiva, americana, definitiva (flash-blend)
Tratamientos corporales, DLM, shiatsu
Maquillaje profesional (social, novias, book, TV, cine)
Próximos cursos de automaquillaje en mayo y junio
Unisex - espacio armonizado con feng-shui

Talent i talant

L'arrel llatina 'talentum' expressava amb aquest mot la capacitat i els dots naturals d'algú per dir-li que tenia talent; l'ètim grec 'tálanon' feia referència a la voluntat, a la disposició i a la propensió d'algú envers el que tenia al davant (és per tant, el talant). Avui en dia han resultat conceptes molt de moda, paraules que omplen capçaleres mediàtiques.

De tota manera, ja a l'Edat Mitjana es percep el gir social de considerar gairebé més important l'actitud i el capteniment abans fins i tot, que l'aptitud o la mateixa intel·ligència. Perquè fixeu-vos que de talants n'hi ha molts i de signe molt oposat: l'impenetrable o impermeable enfront del porós. El que és molt impermeable es nodreix d'adulacions, vol salvaguardar-se dels problemes que comporten compromís i implicació, transmet consignes i missatges contundents que no volen promoure respostes, no deixa transpirar (i està clar que la transpiració també és absolutament necessària per a l'eliminació de toxines perjudicials).

El que és molt porós vol ser fèrtil i abundant, generós i equitatiu: quan és líder d'un equip de treball ha de motivar el grup, ha de captar les seves necessitats, ha de conduir i encaminar els esforços cap als objectius prefixats, ha de guanyar-se també la credibilitat del grup, ha d'impartir formació, ha de requerir una confiança interpersonal amb els membres del seu equip, ha de delegar funcions, mostrar i generar confiança, esperar i acceptar errors, incrementar l'autoestima de tots i cadascun dels integrants de l'equip, ha de reconèixer els mèrits i ser flexible (en resum: fer, saber fer, fer saber i fer fer). Però com en tots els àmbits de la vida, cal ser equilibrat i moderat i no es pot ésser absolutament impermeable però tampoc absolutament porós—perquè anar xop també incomoda i fa perdre facultats—; no s'ha d'estar posicionat únicament en el bàndol de la vigilància, el control, el càstig, el manar, l'ordenar...doncs és més profitós dirigir, responsabilitzar, compartir i premiar.

Un dia vaig escoltar per la ràdio, unes declaracions de l'entrenador del primer equip del Reial Madrid, Carlos Queiroz, que per justificar la derrota dels seus deixebles apel·lava a que aquests no varen tenir ni inspiració ni transpiració (és a dir, traduït al llenguatge de conversa de carrer: ni van poder ni van voler, ni van estar lúcids ni van suar la samarreta). És allò que d'una manera tan gràfica deien els nostres pares: el pitjor mal no és que un no pugui sinó que un no vulgui; el dilema inveterat de sempre es planteja en un camp de futbol, en una aula d'una escola, en una comunitat de veïns, en una oficina bancària, en unes dependències comunitàries, en un hospital, en un escenari teatral, a la fleca de la cantonada, al pati del col·legi, a la sala de reunions d'un consell d'administració, a l'aquartermament d'un exèrcit, al menjador de casa...fins i tot al dormitori. En conclusió, prenen cos les contraposicions poder-voler, capacitat-voluntat, saber-tenir ànim, aptitud-actitud, genialitat-caràcter, esperit-temperament.

Per tant, malgrat tots els intents que fem de formular una balança que contrapesi els conceptes, resulta manifest que per aconseguir uns reptes o uns resultats, a part de ser allò que en diuen un "crack", cal suar la samarreta. Cal estar sempre inspirat, però si no "transpires" és molt difícil arribar allà on tens la pretensió, doncs *l'entusiasme del millor talant pot fer sucumbir l'apatia del millor talent*.

Els genis posseeixen talent gairebé des dels 3 anys i el poden desenvolupar i manifestar i expandir; si al seu entorn hi ha tot allò que promou el creixement d'aqueix talent, l'evolució del geni és geomètrica i meteòrica. Però tampoc ens posarem d'exemple —els mortals— els genis; al dia a dia, les actituds fomenten i erigeixen els triomfs més que no pas les aptituds, perquè, afortunadament, avui en dia, el jovent està molt preparat i té molts camps magnètics d'informació i de formació com per no perdre mai el tren (altra cosa és que inverteixi més temps en informacions inútils que en formacions possitivants i que a més a més, es predisposi a l'empenta i al sacrifici). Sóc dels que penso que un geni neix geni, però no solament li cal ser-ho sinó que cal que es consolidi i s'erigeixi com a tal; es neix geni però fa falta

estimulació medio-ambiental, de l'entorn més proper, estimulació d'aprenentatge moral, social, intel·lectual i especialment, suport de l'entorn familiar.

Un líder —implicat i compromès— ha de disposar de recursos i valors per dur a la pràctica les seves idees; però ha de tenir també bona disposició d'ànim i voluntat ferma per tal de bastir-ho tot amb rigor i amb humilitat. Un líder —que té talent innat— sap que a l'univers —que vol dir a la societat global—, tot evoluciona permanentment i tot, per tant, és dinàmic; fins i tot els sentiments poden mutar amb energia i rapidesa, al mateix temps que amb aquesta energia i aquesta rapidesa es prenen decisions segons les inquietuds.

Una persona amb talent utilitzarà sempre el diàleg (que no és res més que una manifestació ostensible del talant) per resoldre diferències o per fer prevaler les seves conclusions; però un diàleg on per damunt de tot, sobresurti la cordialitat i la sensatesa, amb total absència de jerarquies; un diàleg, per altra banda, on planegin gestos intel·ligents, expressions de complicitat, somriures prometedors...i on, no obstant, la deferència entre els contertulians no posi de manifest mai efusions que delatin preferències. És així com l'intercanvi d'idees i la defensa de posicions conclouran sempre en positiu, encara que sigui després de llarg temps de tractar o comunicarse.

Per molta intel·ligència i enteniment que hom tingui, sense el capteniment o disposició adients, poc enllà arribarà aquella clarividència. La cita bíblica aclapara per la seva contundència: "si res no estimes, res no vals".

Afegiria allò que Chateaubriand deia: "...tot aquell que ha rebut alguna fortalesa o alguna virtut innata que el fa sobresortir dels demés, hauria de consagrar-les al servei dels demés...".

VICENÇ TIERRA

ASESORIA

CARNIAGO, S.L.

ASESORAMIENTO INTEGRAL

- Administrativa
- Fiscal
- Laboral
- Contable
- Jurídica

15

AÑOS

A SU SERVICIO

SEGUROS GENERALES

- Automóviles
- Motocicletas
- Hogar
- Comercio
- Salud

Ctra. Marina, 71 bajos

Tel.: 93 370 62 68

Fax: 93 370 77 11

08820 El Prat de Llobregat

MATERIALS DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañileria en general
- Substitució de bajantes
- Substitució de claraboyas
- Construcció de cubiertas
- Tractaments antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pintura exteriors e interiors
- Cases unifamiliars
- Carpinteria de mader

- Rehabilitacions de fachadas
- Consolidació de obra vista
- Vestíbuls de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

Passatge de l'Autovia, 10 • 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona) • Tel. 93 370 06 55 • Fax 93 370 23 54 • Mòbil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

EXPOSICIONS DE DIBUIX I PINTURA AL RACÓ D'ART...

RESTAURANT-BRASERIA

C/ Pau Casals, 23 • EL PRAT

Pintures al pastel i acrílics de
Elena JORDÀ

BODEGA

fermin

LLESQUERIA

C/ Indústria, 273 • BARCELONA

RESTAURANT

La Llosa

Av. Porta Diagonal, 40
CORNELLÀ DE LLOBREGAT

I la sala Sukardari aren bodegatxoa, acrílics de Joan JORDÀ

Dibuix i pintura de
Blanca Ezponda

Carnisseria Montserrat

Més de 50 anys servint la vedella de millor qualitat

- Hamburgueses
- Servei a domicili
- Restaurants

MERCAT MUNICIPAL (PLAÇA DE LA VILA), parades 1-2-3 / TELÈFON 93 379 03 47

AMB L'AIGUA AL COLL

Cementiris

Tenim poca tradició de cementiris al nostre país. No en conec cap equivalent al célebre Père Lachaise, a París. O al de Venècia. Tampoc al que he llegit sobre el d'El Cairo, on sembla que conviuen vius i difunts en una gran proximitat.

De fet, fins i tot la festa dels Difunts, l'1 de novembre, es pot dir que va de baixa. Això d'anar a arreglar els nínxols no és una activitat que entusiasmi. Alguns diuen que no volen anar el dia que va tothom. La veritat és, amb aquesta excusa, no hi van mai. No es estrany. Ja em diran quina gràcia té anar sol un dia qualsevol, sense poder comentar sobre les flors o espelmes del nínxol del costat.

Doncs bé, hi ha circumstàncies en que els cementiris són molt útils. És el que explica Víctor Klemperer en els seus diaris. Klemperer, era un professor universitari alemany, ben situat, que vivia a Dresde, que havia publicat llibres, i amb una família també notable. Klemperer era jueu i va sobreviure al nazisme perquè estava casat amb una alemanya no jueva i perquè va tenir molta sort.

Sobreviure ja va ser un fet extraordinari en les seves condicions, però el més important és que va decidir escriure un diari. No va ser una decisió fàcil, perquè es posava en perill de mort ell i les persones que citava. En més d'una anotació expressa aquesta por, però sap que si no consigna els noms i detalls res d'allò no tindrà valor documental. I ell vol deixar testimoni. D'aquesta manera es titulen els dos volums dels diaris publicats en castellà, enguany: *Quiero dar testimonio hasta el final. Diarios desde 1933 a 1945*. Els fulls escrits a mà

El xiprer és un arbre de benvinguda

—als jueus els requisaven les màquines d'escriure— els portava la seva dona a casa d'una amiga que els guardava.

Precisament en aquests diaris es posa de manifest que un dels llocs més tranquils i on poden fer més vida social els jueus és el cementiri. Allí hi viuen en la caseta de servei fins a tres famílies. Al cementiri es troba la cada dia més disminuïda comunitat per enterrar el morts, penjats pels nazis, suïcidats, morts de disenteria, de gana, de vells... Tots els que moren a Dresde mateix. És el moment en que fan vida social, perquè fora d'aquest petit oasi no en tenen gaire ocasió, ni és prudent parar-se pel carrer, ni anar de visita, d'una casa a una altra.

També el cementiri és dels llocs més ben informats, sobre el curs de la guerra, que és el baròmetre que mesura les minses possibilitats de supervivència del grup.

Com se sap, els nazis manipulaven la informació i amagaven les derrotes que tenia l'exèrcit alemany. Per als jueus, aquesta qüestió era essencial: com abans s'acabés la guerra, més futur hi hauria. Com sabem ara, va durar massa per a la majoria d'ells.

En tot cas, a través del llibre de Klemperer, coneixem que la pau dels cementiris no només va existir per als morts, sinó que també va ser el refugi d'algunes famílies, i un punt de reunió important.

No sé si aquell cementiri va quedar afectat pel terrible bombardeig de la ciutat, quan faltaven quinze dies per acabar la guerra, però em sembla que, si existeix, no li deuen faltar flors ni espelmes.

MANOLITA SANZ

DESDE EL PERÚ

Los gestos

Algunos psicólogos deducen rasgos del carácter mediante la observación de los movimientos del cuerpo.

Leemos en la Biblia: «Es hombre depravado malvado el que emplea palabras tortuosas, guiña el ojo, menea los pies y señala con los dedos».

Los gestos más cargados de significado no son premeditados o convencionales sino que, por el contrario, expresan un impulso involuntario, inconsciente. Estas movimientos, estos gestos, son algo muy nuestros.

Psicólogos norteamericanos midieron un gran número de movimientos expresivos en numerosas personas y anotaron, por ejemplo, la longitud de la zancada cuando caminamos y descubrieron que los gestos son semejantes en la misma persona al ser observados en distintas ocasiones.

Se puede descubrir los gestos en términos de comportamiento: gestos expresivos, gestos centrífugos, gestos intensivos.

El gesto es una de las formas más primitivas de comunicarse con sus semejantes. «El gesto es mi manera de decir» (Borges). En cierto modo se puede estudiar la personalidad en la manera de estar sentado

en la silla o en la butaca, en la manera de fumar y en la manera de sostener el cigarrillo y de apagarlo. El fumador de pipa parece expresar un modo humeante de la afirmación de sí mismo.

Un acto de mundología muy común es estrechar la mano. Hay muchas maneras de hacerlo. Puede ser firme y prolongado e ir acompañado de una mirada franca. El apretón de manos militar es artificial, el apretón de manos del comerciante indica interés. Cuando el apretón de manos va acompañado de la desviación de la cabeza y de la mirada indica rechazo.

Hasta en la manera de abrir la correspondencia puede señalar rasgos de la personalidad. Abrir un ángulo e introducir el dedo para abrir es señal de nerviosidad y también de persona desordenada.

Todo lo dicho sobre los gestos, lo hemos dicho a título indicativo y cada gesto vale dentro del conjunto.

En síntesis, nuestra gesticulación exterioriza parte de nuestra personalidad. Los psicólogos no la han despreciado para sus científicas investigaciones.

JAUME ESTRUCH

50 anys de gegants al Prat

La festa de la Ciutat Gegantera 2004 coincidirà amb les *noces d'or* d'en Rotllà i la Griselda. Aquests són els noms de la primera parella de gegants de la nostra localitat, adquirida el 1954 per l'Ajuntament del Prat. Coneguts popularment com els reis, el Rotllà i la Griselda són, oficialment, un cavaller i una princesa, tot i que en realitat responen a un model molt habitual de parella gegantera: la inspirada en els Reis Catòlics.

Però la història gegantera del Prat es remunta molt més enllà del 1954. Si hem de fer cas a les dades aportades per l'Associació Gegantera, les primeres referències d'activitat gegantera es situen el 1925. En aquella època, encara mancants de figures pròpies, les autoritats locals optaven per la curiosa opció del lloguer: compraven els serveis per hores de gegants d'altres localitats, juntament amb la participació d'experts en el tema que s'encarregaven de les cercaviles i de portar les pesades figures. Uns portants, però, que a partir dels anys quaranta ja formaven part d'un grup d'habituals pratencs.

L'adquisició de figures pròpies va suposar la fi d'aquesta pràctica, tot i que durant molt de temps no es va poder dir que el Prat comptés amb uns gegants genuïnament pratencs. La situació tornaria a canviar dècades després. El 1980 va ser l'any de

l'ampliació de la família gegantera: a proposta de Joan Sanahuja a l'Ajuntament, es van afegir dues noves figures locals: en Pere i la Paulina, dits així en honor dels patrons de la localitat. Es tracta d'una parella de pagesos considerats representatius i singulars del Prat. En definitiva, dos gegants veritablement *potablaves*. Si més no, la geganta Paulina porta en el seu cistell un exemplar de pollastre local.

El gruix geganter pratenc es va tancar el 1994 amb un últim gegant de caràcter més emotiu: el Joanet, una figura de menors dimensions que els seus companys feta a imatge d'en Joan Sanahuja, com a homenatge a la seva implicació a l'Associació Gegantera.

Cinc figures principals, però, que tampoc no estan soles en les seves desfilades. Juntament amb les successives adquisicions, l'Associació Gegantera també ha aprofitat per fer-se amb una important colla de capgrossos i en els últims anys la companyia ha crescut encara més: centres escolars com el Charles Darwin, Mare de Déu del Carme i Estany de la Ricarda han creat els seus gegantons. Uns altres convidats imprescindibles de la gran cercavila amb què es culminarà aquesta gran celebració del món geganter.

AZAHARA PALOMARES

La Ciutat Gegantera, paso a paso

Ahora que la XIX Ciutat Gegantera está casi construida es el momento ideal para volver la vista atrás y ver el camino que ha recorrido l'Associació Gegantera del Prat en estos dos últimos años. Y el primer paso lo encontramos en una asamblea de l'Associació, a comienzos del año 2002, en la que se decide presentar la solicitud a l'Agrupació de Colles de Catalunya para organizar el evento. Dicha candidatura recibe un espaldarazo institucional cuando el 8 de mayo el pleno da su apoyo al proyecto y sin esperar más, el 9 de mayo, se solicita ser Ciutat Gegantera a l'Agrupació de Colles. La suerte estaba echada pero no había que dormirse en los laureles. Por tanto, l'Associació organiza una Comisión de Candidatura que empieza a diseñar el futuro del proyecto e impulsa un curso de gralles. Al mismo tiempo, se informa a las instituciones del Prat que responden muy favorablemente. El Prat había dicho que sí, tanto todos los partidos políticos sin excepción como las instituciones ya sean deportivas (AE Prat, CB Prat) como culturales (las dos bandas de música, las casas regionales) así como los colegios e institutos. La candidatura del Prat se presenta en la asamblea de l'Agrupació de Colles el 23 de noviembre del 2002: la Ciutat Gegantera era un hecho.

En las sociedades modernas una vez conseguido el objetivo el siguiente paso es publicitarlo. Y a ello se han dedicado los miembros de l'Associació durante los últimos meses. La primera Mostra d'Entitats de la Fira Avícola del 2002 contó con un stand de la Ciutat Gegantera, en uno de los primeros contactos con el público pratense. El año 2003 no fue menos intenso: citas obligadas fueron el Pratfolk, la Trobada Provincial de Gegantons, la Festa Major, l'Aplec d'Aplecs y se cerraba el círculo con la Fira Avícola. No sólo se utilizaron los grandes eventos sino que también se hizo una tarea un poco más "minoritaria": entrevistas y anuncios en los medios de comunicación, programas de mano, *merchandising* y páginas *web* formaron parte de la estrategia de difusión. Y llegó el 2004. El 23 de enero se presentó el cartel y el programa para la población y las instituciones del Prat (el próximo 21 de mayo se presenta a la prensa). La participación en el Aplec d'Aplecs y en el festival contra el Alzheimer fueron los dos últimos actos a cierre de esta edición.

Toda esta difusión no sólo estaba únicamente destinada a dar a conocer la Ciutat Gegantera a la población sino que también buscaba conseguir un alto número de voluntarios. ¿Y que es un voluntario? Pues, en palabras del coordinador de la Ciutat, Sergi Pellisa, es "la imagen que tiene un geganter cuando llega a un pueblo". Dichos voluntarios, que irán uniformados con gorras y camisetas específicas, serán los encargados de acompañar e informar a las colles que participen en la Ciutat. "Todo el mundo puede ser voluntario pero nos interesa especialmente la franja de edad comprendida entre los 18 y los 45 años, que conozcan las calles y que sepan moverse por el Prat", afirma el responsable de difusión de la Ciutat, Xavier Ibern. Al cierre esta edición, la cifra de voluntarios que se habían acercado al Casal de Cultura, los lunes y los jueves de seis a nueve, o entrado en la página *web* www.ciutatgegantera.com, ascendía a unos 230, sin contar la ayuda de las instituciones pratenses. Se necesitan más pero los geganters saben por experiencia que el número de voluntarios suele ascender en los últimos días. Y es que las previsiones hablan de unos 5.000 geganters, unas 500 figuras, 400 músicos sin contar a la gente que venga a disfrutar del evento. Y todo este proceso parece desembocar en el viernes 28 de mayo, el primer día en que el Prat se convierta, después de Sant Feliu, Esplugues y Molins de Rei, en la cuarta ciudad del Baix Llobregat que acoge una Ciutat Gegantera. -Raul Quesada

EL SUEÑO DE CARPANTA
RESTAURANT BRASERIA
 C/. PAU CASALS, 23
 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT
 TEL. 93 370 77 48

Dibuixes, pintes, fas fotografia?
 T'interessaria exposar en condicions molt favorables?
 T'oferim els següents RACÓ D'ART:

RESTAURANT BRASERIA	EL SUEÑO DE CARPANTA	C/ Pau Casals, 23 EL PRAT
BODEGA LLESQUERIA	<i>fermin</i>	C/ Indústria, 273 BARCELONA
RESTAURANT	<i>La Llosa</i>	Av. Porta Diagonal, 40 CORNELLA

**POSA'T EN CONTACTE AMB:
 TOT ART, botiga de belles arts i manualitats (tel. 93 379 55 74),
 Av. Montserrat, 52 i també al 93 379 00 28**

«A Catalunya hi ha més de dos mil gegants»

El salientí Josep M. Satoca i Casólviva va ser una peça fonamental del procés de creació de l'Agrupació de Geganters de Catalunya que, fa quatre anys, va ser distingida amb el Premi Nacional de Cultura Popular, cosa que va fer exclamar al president de l'Agrupació: "som un país petit, però som un país gegant".

-Si més no, hem esdevingut un país de gegants. Catalunya té actualment més de dos mil gegants i més de tres-centes colles, quan només n'hi havia una vuitantena els anys 70, que agrupen entre vint i vint-i-cinc mil geganters. El fenomen també ha promogut una certa indústria amb una quarantena de tallers artesans, deu vegades més dels que teníem en l'època de la primera Ciutat Gegantera, que va ser Sallent el 1985.

Ara, quan El Prat de Llobregat serà Ciutat Gegantera del 2003, recordo el naixement de l'Agrupació de Colles Geganteres. No va ser fàcil aquella assemblea a un hotel de Sabadell. "No tothom tenia prou clara la conveniència d'una institució que coordinés l'activitat de les colles geganteres - recorda en Satoca, que esdevingué primer president de l'Agrupació-. Especialment s'hi resistien els que ja disposaven d'una certa organització, com era el cas de les colles de Barcelona. Només la via del pacte va fer possible la creació d'una estructura federativa".

Vint anys després, el fenomen geganter ha esdevingut un esclat, el principal revulsiu d'unes festes majors que havien descafeïnat els seus cercaviles. "Es podria dir que actualment hi ha una trobada de gegants cada dia de l'any, concretament son 350 les que tenim censades actualment - intervén l'Amadeu Ribas, responsable d'informació de la Agrupació, que m'anima a connectar-me amb la web *gegants.com*-. A la nostra web hi trobaràs el cens de gegants, les trobades, les tres-centes tres colles d'arreu dels Països Catalans que tenim federades, les 13 organitzacions territorials que agrupem".

Teoritzem sobre altres fenòmens paral·lels al dels gegants produïts en àmbits diferents de la cultura tradicional. "No cal que ens apartem dels cercaviles -explica el propi Satoca-, l'acompanyament musical de la festa gegantera ha vist recobrar la gralla que, en l'època dels 70, pràcticament s'havia perdut. La gralla que també acompanya els castellers, el ball de diables, els falcons..., també ha tornat al carrer recobrant la identitat d'instrument propi del nostre folklore."

En una línia més minoritària ha reaparegut el sac de gemecs, que per la mateixa època es considerava totalment desaparegut i el major número de bandes de música -han passat a ser trenta-sis (entre elles, dues al Prat) les onze bandes que van constituir fa vint anys la Federació Catalana de Societats Musicals.

Josep Satoca i jo mateix compartim uns quants moments d'aquesta història... «Encara recordo -em diu- el dia que et vam venir

Josep M. Satoca: promotor de la primera Ciutat Gegantera

a trobar al teu despatx del Servei de Promoció Cultural de la Generalitat. Acabàvem com qui diu de prendre possessió dels antics despatxos de la *Delegación del Ministerio de Cultura*. Volíem fer una trobada de gegants per celebrar la recuperació dels de Sallent i perseguíem una subvenció de cent mil pessetes. «Fa més de mig segle que no hi ha hagut cap trobada d'aquesta importància...», varem argumentar per justificar la subvenció. "Cent mil no", em vas dir, "seran tres-centes mil, amb una condició: la trobada serà de trenta parelles en lloc de deu". Sorpresos, ens hi vam comprometre immediatament i a Sallent varem fer una festassa.»

En Satoca i la comissió que acompanyava, desconexien que en aquell moment es produïa la convocatòria del I Congrés de Cultura Popular i Tradicional, amb l'objectiu de potenciar aquell món que ressorgia del temps de silenci, i teníem molt clar que un dels objectius fonamentals era recobrar el carrer per a la cultura autòctona.

No podem oblidar les Trobades Internacionals de Matadepera, ni la presència dels gegants al Camp Nou per a la inauguració dels Mundials de Futbol del 1982 o, precisament el dia abans, la Fira de Festes que inaugurarà la primera Expocultura.

-El folklore català superava l'esquema de l'anècdota per demostrar una gran capacitat de mobilització de masses, potser també sortia de les catacumbes de l'ostracisme on el sistema que acabàvem de superar l'havia enclaustrat.

Raonem plegats tot preguntant-nos si aleshores érem prou conscients d'aquell

fenomen, que superava l'espai natural de la cultura.

-Potser no ho veiem tan clar com ara -s'explica el Josep Maria-, però sí que sabem que aquell moviment formava part de les reivindicacions col·lectives que es començaven a concretar en democràcia. Tots plegats n'érem prou conscients.

La nostàlgia porta lluny el pensament de l'amic Satoca, quan molt jove «pujava a Berga a la Patum, i feia ballar els gegants i l'àliga. Al bell mig de la multitud que omplia la plaça de gom a gom sentia un no sé què fent dansar l'àliga, era una sensació que omplia, però que em sembla indescriptible...»

Darrerament té problemes per portar els gegants. Ell que sempre ha estat tan fort pateix de la columna vertebral, qui sap si per l'esforç fet portant els gegants.

Forma paletes a un institut de FP i, en parlar-me d'aquesta activitat, m'explica que «quan sorgí la idea de crear els gegants de l'Agrupació, es produí un debat a l'entorn del nom que s'els havia de posar i quallà la idea de que fossin Treball i Cultura. Era com si aquests dos grans conceptes formessin part de l'esperit col·lectiu del país.»

Hom, sentint-lo parlar, es pregunta per aquella sensació que el Josep Maria sentia fent ballar l'àliga a la Patum, o pel plaer de quan el gegant balla i el geganter que el porta sent que transmet al poble l'esperit de la dansa d'aquella figura inexpressiva de cara de cartró. Hi deu haver una màgia entre gegant i geganter, entre ambdós i la gent.

PERE BALTA

L'any Dalí arriba al Prat

L'any Dalí està explotant al màxim la figura de l'artista amb nombroses exposicions que pretenen mostrar les diferents cares d'aquest gran geni creador marcat per l'excentricitat. Aquí al Prat, "Lletres i ninots" dona títol a l'exposició que trobem a la Sala d'art Josep Bages (Torre Muntades, fins al 27 d'Abril) que conté diversos documents com cartes o pintures de Dalí que pertanyen a la col·lecció particular de Joan Abelló, artista que va conèixer al jove Salvador Dalí. Tots dos van mantenir una bona relació d'amistat que va desenvolupar en l'afany d'Abelló per adquirir pintura, objectes, fotografies i dedicatòries del propi Salvador Dalí.

"Lletres i ninots" fa referència als dibuixos (que Dalí anomenava ninots) que acompanyen els seus manuscrits. Aquets "gargots" permeten veure una mostra espontànea de l'art Dalinià on és mostra la tensió dinàmica de les formes.

La mostra reuneix bastants documents datats entre 1919 i 1929, on Dalí va anotar les seves reflexions, poemes, projectes artístics, o fins i tot petits dibuixos que després originarien famoses obres seves. Aquests documents són importants perquè posen de manifest la seva relació amb altres dos grans artistes espanyols com Federico García Lorca i Luís Buñuel i els projecte que tots tres compartien. A part d'això dintre de les seves reflexions veiem com aludeix a

altres artistes com Cezanne o Monet tot parlant d'obres que li semblen interessants. Com a contrapunt es troben algunes litografies, una Bíblia il·lustrada pel propi Salvador Dalí (una veritable joia), un autorretrat de Joan Abelló i un oli que representa el cap de Creus.

Més aviat aquesta exposició es centra en l'aspecte literari del pintor mostrant la seva faceta d'il·lustrat dintre de la seva etapa de joventut. Si el que es busca és conèixer l'obra artística de Dalí, al Caixa Forum trobem un altre exposició, aquesta molt més extensa que intenta fer un anàlisi entre l'artista i la cultura de mases. Per aquest propòsit es divideix l'exposició en diversos espais amb diversos temes, entre ells la relació de Dalí amb el cinema, fotografies, obres pictòriques dels seus inicis, projectes publicitaris, un espai en homenatge a la seva col·laboració amb Andy Warhol... També hi ha un espai que tracta un dels mites de la pintura Daliniana, l'Angelus de Millet, fet que atormentarà a l'artista i que provocarà moltes pintures i nombroses reflexions artístiques. Tot i que la gran novetat és una instal·lació

anomenada el somni de Venus. És tracta d'un encàrrec que va rebre al 1939 de New York per dissenyar un edifici amb el que pretenia fer arribar la ideologia surrealista a tot el públic a partir d'un espectacle visual eròtic que està ambientat en un món aquàtic i de somni; Altre exposició recomenable és la del Palau Moja, ja que al Caixa Forum la distribució de l'espai i la mala il·luminació de les obres, juntament amb el sobrepès de contingut fan que es faci difícil per l'espectador digerir tant de surrealisme de cop.

ALICIA C. S.

“No oblidem”: acció-performance contra la guerra

Un petit grup de persones del Prat de Llobregat es van constituir a l'any 03 en la Plataforma Cultural "Aturem la Guerra" amb la voluntat d'organitzar un acte reivindicatiu contra la guerra a Iraq i la política del govern al respecte, i per extensió, contra totes les guerres. Aquest acte es va celebrar el dissabte 7 de juny del passat any a la plaça Pau Casals emmarcat dins del programa de "El Prat Solidari". A través de diferents disciplines artístiques es va voler denunciar l'actual situació socio-política al món sota el lema "No Oblidem". Gràcies a la participació desinteressada del artistes que van conformar el cartell de l'acte i a la col·laboració de la Plataforma "Aturem la Guerra" del Prat, l'Associació ALMA "Los del Valle" i el Prat Ràdio es

va poder realitzar l'acte que es va tancar amb un balanç positiu de participació.

Per aquest any, el grup de teatre "Transparència", dins dels actes que es van organitzar a favor de la pau en els diversos equipaments culturals de la ciutat, van realitzar una acció-performance que han titulat igual que aquella jornada reivindicativa: "No oblidem". La van portar a terme al Centre Cívic Sant Jordi - Ribera Baixa el dissabte 24 d'abril a les vuit de la tarda aprofitant el marc de la festa major d'aquest barri, donat que la primera data, divendres 12 de març, va ser anul·lada degut a les circumstàncies.

Es tracta d'un espectacle curt, poc més de mitja hora, que integra projecció d'imatges, interpretació

de textos, dansa i música i que ha comptat amb la col·laboració desinteressada del tècnic de sala Xavi Pitarch i del tècnic de só del Prat Ràdio, Xavi Rull.

Per aquells que us ho vaureu perdut, la Plataforma "Aturem la Guerra" del Prat, dins de la programació de "El Prat Solidari", organitza un acte contra les guerres i les tortures el diumenge 13 de juny a les 19 hores. L'acte s'iniciarà amb la projecció de l'audiovisual "Iraq, un regal per la memòria" d'Anna Palma, amb muntatge tècnic de Jordi Roig, seguit de l'Acció-Performance "No oblidem" a càrrec del grup de teatre "Transparència" al mateix Centre Cívic. L'entrada és lliure. Esteu tots convidats.

INÈS MOYA

Conferència teatralitzada a l'Esplai de la Fundació «La Caixa»

El passat dia 29 d'abril del 2004, dintre del cicle mensual de conferències que organitzen a l'ensem, el periòdic «Delta» i l'Associació de la Gent Gran de la Fundació «la Caixa», tingué lloc una peculiar conferència teatralitzada, a càrrec del guardonat director i actor teatral pratec, el bon amic Armando Aguirre, i l'actriu Alodia Domínguez.

Com si de trovadors medievals es tractés o, potser també, com si enviats per Homer anéssin a predicar les bones noves de la Història, Armando i Alodia varen fer un repàs des del faristol, per tota aquella interessantíssima part de la Història d'Espanya que va ser els temps de la generació del '98, quan a finals del segle XIX, que es va projectar cap al segle XX, es va donar per liquidat el poder ultramarí d'Espanya.

Per les modulades i expressives veus d'Armando i Alodia varem anant redescobrint i refrescant amb records, el polifacètic Valle Inclán, el místic Unamuno, el mestre de les descripcions Azorín, l'escèptic i punyent Pío Baroja i la inefable poesia d'Antonio Machado.

Armando i Alodia s'enduen la «Carxofa Prat» i un ram de flors

La seva actuació (que va ser presentada pel president de l'Associació i Director del «Delta», Jaume Monés) va resultar una delectació per a tots, per la perfecció de l'execució i per l'apropament que van fer dels personatges a la nombrosa assistència que va omplir la sala d'actes de l'Esplai.

Al finalitzar la representació, Armando i Alodia, que van rebre forts aplaudiments per part de tots els assistents, reberen respectivament, la «Carxofa Prat» i un ram de flors, ambdós presents lliurats pels senyors Gatell i Balletbó, de la Junta de l'Associació de la Gent Gran.

REDACCIÓ

Presentació del llibre de Josep Ferret « Els carrabiners de la platja del Prat »

El passat dia 28 d'abril, a la Torre Muntadas, i concretament a la sala del Kaddisch, a dalt de tot del «Palacete», tingué lloc la presentació del llibre «Els Carrabiners de la platja del Prat», de Josep Ferret i Pujol, llibre núm.4 de la Col·lecció de Textos Locals que edita i publica l'Ajuntament del Prat sota la coordinació de Margarida Gómez.

L'acte que va resultar un gran èxit d'assistència i va omplir la sala, comptà amb la presència de l'Alcalde del Prat Sr. Lluís Tejedor i del Tinent d'Alcalde Regidor de Cultura Sr. Antoni Rodés. La presentació del llibre la va dur a terme el mateix autor del pròleg Sr. Gabriel Cardona, ex-cap de l'exèrcit fins al 1981 i actualment, professor d'Història Contemporània a la Universitat de Barcelona. El tarannà obert i dialogant i el seu profund esperit de pedagog van fer de l'allocució del Sr. Cardona una brillant peça que va materialment absorbir l'atenció del públic, per la seva fluïdesa, la seva senzillesa però també per la seva erudició i el seu amor a

la història. Va tenir paraules de lloança per a la tasca feta per l'amic Josep Ferret, que amb curiositat i dedicació, i més a més, amb rigor i tenaç estimació aporta una peça fona-

mental per conèixer encara més la nostra història, la història pratense.

Des de les pàgines de «Delta» donem l'enhonorabona a l'amic Josep Ferret i Pujol per la publicació d'a-

quest interessant llibre -i que es llegeix amb facilitat i entusiasme-, «Els Carrabiners de la platja del Prat».

REDACCIÓ

Associació Lírica Music Art “Los del Valle” cumple su séptimo aniversario

Acompañados siempre con la máxima «Promoviendo el arte, la cultura y la libertad de expresión», l'Associació Lírica Music Art «Los del Valle» lleva siete años ofreciendo un espacio artístico en nuestra localidad para que los artistas encuentren un pequeño oasis donde expresar sus inquietudes personales.

Aunque para Los del Valle cualquier motivo artístico es una excusa perfecta para montar una buena fiesta, el séptimo aniversario de la asociación es uno más, y para celebrarlo han montado una serie de conciertos que animaran nuevamente el panorama musical pratense.

Los conciertos, que se celebraran durante todo el mes de junio en la Sala Mono, también coinciden con el décimo aniversario del Casino. El festival empezará el próximo viernes 4 de junio con el concierto de Decibelios, que recordarán los sonidos de canciones como “Vacaciones en El Prat” o “Caldo de Pollo”, Para el sábado 5 de ju-

nio, doble ración de potablavas: Damas Negras, unos clásicos dentro del circuito musical pratense, y Dvine, un proyecto musical que encabeza el ex guitarrista de Mildred, Rafa Valverde.

La segunda semana se inicia con más música. Para el viernes 11 de junio, la Sala Mono tiene prevista una sesión doble. En primer lugar, tocaran Blai Masó y Joan Barranca se atreverán a presentarnos su jazz de autor, una propuesta musical bastante interesante, Y para acabar la sesión del viernes, los inclasificables Chicken y Los Cocina, liderado por una de las alma mater de Los del Valle, David Gallardo, alias «El Pollo». Una vez acabados los conciertos de este día, entrarán en acción la gente de RqR Project Reggae Selectors, con McMake y Mark Doménech a la cabeza, que trasladaran su programa de los sábados en El Prat Radio a la Sala Mono del Prat

REDACCIÓ

La Unió Filharmònica celebra su tercer aniversario

El 15 de mayo la Unió Filharmònica del Prat de Llobregat realizó uno de los conciertos más especiales del año. En este caso, el motivo y la excusa eran perfectas: el tercer año de vida de esta asociación musical que ha logrado realizar su interesante aportación musical a la escena cultural local.

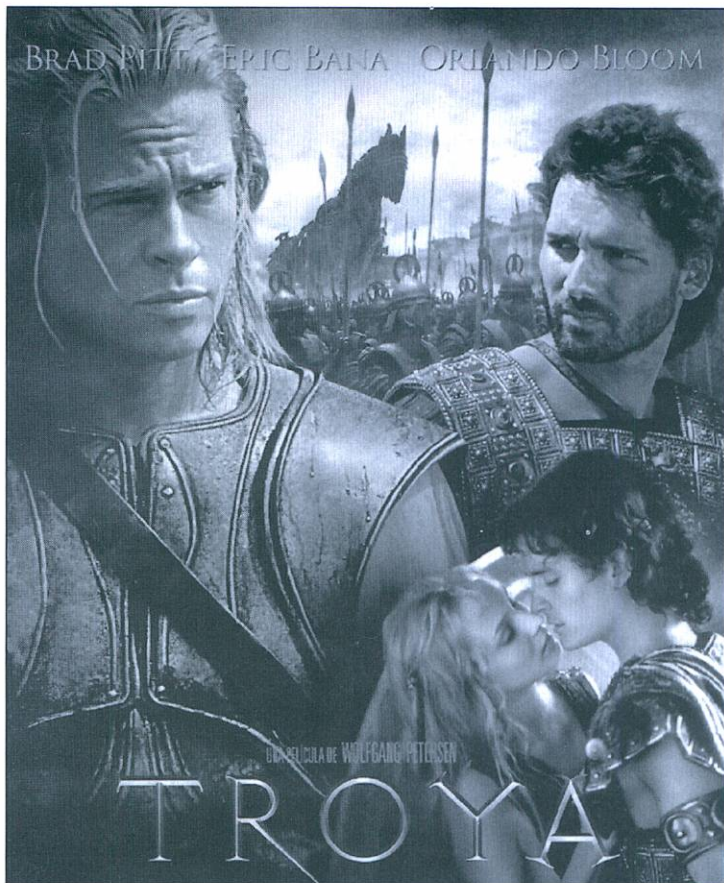
Para la ocasión, la Unió Filharmònica se encargó de regalarnos un buen concierto dividido en tres partes. En la primera parte, el protagonismo se lo llevó la Banda de l'Escola de la Unió Filharmònica, con temas especialmente atractivos para unos alumnos que están empezando a educar su sensibilidad musical. En esta ocasión, se encargó de dirigir a los músicos el maestro y profesor Joan Quero.

Para la segunda y tercera parte del concierto, que dirigió J. Carles Chordà, el foco de atención recayó sobre la Banda de l'Unió Filharmònica, que se llevó a cabo interpretaciones de composiciones con una complejidad interpretativa de

mucho más calibre. Sonaron piezas como «El barberillo de Lavapiés» o la emocionante «Rienzi», de R. Wagner.

La celebración del tercer aniversario fue una ocasión muy oportuna para observar la evolución positiva que está realizando l'Unió Filharmònica, que desde hace unas semanas a cambiado su sede. Ahora podemos encontrarles en la calle Manuel Bertrand, en un nuevo espacio donde seguirán impartiendo sus clases y celebrando sus ensayos. El próximo 29 y 30 de mayo realizarán un viaje a Francia, donde realizarán una serie de conciertos, coincidiendo con la celebración de El Prat como Ciutat Gegantera de Catalunya. Para el mes de junio, también tienen previsto realizar dos nuevos conciertos: uno coincidirá con la Procesión del Corpus, y otro se enmarcará dentro de las actividades que se realizan en el recinto del Fòrum 2004 de Barcelona.

REDACCIÓ

Troya

A lo largo de los tiempos, los hombres han hecho la guerra. Unos por poder, otros por gloria o por honor, y algunos por amor. En la antigua Grecia, la pasión de dos de los amantes más legendarios de la historia: Paris (Orlando Bloom), Príncipe de Troya, y Helena (Diane Kruger), Reina de Esparta, desencadena una guerra que asolará una civilización. El secuestro de Helena, mujer del Rey Menelao (Brendan Gleeson), por parte de Paris es un insulto que no se puede tolerar. El orgullo familiar establece que una afrenta a Menelao es una afrenta a su hermano Agamenón (Brian Cox), el poderoso Rey de Micenas, que no tarda en reunir a todas las tribus grandes de Grecia para recuperar a Helena de manos de los troyanos y defender el honor de su hermano. La verdad es que la lucha por

el honor por parte de Agamenón está corrompida por su incontenible codicia -necesita el control de Troya para asegurarse la supremacía de su ya vasto imperio-. La ciudad amurallada, bajo el mando del Rey Príamo (Peter O'Toole) y defendida por el poderoso príncipe Héctor (Eric Bana), es una fortaleza en la que ningún ejército ha sido capaz de penetrar. Sólo un hombre se erige en la clave para la victoria o la derrota de Troya -Aquiles (Brad Pitt)-, considerado el más grande guerrero vivo. Es su insaciable ansia de fama eterna lo que le lleva a atacar las puertas de Troya bajo el estandarte de Agamenón.

Dos mundos irán a la guerra por el honor y el poder. Miles de hombres morirán en su lucha por alcanzar la gloria. Y, por amor, una nación quedará reducida a cenizas.

Programació Cine Capri maig-juny 2004

Programació prevista de pel·lícules en dates no confirmades

- «El día de mañana»
- «La mala educación»
- «A contrarreloj»
- «Troya»
- «Ladykillers»
- «Kill Bill Vol. 2»
- «La Pasión de Cristo»

La resta del mes, programes no confirmats

Per confirmar programació i horari, truqueu al 93 379 59 43.

Sorteig d'entrades pel Capri

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors:

Miguel Aguirre Laserna, Manolita Rueda, Josep Maria Tarrida, Vicenç Vinuesa, Pere Zamorano Munuera, Caridad Pitarch, Marcial Prieto, Neus Pugés Ferret, Josep Ma. Ràfols Ribas, Manel Dalid Solé.

Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta (carrer Castella, n. 5) durant l'horari d'oficina (de dilluns a divendres de 4 a 7 de la tarda).

Telèfons d'interès

Aeroport	93 298 38 38
Ajuntament	93 379 00 50
Ambulàncies	93 370 33 04
Aigües del Prat	93 479 35 35
CAP Dr. Pujol i Capsada (Sant Cosme)	93 479 16 70
CAP S. Cosme i S. Damià	93 379 54 22 / 379 53 91
Biblioteca	93 370 51 52
Bombers Barcelona	93 253 53 53
Bombers Hospitalet	93 437 00 80 / 84 36
CAP Ramona Via	93 370 41 01
Creu Roja	061
Correus i Telègrafs	93 379 01 99
Guàrdia Civil	93 379 01 60
INEM	93 379 48 63
Jutjats	93 379 42 99 / 00 16
Oficina de Benestar Social	93 370 00 12
Policia Local	092 / 93 478 72 72
Policia Nacional	091
Registre de la Propietat	93 370 83 61
RENFE	93 379 01 37
Serveis Funeraris	93 478 08 31
TAXI EL PRAT	93 370 16 11
Telefònica	1004

Pâtisserie

Bomboneria

FRAMBUESA

Av. Verge de Montserrat, 163
Tel. 93 370 59 92

08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

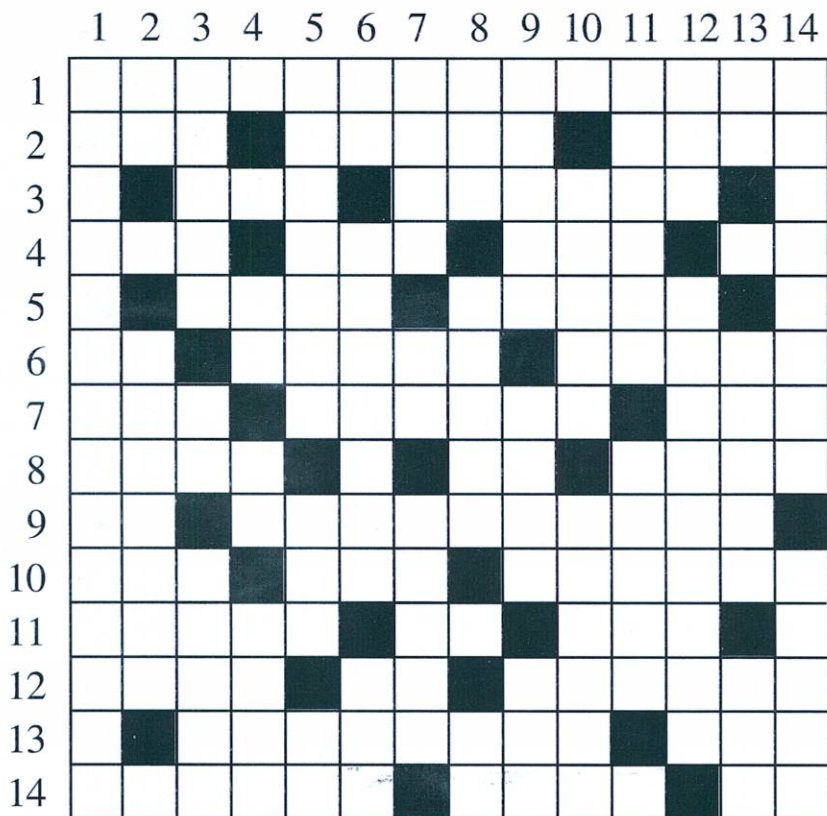
Frederic Soler, 6 Tel.: 370 19 53 EL PRAT DE LLOBREGAT

PRATIGRAMA per Puigmalet

Núm. 9

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horizontals: 1. Triomfalment. – 2. Les tres lletres pels estàndards de qualitat internacionals. Cargol amb espirals. La dolça Shirley MacLaine al film de Billy Wilder. – 3. Zero. Llei de l'Ordenació de l'Ensenyament. *El municipal està a la plaça de la Vila*. Barcelona. – 4. Ciutat lleonina al sud de França. Principi de neartrosi. Entrem a la ronda. El nostre de cada dia. – 5. Oxigen. La part més dolça d'un mieloma. *Nom de piladeldramaturg local que fundà la companyia de teatre Kaddish l'any 1975*. Conductor novell. – 6. Nom consonàntic. Repeteixo quasi tota la teoria. Del revés, entre juliol i setembre. – 7. Un afer com un cabàs. *Amb el nom d'aquest continent es coneixia una extensa regió desèrtica entre el Prat, Viladecans i Sant Boi*. Lliga Anarquista Danesa. – 8. Vaig equivocat. Al mig del mar. Entrem a Erinyà (Pallars Jussà). Allí. – 9. Els límits de Lleger (Baix Penedès). *Avinguda principal amb nom de verge*. – 10. Cansat de tanta sal. Inspecció Tècnica de Rais. De la carn. – 11. Tribu dels esquimals. Utilització. Cop a la porta. Vocal d'inici. – 12. Hi ha qui en despulla un per vestir-ne un altre. Els límits de Nalec (Urgell). Continua el discurs. – 13. Tarragona. *Cal ..., masia cavallert-*

volapropdecal Joanet del Tivís. La casa de discos de l'Emília. – 14. Propi de l'ànim. Estimar una rama. Amant vocàlica.

Verticals: 1. Virtuós del violoncel. – 2. Al centre de Pisa. Iode. Nena que fa marraneries. La fi del món. – 3. *Columba livia*, ocell domèstic a tot el

nucli urbà. Senyor. Nom familiar de l'Assumpció. – 4. En tres i no en res. Al centre del món. Dues llatines. Arbre de ressonàncies místiques. Temi aquest punt de l'escrit. – 5. *Hirundo rustica*, ocell freqüent per les cases a partir de la primavera. Percebut amb l'oïda. Níquel. – 6. Entrem a Roma.

Paquiderm memoriós. New York City. – 7. Nom abreujat de l'Ismael. Els límits de Riner (Solsonès). *Cal. ..., masia engolida pel mar a la punta del riu*. – 8. Organització Catalana d'Escaquistes. Joiells. Allibrem el dòlar. Radi. – 9. Bossa de pell usada pels pastors per a portar aliments, especialment

arròs. Tinc fe. Esportmerament nàutic. – 10. Vocal malvada. *Primer cognom del dramaturg local que ha dirigit, entre d'altres, els muntatges «Adéu a Berlín» o «Coneixes a en Pro-sinecky?»*. La que escombria l'escaleta. – 11. Poden ser Damianes o Eufemianes. Confitura molt dolça amb most concentrat i fruites. Final de l'amor. – 12. Dret i rígid. *Populus nigra*, arbre de ribera llobregatina. – 13. Ànima consonàntica. Pàrquing. La podem parar per rebre un petó o una bufetada. Entre la ela i la ena. – 14. Tocada de tabals. Camí entre dos punts.

Solucions al Pratigrama

Horizontals: 1. Victòria - 2. ISO. Rosca. Irma. 3. O. LOE. Mercat. B. 4. Llo. Nea. Ron. Pa. 5. O. Miel. J. sep. L. 6. Nm. Iero. tosg. A. 7. Cas. Àfrica. LAD. 8. Erro. A. Er. Allia. 9. Tr. Montserrat. 10. Las. ITR. Carnal. 11. I. nit. Us. Toc. I. 12. Sant. Ne. Repèn. 13. T. Senyor. EMI. **Verticals:** 1. Violoncel·lista. 2. Is. I. Marrana. N. 3. Colom. Sr. Sunst. 4. T. O. II. Om. Item. 5. Oreneta. Oit. Ni. 6. Ro. Elefant. NYC. 7. Isma. Rt. Truco. 8. OCE. Joies. S. Ra. 9. Sarró. Grec. Rem. 10. A. Costa. Ratera. 11. Mianes. Arrop. R. 12. Ert. Pollancre. 13. Nm. P. Gallia. Ema. 14. Tabalada. Linya.

Perruqueria LYDIA

C/ Joan Maragall, 55 Telf.: 93 370 65 02
EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas
Tel. 93 478 60 97

C/ Sant Joaquim, 24 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

Delta LLOBREGAT

El periòdic d'El Prat

Delta LLOBREGAT

La AE Prat, con el ascenso en sus manos

Después de su claro triunfo ante el Pubilla Cases, la AE Prat se ha medido de lleno en la lucha por la tercera posición de la tabla clasificatoria, que da acceso al ascenso directo a Tercera División. A falta de dos jornadas para la conclusión, los pratenses comparten el tercer puesto con Masnou y Pubilla, y ascenderían si ganan sus dos partidos siempre y cuando no los ganen también a la vez estos dos equipos mencionados, ya que el triple empate favorece al Masnou. Todo dependerá ahora del encuentro del día 23 en Pomar y del último partido en casa ante el ya descendido Sants para que los blanquillos puedan seguir soñando con recuperar la categoría perdida hace un año.

Inmerecido empate en el Sagnier. Prat 1, Guixòls 1

Después de dos victorias consecutivas el Prat volvió a su resultado favorito de la temporada: el empate. Ante el Guixòls los pratenses merecieron ir al descanso con dos o tres goles a su favor, pero quien perdona lo acaba pagando. Primera parte de neto color blanquillo, pero con un mínimo 1-0 tras un centro de Robert que convirtió Brea en su quinto tanto de la temporada. La segunda parte fue distinta, pues el Guixòls se fue arriba y a los 8' logró el empate que a la postre sería definitivo. Los locales no pudieron batir más la puerta costabravense, que fue muy bien defendida por su portero Rojas, el mejor de su equipo.

Ramonet fue providencial. Prat 2, Poble Mafumet 0

El Prat derrotó a la Poble y la atrapó en la tabla en un partido bastante malo de ambos conjuntos, pero que tuvo un final trepi-

Manolo Márquez mete a la AE Prat en puestos de ascenso

dante. Tras el descanso todo seguía igual hasta que el Prat efectuó sus cambios dando entrada al técnico, Manolo Márquez, a Lolo, Lay y Ramonet. El árbitro expulsó por doble cartulina a Brea y fue a partir de aquí que los locales se animaron y la rapidez de Ramonet acabó desbordando a la defensa tarraconense. A falta de 8' para el final el propio delantero engatilló a puerta un chut que rozó en un defensa y descolocó al portero, entrando en su portería. Jugando con uno más,

la Poble se fue en busca del empate, y en el tiempo de descuento en un contragolpe rapidísimo de Ramonet por la banda, llegó el 2-0 tras pasar el balón al centro donde estaba Lolo, que remató a placer.

Crucial triunfo a domicilio: Balaguer 1, Prat 3

El Prat dio la campanada en su desplazamiento a Balaguer, uno de los candidatos a ocupar al final de liga la tercera plaza de ascenso

después de que el Santboià y el Rubí lo hayan conseguido ya. La primera parte fue más igualada y las mejores ocasiones fueron ilerlenses, pero éstos se toparon con Víctor, que jugó su mejor partido desde que fichó por el cuadro blanquillo. Al filo del descanso llegó el 0-1 con un remate de Brea tras pase de Alex Pérez. En la reanudación, otra acción de Brea significó un penalti que fue transformado por Vicente en el 0-2. La entrada de Ramonet en este periodo volvió a significar peligro en el área local, y él mismo marcó el tercer tanto que dejaba el partido visto para sentencia. Tras varias ocasiones y gol en el descuento del conjunto de la Noguera, se llegó al final con los tres puntos que volaron al Prat.

Otra gran matinal: Prat 3, Pubilla Cases 1

El mejor Prat volvió a aparecer en el césped del Sagnier para atrapar a puntos a su rival y superarle en el goal average particular. Ante casi 800 espectadores, los pratenses salieron a por todas y lograron el 1-0 a los 10 minutos, cuando Dani Delgado remachaba una rápida contra local. Diez minutos después, un pase de la muerte de Jaime Fuentes lo convertía Vicente en el 2-0. Tras el descanso, los pratenses dejaron el choque visto para sentencia cuando Vicente se inventó una vaselina desde 35 metros que cojió adelantado al portero hospitalense, y que significaba el definitivo 3-0. Los resultados de la jornada -con los pinchazos de Masnou, Balaguer i Horta- dejaron a los pratenses cuartos, empatados a puntos con Masnou y Pubilla Cases. Todo por decidir en las últimas dos jornadas.

MANOLO GOL

Fútbol Base

Entrevista a Pedro Dólera, entrenador del Juvenil de la Escola

“Firmo hacer un año parecido a este la próxima temporada”

Es indudable que Pedro Dólera, entrenador de la Escola FP Blaugrana, tiene gran parte de culpa en la excelente campaña que ha realizado el equipo pratense: Campeón de Liga de Preferente, ascenso a Liga Nacional y subcampeón del Mundialito de clubes (Mediterranean International Cup). El próximo objetivo, el campeonato de Catalunya y el Jàbac de Terrassa como rival en la primera eliminatoria.

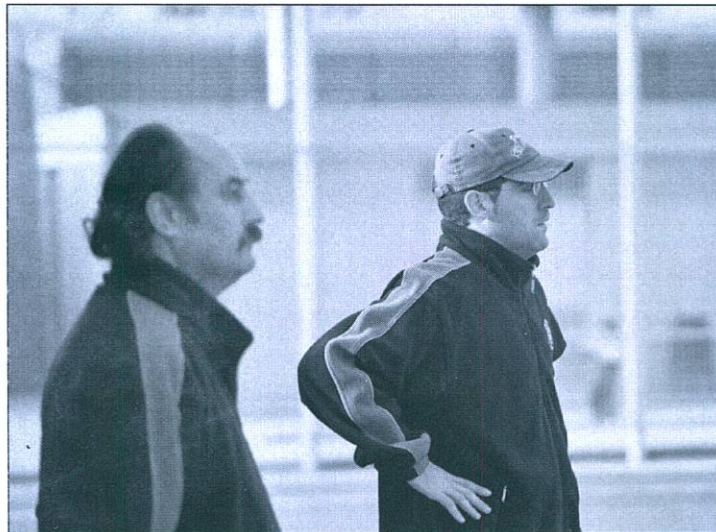
-La temporada que ha cuajado la Escola ha sido espectacular y Pedro Dólera es la viva imagen de la euforia..

-Ha sido un año redondo, en lo colectivo y en lo personal, y no me puedo quejar de nada. Ha sido un éxito total y espero que la próxima temporada se parezca un poquito a este. Con eso, ya me conformaba. Disfruto mucho entrenando a juveniles y llevo dos ascensos en otros tantos años.

-Tienes algún secreto? En que has basado el rotundo éxito del Juvenil este año?

-La fórmula se basa en el compañerismo y en la 'piña' que forma el vestuario. No es ningún tópico, aunque lo parezca. Es decir te digo que, por ejemplo, podemos tener un nivel parejo a equipos como l'Hospitalet o Damm, pero tenemos un 'plus' que estos equipos no tienen. Por ejemplo, los chicos que tengo en el equipo los llevé, también, en edad infantil, y eso crea un conocimiento de las posibilidades de los chavales, una complicidad y una confianza que pocos equipos tienen. Ahí se desequilibra la balanza.

-Esperabas un éxito de este calibre, una temporada imaculada?

Pedro Dólera (al fondo) ha sido uno de los artífices de la excelente campaña que ha protagonizado el juvenil escoleño

-La verdad que no me lo esperaba. El objetivo de la Escola, por presupuesto, era asentarse en la categoría y mantenerse holgadamente. Tampoco lo puedo considerar como una sorpresa, porque era consciente de la calidad de mi equipo y sabía que, si lográbamos meternos arriba en algún momento de la temporada, nadie sería capaz de sacarnos de ahí. Por otro lado, ahora estoy luchando para que se pueda implantar hierba artificial en el Estruch, con el salto cualitativo que eso supondría tanto para la entidad como para los propios jugadores.

-La experiencia del Mundialito es para no olvidar...

-Una aventura muy bonita, preciosa. La experiencia en la Mediterranean International Cup fue impresionante y funcionamos muy bien. Llegamos a la final, perdimos frente a la selección de Brasil (2-0) y fue el único partido que perdi-

mos en todo el torneo. La ilusión era desbordante. Imagínate mi cara al recibir la felicitación de Quique Estebarez, entrenador del At. Madrid, cuando los ganamos en las semifinales, o ver en el banquillo contrario al mítico Branco, que es el preparador de la selección brasileña.

-Y tu futuro?

-Pregunta de fácil respuesta. Mi futuro está en la Escola FP Blaugrana. La temporada que viene seguiré el proyecto con el Juvenil e intentaremos hacer una gran temporada en Liga Nacional. Aquí estoy muy cómodo y me dejan trabajar con tranquilidad. La próxima campaña, la Escola contará con uno de los bloques más jóvenes de toda la categoría, ya que la base del equipo la formarán los del juvenil B más los que siguen del A. En resumen, unos quince chicos que llevan en el club toda la vida.

IVÁN ÁLVAREZ

Fútbol Sala

El Casa Alcalá, con todo a su favor

A falta de tres jornadas para la conclusión del campeonato, el Casa Alcalá lo tiene todo a su favor para hacer historia en el fútbol sala pratense. Los cuatro puntos de ventaja sobre el segundo clasificado, junto a la tremenda moral de los jugadores pratenses, deben ser suficientes para que el equipo de Paco Martín logre otro año consecutivo el ascenso de categoría.

Por su parte, el Sporting Prat ya no depende de sí mismo y deberá esperar un fallo del líder en uno de los muchos enfrentamientos directos que deben producirse antes de final de temporada. El equipo de Fontanals está a un sólo punto del primer clasificado, y para el entrenador pratense, ganando las tres finales que quedan, el equipo será campeón.

breus

Reparación de Oliver y debut de Javi Corpa

El pratense de l'Hospitalet At., Oliver Martínez, reapareció por fin ante el Ripollet en la Feixa Llarga, después de varios meses de baja por su grave lesión al final de la temporada pasada. Otro pratense, Javi Corpa, que dejó el juvenil del Prat, debutó en Primera Catalana también con el Hospi At., en el partido ante La Pobla de Mafumet (1-1). La casualidad juntó a cuatro pratenses: Oliver, Corpa, Reyes y Jonhy. También debutó el portero pratense del Manlleu, Juan Antonio Cañadas en Tercera División el pasado ante el Reus en donde perdieron por 1-0.

David Fuentes se sale goleando

El delantero pratense David Fuentes ha sido, sin duda, el artífice de que el Viladecans se haya mantenido en Preferente. Sus 14 goles (máximo goleador del equipo) han significado un montón de puntos que han servido a los discípulos de Claudio Festa para salvar la categoría que lograron hace un año.

El Trueta organiza II Campeonato de Atletismo

Por segundo año consecutivo el IES Doctor Trueta organizó los Campeonatos Interclubs de atletismo entre Centros que imparten el Ciclo Formativo de Grado Superior de Animación de Actividades Físicas y Deportivas. Durante el 3 y 5 de mayo, el CEM Sagnier fue la sede de la competición. En esta ocasión, los centros participantes han sido el CAR de Sant Cugat, el IES Vall d'Hebrón y el centro organizador, el IES Doctor Trueta.

El Juvenil de la AE Prat salva la categoría

Los chicos de Víctor Marjalizo han acabado décimos en la tabla, con 41 puntos, y han logrado el objetivo de salvar la categoría. En las cuatro últimas jornadas, los pratenses han sumado tres derrotas y una victoria. En cadetes, lo esperado a la conclusión del campeonato: descenso de la Escola Fútbol Prat Blaugrana a Preferente, tras ser último con tan sólo ocho puntos y pérdida de categoría de la AE Prat a Primera División. El Infantil de la AE Prat, por su parte, finaliza novena con 38 puntos, a pesar de perder los cuatro últimos partidos de liga.

Fútbol. 3ª Regional

La Unificación Prat asciende a Segunda Regional

La campaña protagonizada por el cuadro pratense ha sido, sencillamente, espectacular y, buena prueba de ello, han sido las catorce jornadas consecutivas ganando que han otorgado el alirón y el salto a la Segunda Regional a la Unificación. Los hombres de Jesús Márquez lograban el ascenso y la guinda -título de liga- tras golear a do-

micilio al Santa Coloma de Cervelló (0-8) poniendo así el broche a un ejercicio inmejorable. La Unificación, por tanto, se ha proclamado campeón del grup XII de la Tercera Regional con 73 puntos, aventajando en cuatro puntos al Molinos Gavanova y en cinco al Castelldefels B. Los cuatro últimos partidos del equipo pratense

también se han contado por victorias: (1-4) en el feudo del Salas Casals (2-1), en el Julio Méndez ante el Sant Just Desvern (8-0), en el terreno del Sta.Coloma Cervelló y otro incontestable tanteador (8-2) frente al Vista Alegre B, que cerraba una soberbia temporada 03-04.

IVÁN ÁLVAREZ

Fútbol. 2ª Regional

El Juventud Prat, un año más en segunda

No pudo obrarse el milagro. El Juventud Prat se mantendrá un año más en la Segunda Regional debido a que el equipo de Guti ha fallado en los momentos clave de la temporada. "El eterno aspirante", ya que siempre parte como uno de los favoritos pero nunca logra el objetivo, puede comenzar a planificar la temporada que viene con suma tranquilidad. En declaraciones a DELTA, el míster de la actual y presumiblemente de la futura plantilla analizó lo que ha sido esta temporada. Para Guti ha faltado "saber enfocar cada partido independientemente y madurez suficiente para estar en los puestos de cabeza". Una de las cosas que deberá poner remedio el preparador juvenil de cara a la próxima campaña será la falta de gol del equipo. Para Guti, ha faltado la aportación de los jugadores de segunda línea. Si bien Pablo Luque y David García han dado cerca de 30 goles al equipo, el resto de la plantilla azulada no supera los 25 tantos, la cual cosa ha hecho que el Juventud Prat sea uno de los equipos menos goleadores del grupo. La parte positiva ha sido la

solidez defensiva, lo que ha provocado que el meta Alberto se convierta por primera vez en el portero menos goleado. El 25 de abril la visita del Albarrosa al Estruch sirvió para que el Juventud Prat conservara sus opciones al título. Alex y David junto al golazo de Carrasco que deleitó a la parroquia con sus regates y sangre fría ante el portero, certificaron el 3-0 final. Una semana más tarde La Guardia destrozó las aspiraciones de los nuestros con un claro 3-1. La puntilla llegaría con el empate a cero goles ante el Vallirana, que certificó matemáticamente las opciones de los nuestros al ascenso. El 15 de mayo fue la Peña Málaga la que, ante la inoperancia juvenil y en un partido soso y aburrido, se llevó los tres puntos de nuestra localidad y se aseguró la permanencia.

El Prat B hasta el final

Al cierre de la edición y a falta de una jornada para el final del campeonato, el equipo de Pepe Laín depende de sí mismo para no bajar de categoría. El míster pratense, al hablar con nuestro perió-

dico antes del partido ante el Santa Eulàlia B -a quien después ganó por 3-1-, se sentía pesimista ante la situación del equipo. Pepe Laín se siente defraudado con una serie de jugadores veteranos, los cuales considera que no han dado la cara en los momentos clave y no han tirado del carro en los momentos difíciles del equipo. Para el entrenador del filial pratense, esta situación debía haberse evitado mucho antes, y culpa a la directiva de centrarse única y exclusivamente en el primer equipo. Aún así, Laín es realista y dijo textualmente, "es lo que hay, no hay más". Lo positivo de este año, se mantenga o se baje, ha sido una de las premisas de principio de temporada: "dar imagen de club". Y esperamos que esta imagen la puedan seguir dando en el último encuentro en campo del Montbau -ganando obtendrían la permanencia, mientras un tropiezo les haría esperar el resultado del Sarrià- y el año que viene. Ojalá sea en la segunda regional con tres equipos pratenses en la categoría.

L.LILLO

breus

Sugar Ureña reaparecerá el 11 de junio

El boxeador profesional pratense Sugar Ureña volverá a reaparecer el próximo 11 de junio en el Sagnier en la velada que el Club Boxeo Prat ha organizado para tal efecto. Ureña reaparecerá en los rings tras un año sabático en el que, si bien no ha dejado de lado el mundo del boxeo, sí que lleva todo este tiempo sin subir al cuadrilátero.

El CB Prat La Seda «B», finalment sisè de 1a Catalana

El sènior B del CB Prat va acabar la lliga al grup 3 de 1ª. Catalana amb una derrota a la pista del Círcol Catòlic de Badalona, tot i haver completat una bona temporada. Així, el segon equip de l'entitat del Prat ha acabat sisè després que l'any passat pugés des de 2a Catalana. Finalment han estat cinc els homes del CB Prat B que durant la temporada han pogut disputar algun minut amb l'equip de Lliga EBA. Així, Oriol Prat, Xavi Corcoy, Rubén Corpas, Filipp Ramírez i Jordi Boronat han simultanejat en un o altre moment de l'any en els dos equips.

Eleccions al CB Prat

El CB Prat viurà les seves eleccions coincidint amb l'Assemblea General Extraordinària el proper 18 de juny. Així, l'entitat ha obert un termini per presentar candidatures del 17 al 27 de maig, en el que es poden presentar tots aquells socis del CB Prat que siguin majors d'edat.

L'Atofina Prat BF, tercer de 2a Catalana

En el seu debut a la divisió, l'Atofina Prat Femení ha tingut un any molt positiu al grup 4 de 2a. Catalana femenina. L'equip femení pratenc era tercer a falta d'una jornada per acabar la fase regular, i tot i que l'ascens és complicat, per la reestructuració de categories en el bàsquet femení, és evident que la temporada cal qualificar-la d'èxit.

Sandra Gómez, tercera en marató

La patinadora pratense Sandra Gómez del Club Patín Cobra obtuvo la tercera posición en el Campeonato de España de Maratón (21 km) celebrado en Zaragoza el 18 de abril. Con Sandra ocuparon el podium la ganadora, la patinadora del Viladecans Beatriz Gómez y la segunda, la navarra Vanessa Salames.

El somni del CB Prat s'acaba de nou

El CB Prat va perdre quatre dels seus últims cinc partits de Lliga EBA i no va poder accedir a l'eliminàtoria prèvia de la fase d'ascens, després de dos anys consecutius jugant la final a vuit. L'equip de Quique Spà només va guanyar en el tram final de lliga a la pista de l'Almàssera, i va caure als pavellons del Valentine Montcada i del Finques Olesa, i al Joan Busquets contra el Sedesa Lliria y el Balneario de Archena, dos rivals directes.

Davant el Sedesa Lliria, els pratencs jugaven davant el seu públic el partit més important de la temporada i van acabar perdent per 80-84 després d'anar durant pràcticament tot l'encontre per darrera en el marcador. Xavi Martí i Pere Coromines, amb 23 i 25 punts, van estar a punt de completar la remuntada del CB Prat, però finalment el Lliria, amb Alberto Ausina, amb 21 punts com a millor home, es va emportar el triomf i va deixar els locals sense cap opció per anar a les fases d'ascens, després que l'Archena també guanyés en aquesta penúltima jornada.

Així, a l'últim partit de lliga, i ja sense res en joc, el CB Prat va perdre a Olesa per 90-86, en aquest cas amb Pascual Mora com a màxim anotador, amb 17 punts. Els de Quique Spà van acomiadar-se doncs de la temporada oficial d'una manera agredolça, doncs cal recordar que

El CB Prat no va poder arribar enguany a la final a vuit de Lliga EBA

aquest equip és el mateix que al mes d'octubre va aconseguir el títol de la Lliga Catalana EBA.

Ja es prepara la propera temporada

A partir de l'última jornada de lliga, el CB Prat s'ha posat en marxa per preparar la propera temporada. La continuïtat de Quique Spà com a entrenador no està assegurada, tot i que el club tampoc la descarta. Tant el president, Arseni Conde, com el director tècnic, David Álvarez, estan estudiant les diferents possibilitats, tot i que és evident que no renovaran els nou jugadors de la plantilla 2003-2004. Així, és molt possible que veiem molts dels jugadors exteriors d'aquest any també la propera temporada, i en canvi es facin més incorporacions al joc interior, que és on l'equip d'enguany ha tingut més problemes. El retorn d'homes com el pivot Diego Araque pot ser un dels objectius per perfilar la plantilla de l'any vinent.

Per últim, cal recordar que ja s'està preparant el Torneig Júnior Ciutat d'El Prat, que comptarà amb la presència del Joventut, Pamesa, Barça (aquests dos últims sense confirmar) i una Selecció Júnior d'El Prat de Llobregat.

JUAN CARLOS CEBRIÁN

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMOVIL!

AUTO SONIDO

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIOCD CON MP3
100 EUROS

·AUTORADIOS
·ALARMAS
·TELEFONIA MOVIL

MONTAJE Y REPARACION

CONJUNTO
RADIOCASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

Manos libres instalado 99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraible 30 euros

INSTALACIÓN Y ADAPTACIÓN DE NUEVOS CANALES LOCALES:

SIAN ELECTRONICA, S.L.
Más de 30 años de experiencia

Telesivó de l'Hospitalet

25 TV

Citytv

FLA TV

CANALES DIGITALES

CANALES DIGITALES TERRESTRES

TT

INSTALACIÓN Y REPARACIÓN DE PORTEROS AUTOMÁTICOS

INFORMESE SIN COMPROMISO DE NUESTRAS OFERTAS:

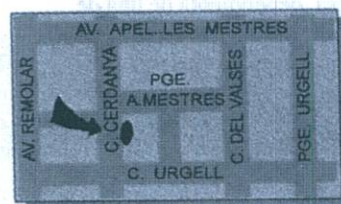
93 379 18 29

DISTRIBUIDOR E INSTALADOR DE: **CANAL+**

PJE ARÚS, 9 · TEL: 93 478 14 55 · EL PRAT DE LLOBREGAT
AVINGUDA VERGE DE MONTSERRAT, 233 · 235 · TEL: 93 379 18 29 · EL PRAT DE LLOBREGAT

TOT AUTO PRAT

- Mecànica General de l'Automòbil
- Electricitat
- Revisió pre ITV
- Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- Carroceria
- Interiors
- Motor
- Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91
EL PRAT DE LLOBREGAT
TEL.: 370 08 11

SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL

Citius, Altius, Fortius...

El lema olímpico que ilumina a los deportistas ("Más lejos, más alto, más fuerte") sin duda fue también el que inspiró a los socialistas a la hora de organizar la Nit de l'Esport. Una fiesta como nunca se había visto antes en la ciudad, con un estricto protocolo que impedía que nadie sin invitación accediese a la cancha del pabellón Joan Busquets, engalanada para la ocasión como un gran salón de banquetes de bodas: mesas redondas, centros de flores, tenue iluminación, música de jazz para amenizar la espera... Muchas caras conocidas y asiduas de la Nit de l'Esport, y otras no tanto, al menos para los no iniciados en los entresijos de la política local e incluso comarcal. Y es que el PSC apostó fuerte por la organización de este evento, y se trajo a la flor y nata de sus colegas de partido para mostrar los resultados de la primera gran "prueba de fuego" que pasan en lo que va de legislatura. Una reválida que se inició con mal pie (el aplazamiento de la fiesta), pero que se vio recompensada por una buena puesta en escena que gustó a los deportistas y al resto de asistentes. Al menos, así lo manifestaron cuando sonó el "Played alive" de Saffri Duo, al ritmo del cual se sirvió el primer plato. La piña con jamón, acompañada de un curioso adorno de un loro con pluma, salió a escena entre los vítores, los aplausos y decenas de servilletas agitadas al aire: una celebración de la comida

en toda regla. Los camareros, ante tal recibimiento, mostraron sus bandejas perfectamente alineadas, y comenzaron a servir a los 570 comensales, que instantes antes habían atendido a las palabras de un impecable y televisivo Xavier Andreu, que condujo la gala con mano maestra. La organización pasó un vídeo que mostraba la efervescente actividad deportiva de la ciudad y tuvo un recuerdo para el recién fallecido marchador Manuel Alcalde. El «Tango» de Ingrid marcó la llegada del segundo plato, lomo con guarnición de patatas y espárragos trigueros, recibido con igual entusiasmo, así como un helado de irreconocible sabor a turrón que llegó más tarde. Entre

plato y plato se iban anunciando algunos premios, en medio del alborozo de las chicas de la gimnasia rítmica, que causaron sensación con sus minifaldas, sus tops de lycra y sus pantalones de cintura baja. Hasta se llevaron una campanita que hacían sonar para darse ánimos, aunque de bien poco les valió, porque no se alzaron con ningún premio. Muchos de los nominados que subieron al escenario estaban lesionados, que en algo se tiene que notar que hacen deporte: entre ellos, Gloria Granados, con un brazo roto, o Susana Portabella, que cojeaba. El más entusiasta, sin duda, fue Daniel Gómez, premio al mejor deportista con discapacidad, que llegó al

escenario corriendo y subió los escalones de dos en dos. Casi se lesiona, al igual que el concejal del PP Juan Manuel de las Heras, que vio como su silla cedía y daba con sus huesos en el suelo del pabellón. Un Roc Mas que cada día aprende más cambió esta vez el traje y la corbata por una camisa con los logotipos de sus patrocinadores. Todo un profesional.

Y la gala acabó con la satisfacción de los deportistas, pero también del equipo socialista que organizó la gala, y que respiró hondo al ver que todo salía bien. Sólo faltaron los puros y los sobres para los novios.

NEUS MACÍAS

XIV Premi Periòdic Delta a la millor trajectòria esportiva

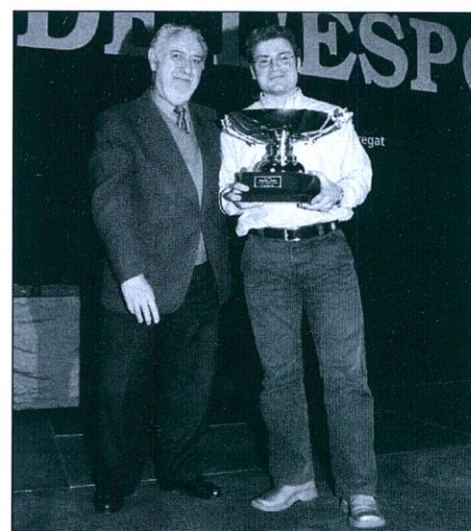
El ex jugador de la AE Prat José Antonio Moreno Rodríguez, de 32 años, se convirtió en el 14º ganador del Premi Periòdic Delta a la Millor Trajectòria Esportiva. El Trofeo, entregado como cada año en la Nit de l'Esport, hizo el reconocimiento merecido al futbolista local. Moreno ha sido el emblema de la entidad pratese de los últimos quince años. También se ha convertido en el jugador que más temporadas ha jugado con la entidad local —trece—, y el que más partidos ha disputado, con un total de cuatrocientos tres, en la historia de la entidad. Por tanto, nos encontramos ante uno de los jugadores más importantes de los casi sesenta años de historia del club blanquillo.

Su currículum deportivo lleva la marca «AE

Prat». Se inició en el fútbol base de Terlenka, para más tarde pasar a la entidad del Fondo d'en Peixo, en donde estuvo trece años, hasta la pasada temporada (2002-2003). Materializó veintisiete goles a lo largo de toda su etapa futbolística, y vivió tres ascensos de categoría: dos a Primera Catalana y uno a Tercera División. Su posición inicial fue de centrocampista, y poco a poco la fue retrasando para terminar jugando de lateral.

Salió de la AE Prat de una forma un poco «desafortunada» a mediados de la temporada pasada y con pocas ganas de continuar jugando. Como él mismo nos ha confesado, «he colgado las botas,.... aunque en la vida nunca se sabe».

T.E

José Antonio Moreno recibe el galardón de manos del director de Delta, Jaime Monés

XVIII NIT DE L'ESPORT

Quadre d'honor dels millors esportistes del 2003

XIV Premi Periòdic Delta a la Millor Trajectòria Esportiva
• **José Antonio Moreno (ex jugador AE Prat)**

Millor Esportista Masculí Major de 16 anys
• **Xavi Martí (Bàsquet. CB Prat)**

Millor Esportista Femení Major de 16 anys
• **Raquel Juan Hernández (Atletisme. Pratenc AA)**

Millor Esportista Federat Masculí Menor de 16 anys
• **Sergio García (Natació. CN Cornellà)**

Millor Esportista Federat Femenina Menor de 16 anys
• **Raquel Frias (CPA Sagnier)**

Millor Esportista Masculí en JEE
• **Juan Antonio Cifuentes (Pratenc AA)**

Millor Esportista Femení en JEE
• **Sonia Rodríguez (Pratenc AA)**

Millor Equip en JEE
• **Col·legi Mare de Deu del Carme (Bàsquet)**

Millor Equip Masculí en Trajectòria Esportiva
• **CB Prat (sènior)**

Millor Equip Femení en Trajectòria Esportiva
• **Club Patí Cobra El Prat**

Millor Entitat en Promoció Esportiva
• **Gimnasio Deportivo Fran Martí**

Millor AMPA/Centre Ensenyament en Promoció Esportiva
• **AMPA Mare de Deu del Carme**

Millor Tasca Tècnica
• **Gloria Granados (Pratenc AA)**

Millor Esportista amb Discapacitació Física/Psíquica
• **Daniel Gómez (Assoc. Pares Minus. Iberia)**

Mencions Especials

• **Club Futbol Sala Casa Alcalà**

• **Cadet de la Escola Futbol Prat Blaugrana**

• **Sandra Gómez (Club Patín Delta)**

• **Víctor Dobaño (CN Prat)**

• **Jordi Llopart (Marxa)**

• **Joan Carles Castanyé (Natació)**

• **Roc Mas (Motor)**

• **Escola Can Rigol**

OPINIÓ

Las nuevas bases cambian la Nit de l'Esport

El club de atletismo Pratenc AA, con cuatro galardones, fue el gran vencedor de la 18ª edición de la Nit de l'Esport que se celebró tras dos semanas de retraso el 30 de abril y en donde fueron premiados los mejores deportistas del 2003.

El pabellón Joan Busquets fue engalanado, por primera vez en la historia, para tal hecho con las mejores guirnaldas, convirtiéndolo en un comedor para los más de 500 comensales invitados por la concejalía de deportes, que puso en escena un acto con una gran presentación y puesta en escena, que ha dejado el listón muy alto para próximas ediciones. Entre los asistentes: deportistas, empresarios, directivos, y muchos, para lo que es habitual, políticos, en especial socialistas que fueron invitados para deleitarse del primer examen importante de sus colegas al mando del departamento de deportes del Prat.

La filosofía de la Nit ha cambiado totalmente, «son las nuevas

bases», como dice la nueva concejalía de deportes. Sin embargo este cambio que ha querido premiar a una gran mayoría de los deportistas se contradice con un acto al que sólo han podido acudir poco más de 500 personas. Además, no olvidemos que el fin de esta fiesta reside en destacar a los mejores deportistas. ¿Qué expectación tiene este tipo de acto en donde prácticamente todo el mundo está premiado? Por tanto, la innovación debería de venir por otro lado y no por la de repartir más premios que antes.

Esperemos que esta filosofía impuesta por la nueva regiduría en esta Nit de l'Esport, ahora que ya es mayor de edad, cambie y que la sensatez y la coherencia dejen de lado el juego político, porque esencialmente el deporte debe de estar por encima de la política.

T.ESPIGARES

SERVICIO
OFICIAL

TALLERES J. GARCÍA

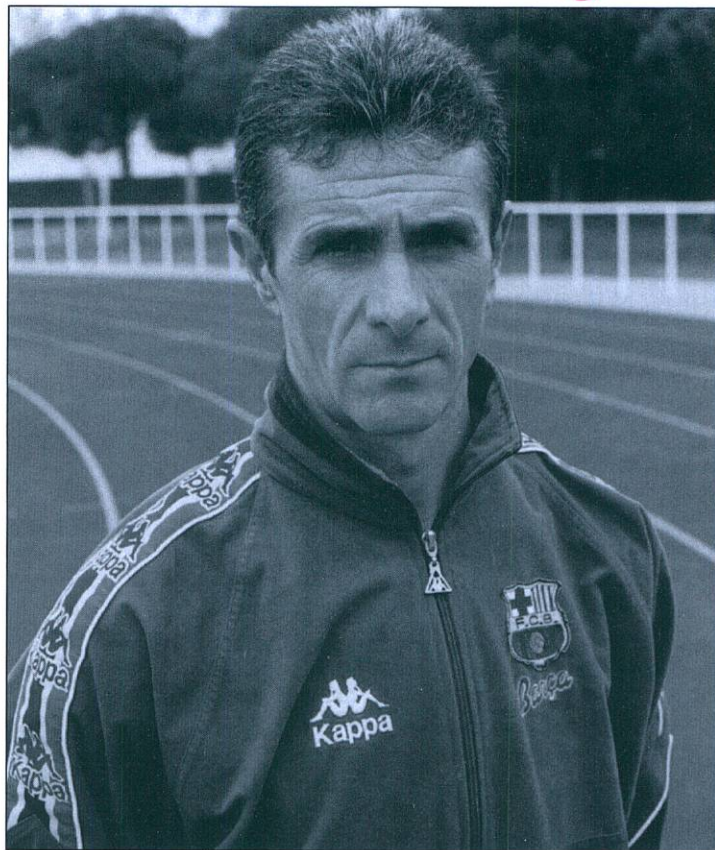
 CITROËN

CATALUNYA, 59-61 EL PRAT DE LLOBREGAT Teléfonos: 93 379 16 55 - 93 379 32 23

Manuel Alcalde acabó su gran carrera

Manuel Alcalde Fornieles, que fuera atleta internacional español en la especialidad de marcha y entrenador de grandes marchadores como Daniel Plaza y «Paquillo» Fernández falleció el pasado 23 de abril en Guadix a los 47 años de edad víctima de una larga enfermedad.

Nacido el 31 de Diciembre de 1956 en Guadix, como atleta fue 29 veces internacional, destacando su participación en la prueba de 50 kilómetros marcha en los Juegos Olímpicos de Los Ángeles '84, donde se clasificó en novena posición y en los Mundiales de Helsinki '83, donde fue 15º. Manuel fue además dos veces campeón de España de 20 km. y participó también en los Juegos de Seúl '88. Fue discípulo de Moisés Llopart y en su brillante carrera deportiva defendió los colores de clubs tan importantes como La Seda, el Fútbol Club Barcelona y el Capol. Como entrenador fue el preparador del pratense Daniel Plaza, de la marchadora de Viladecans, Maria Vas-

Manuel Alcalde fue un gran deportista pero una mejor persona

co y actualmente lo era de «Paquillo» Fernández, entre otros.

Manuel Alcalde residió muchos años en El Prat y en Viladecans. Hace unos años volvió a su tierra natal a Guadix en donde creo una Escuela de Marcha. El pasado mes de diciembre le fue concedida la medalla de bronce de la Real Orden al Mérito. Sus méritos humanos estaban por encima de todo, así lo confirmaban sus amigos y la gente que lo conocía, y es que Manolo era una excelente persona. El Periódic Delta quiere mostrar su más sentido pésame a su familia: su esposa, Montse y a sus hijas Bárbara y Estela. Descansen en paz.

DELTA

Golf

Núñez gana en Panorámica

El desplazamiento al campo Panorámica de Castellón para disputar el cuarto torneo del *Segle XXI* movilizó a gran parte de los socios de la *Associació Pro Club de Golf del Prat*. El aliciente del viaje en autocar y la calidad del campo castellonense hicieron que se desplazaran más de una cincuentena de personas a este torneo. Manuel Núñez con 43 puntos fue el vencedor, seguido de cerca con 42 por

Inmaculada Querol y en tercer lugar con 40 quedaron empatados a puntos, José Antonio Gomero y Sergio Pejoan. Precisamente este último continua encabezando la clasificación general del *Segle XXI* a falta de los torneos de Reus y Vic. Pejoan con 160 es primero, José Sánchez es segundo con 131 y Manuel Blanco, tercero con 128.

REDACCIÓN

El desplazamiento de los golfistas y acompañantes a Castellón se realizó en autocar

TEAM MATCH

Pedro

ESPORTS

Moda esportiva:

Futbol, F. Sala, Neu, Bàsquet, Muntanyisme, Caça, Pesca i tot tipus d'esports

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 - Telèfon 93 370 08 02 - Fax 93 478 21 61 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Èxit de participació en el Trofeu amb més de 500 atletes de tota Catalunya

El dissabte dia 1 de maig, les pistes d'atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier van ser l'escenari del XXIV Trofeu Pratenc AA d'Atletisme de Promoció i del XVIII Trofeu Infantil Femení Mónica Gregorio, amb la participació de més de cinc-cents atletes de tota Catalunya de 6 a 17 anys, que van ser els grans protagonistes d'aquesta festa de l'atletisme a nivell escolar.

La gran participació d'enguany, amb una gran representació dels millors clubs i escoles de Catalunya i dels millors atletes de promoció, va fer que el Trofeu finalitzés més tard del que estava previst, ja que el lliurament de trofeus es va allargar fins a les tres del migdia.

Durant tot el matí, es van disputar un total de 39 proves des de la categoria pre-benjamí fins a la juvenil, amb cinc victòries locals dels atletes del Pratenc AA: Sara Gómez en el salt d'alçada cadet, amb 1,45 metres; Sonia Rodríguez Conde en els 400 m.ll. juvenils, amb

Sortida d'una de les carreres dels 80 metres lliures Infantil Femení

una gran marca de 57 segons i 4 dècimes; Estefania Martín en el salt d'alçada juvenil, amb 1,45 metres; Ana Gema Pérez en el llançament de pes juvenil, amb 7,84 metres; i

Juan A. Cifuentes en el llançament de pes cadet, on va assolir la mínima del Campionat d'Espanya Cadet amb una marca de 13,85 metres.

A nivell d'equips, el Pratenc

AA va ser segon amb 29,5 punts, superat pel FC Barcelona, que amb un avantatge de tan sols 3,5 punts es va proclamar guanyador d'aquest prestigiós trofeu d'atletisme. En tercer lloc, un altre dels grans club d'atletisme de Catalunya, l'Integra 2, amb 19,3 punts.

El XVIII Trofeu Infantil Femení Mónica Gregorio In Memoriam, lliurat per la seva germana Helena Gregorio, el va guanyar Niria Pascual del Club d'Atletisme Igualada, per la seva victòria en el llançament de pes.

Per últim, cal destacar un dels moments més esperats pels participants: el sorteig d'una bicicleta al final del matí, gràcies a la col·laboració de Comercial Balagué, que un any més va estar al costat d'aquest Trofeu, així com un total de 27 col·laboradors més que amb la seva ajuda no seria possible l'èxit d'aquesta jornada atlètica.

JAUME VILÀ

VI Cursa Delta Prat

Los más pequeños también correrán

El próximo sábado 5 de junio a partir de las 18'30 se celebrará una nueva edición de la Cursa Delta Prat organizada por el club de atletismo Pratenc A.A y el Periódico Delta. La cursa de 10 km. llega este año a su sexta edición y tiene como novedad el concurso de los más pequeños. A partir de las 18 h. y dentro de las mismas pistas se organizarán tres carreras de niños. Para los nacidos hasta 1994 la carrera será de 400 metros, entre 1993 y 1992, 1.000 m. y los nacidos entre 1991 y 1990 cubrirán los 1.400 m. de los que consta su prueba. Las inscripciones para los más pequeños serán totalmente gratuitas y a la finalización de las pruebas recibirán una bolsa con obsequios de las empresas y tiendas colaboradoras. Además los tres primeros de cada categoría recibirán trofeo.

de septiembre del año pasado. El recorrido de la carrera volverá a ser mixto por las calles y caminos del Prat y volverá tener como punto álgido el paso por la zona peatonal de la Ferran Puig. El periodo de inscripción empezará el 24 de mayo y finalizará el 4 de junio. Como cada año los interesados deberán acudir a la oficina del Pratenc AA situada en el Complex Esportiu Sagnier. Para más información también pueden llamar al teléfono 93 478 57 23.

T. ESPIGARES

Atletisme

Les noies del Pratenc AA busquen l'ascens a Primera Divisió

Després de les dues primeres jornades de classificació, l'equip femení del Pratenc AA s'ha situat en el grup A de la Segona Categoria de la Lliga Catalana d'Atletisme, on es decidiran els dos clubs que l'any vinent seran a la màxima categoria de l'Atletisme Català: la Primera Divisió. En aquestes dues primeres jornades de classificació, les noies del Pratenc AA van assolir la primera posició del seu grup, i ara hauran de defensar la seva condició de favorites per assolir el campionat d'aquesta Segona Categoria.

Precisament el 9 de maig es va celebrar a Granollers la primera de les dues jornades finals amb la victòria de l'equip del Pratenc AA, que va assolir un total de 133,5 punts, per davant del CA Valls d'Andorra amb 116 punts, i del CA Granollers amb 110,5 punts. Un avantatge molt curt, que fa que la segona i darrera jornada -que tindrà lloc el pròxim 23 de maig a les pistes d'atletisme Moisès Llopart del Prat-, sigui decisiva per assolir el desitjat ascens a la Primera Divisió de l'Atletisme Català Femení, que la passada temporada no va ser possible per tan sols 3,5 punts.

JAUME VILÀ

Gimnasia Rítmica

Las pratenses se clasifican para los Campeonatos de Catalunya

Las gimnastas del Club Escola Rítmica Prat se han clasificado para la final de los Campeonatos de Catalunya que se celebrará el 15 de mayo en la disciplina individual en Girona y la de conjuntos, el 22 del mismo mes, en Reus. Las pratenses tienen depositadas grandes expectativas en este campeonato tras haber conseguido grandes resultados en las finales territoriales.

A nivel individual las gimnastas locales obtuvieron dos medallas de oro a cargo de Laura Arnau (alevín) y Laura Gorgojo (cadete) así como un segundo puesto y una medalla de bronce a cargo de la alevín Anabel Sobrero y la infantil Cristina Martín, respectivamente. En lo que se refiere a la especialidad de conjuntos la Rítmica Prat obtuvo unos sobresalientes resultados consiguiendo dos medallas de oro en categoría alevín e infantil así como una medalla de plata y otra de bronce para los dos conjuntos cadetes.

DELTA

Conjunto del cadete A que acudirá con el resto de las integrantes a la final de los Campeonatos de Catalunya

Hoquei

El CH Prat, entre els deu primers

La temporada s'acaba i el CH Prat sembla que remunti en la classificació i aconsegueixi el seu objectiu, classificar-se entre els 10 primers del seu grup. De moment ja son vuitens. El primer enfrontament d'aquest mes va ser contra el Olímpic de Vilanova, un dels equips que està lluitant per estar entre els tres primers de la lliga. Els nois de Josep Maria Cañís van aconseguir un 6-2 dominant en tot moment el partit amb un joc ràpid i segur. La segona part va estar més ajustada i van haver d'endurir el joc per aguantar la pressió de l'Olímpic. La segona victòria va ser contra el Sant Just (7-6), un partit ajornat corresponent a la jornada 27. El partit va ser molt intens i controlat en tot moment pel CH Prat que va anar sempre per davant amb moltes ocasions de gol. Els pratencs van saber aguantar fins al final encara que en els últims minuts els de Sant Just van retallar distàncies fins arribar el resultat final. L'única derrota que ha patit el CH Prat ha estat contra el CP Vilanova, que ara es segon a la classificació, amb un resultat de 1 a 3. En un enfrontament molt igualat, els pratencs van lluitar fins el final per mantenir un resultat que en un principi els era favorable. El final va ser molt ajustat i es va decantar cap als de Vilanova gràcies a una gran pressió ofensiva.

L'última victòria del mes va ser contra al camp del CP Congrés (2-4) va fer pujar als pratencs fins el vuitè lloc.

MARTA BUCETA

ELISENDA GÁLVEZ

Voleibol

El CV Prat no participa en las fases de ascenso

Definitivamente el CV Prat no pudo participar en las fases de ascenso a 1ª Nacional debido a la sanción impuesta por no tener juvenil. Representaron a Cataluña, en su lugar, Llars Mundet y Vall d'Hebron, dos equipos de un nivel inferior a los Vikings, según la clasificación en la liga y que como cabía esperar ninguno de los dos equipos consiguió el ascenso. Así pues la polémica decisión además de perjudicar los intereses del equipo local también perjudicará los del volei catalán, ya que este año no habrá ningún ascenso de equipos

catalanes a categoría nacional.

Tras esta controvertida decisión el Club Voleibol Prat esta centrado sus esfuerzos en la creación de nuevos equipos para la temporada que viene con el ánimo de fomentar el volei en El Prat. Los interesados pueden dirigirse a la sede del club en el CEM Julio Mendez.

Por lo que respecta al resto de conjuntos del CV Prat, el sénior B masculino esta jugando la promoción de ascenso a 2ª Catalana y lleva dos derrotas (contra Vilassar y Begur) y una victoria ante el Vilablareix. Estos resultados lo

colocan en la segunda posición de la tabla y como equipo ascendido a falta de la segunda vuelta. El sénior femenino, de Albert Roures, ya ha conseguido el ascenso a 2ª Catalana y se encuentra disputando la Lliga Catalana y el balance es de dos derrotas (Sant Esteve y Llars Mundet) y una victoria (Cornellà B). También disputa la Lliga Catalana el juvenil femenino con idéntico resultado, dos derrotas (Vall d'Hebron y Safa Gavà) y una victoria (Martorell).

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de Setembre, 239 - 245
Tels. 93 370 39 03 - 93 370 59 61

DELTA PRAT S.L.
CONCESIONARIO OFICIAL

KIA MOTORS

ME GUSTA KIA

KIA PICANTO

DESDE 6.489 €*

1.079.678 Ptas.

94 €/mes sin entrada TAE 6,64%

85 €/mes con entrada de
573,92€ TAE 6,38%

*P.V.P. recomendado
de Picanto 1.0 LX en Península
(Impuestos, transporte, acción promocional
y Plan Prever incluidos).

Av. Onze de Setembre, 189. El Prat - Tel. 93 370 35 02 - Fax 93 370 33 50

comercial@click2004.com

click
informàtica

- Asesoramiento y servicio integral en nuevos proyectos.
- Tecnología última para soluciones a medida.
- Servicios y contratos de mantenimiento para equipos informáticos.
- Solucionamos problemas de software, hardware o comunicaciones (Routers, Redes, Servidores, Pc's, VPN, ADSL...).
- Servicio 24 horas.
- Rápida reacción y mínimo tiempo de respuesta a sus problemas.

C/ Tarragona, 42
08820 EL PRAT
(BCN)
Tel. 902 09 25 37
Fax 93 478 31 45

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

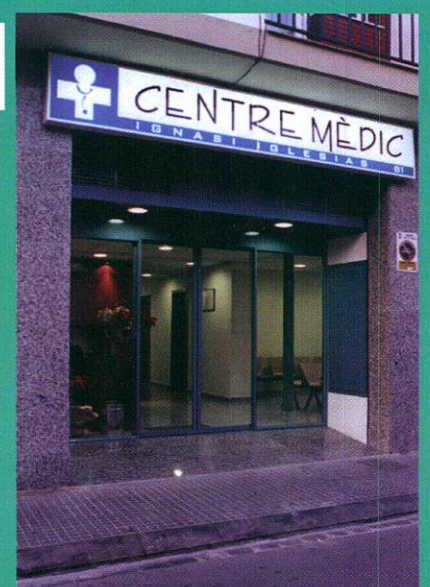
Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C/ Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

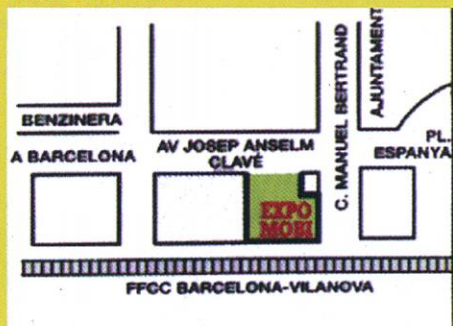
¿Qué hogar imaginas?

MUEBLES **EXPO MOBI**

EL PRAT DE LLOBREGAT

Anselm Clavé, 5
 Tel.: 93 379 37 98

BARCELONA CARREFOUR-PRAT

Autovía
 Castelldefels, km. 5
 Tel.: 93 370 72 02

